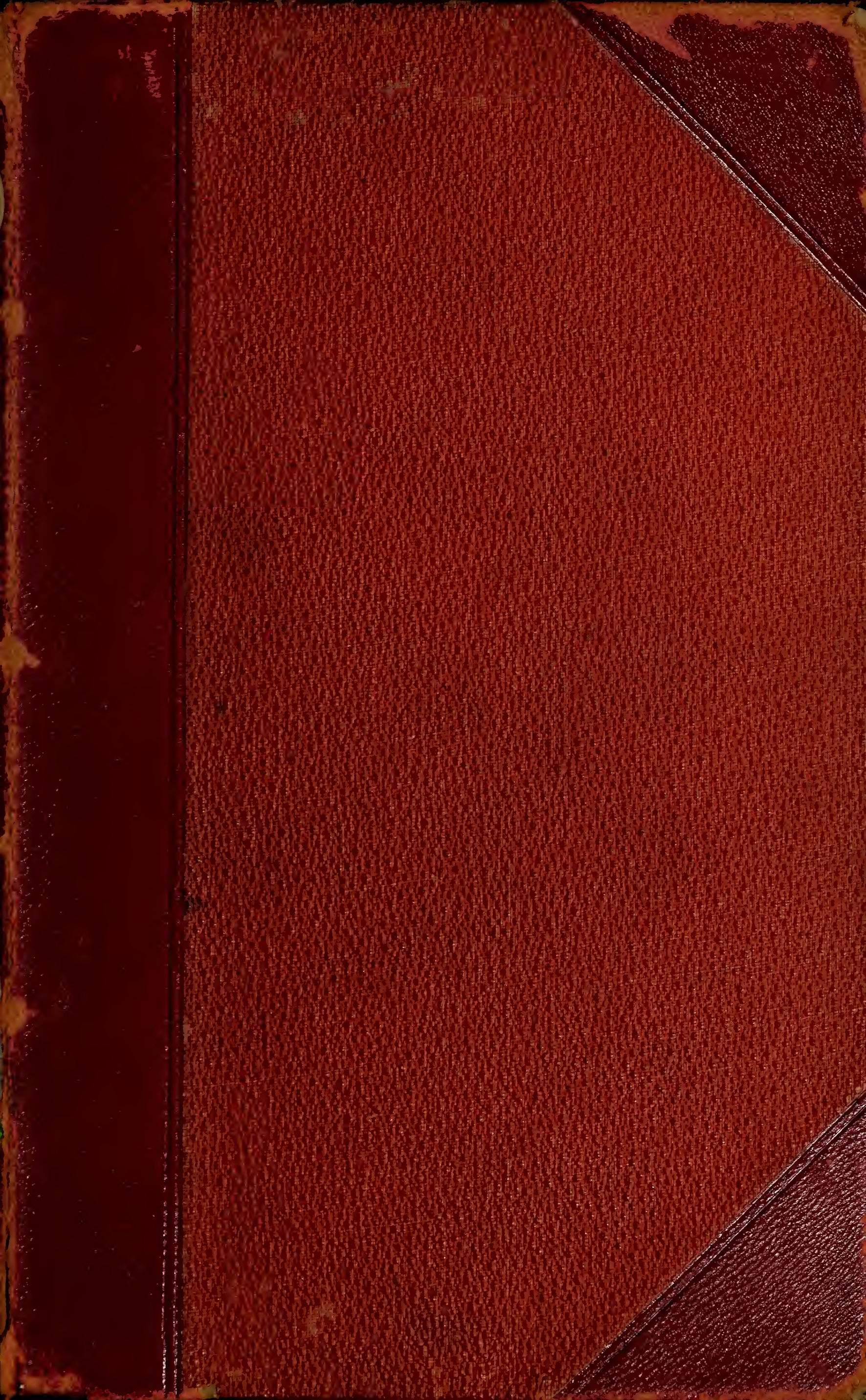
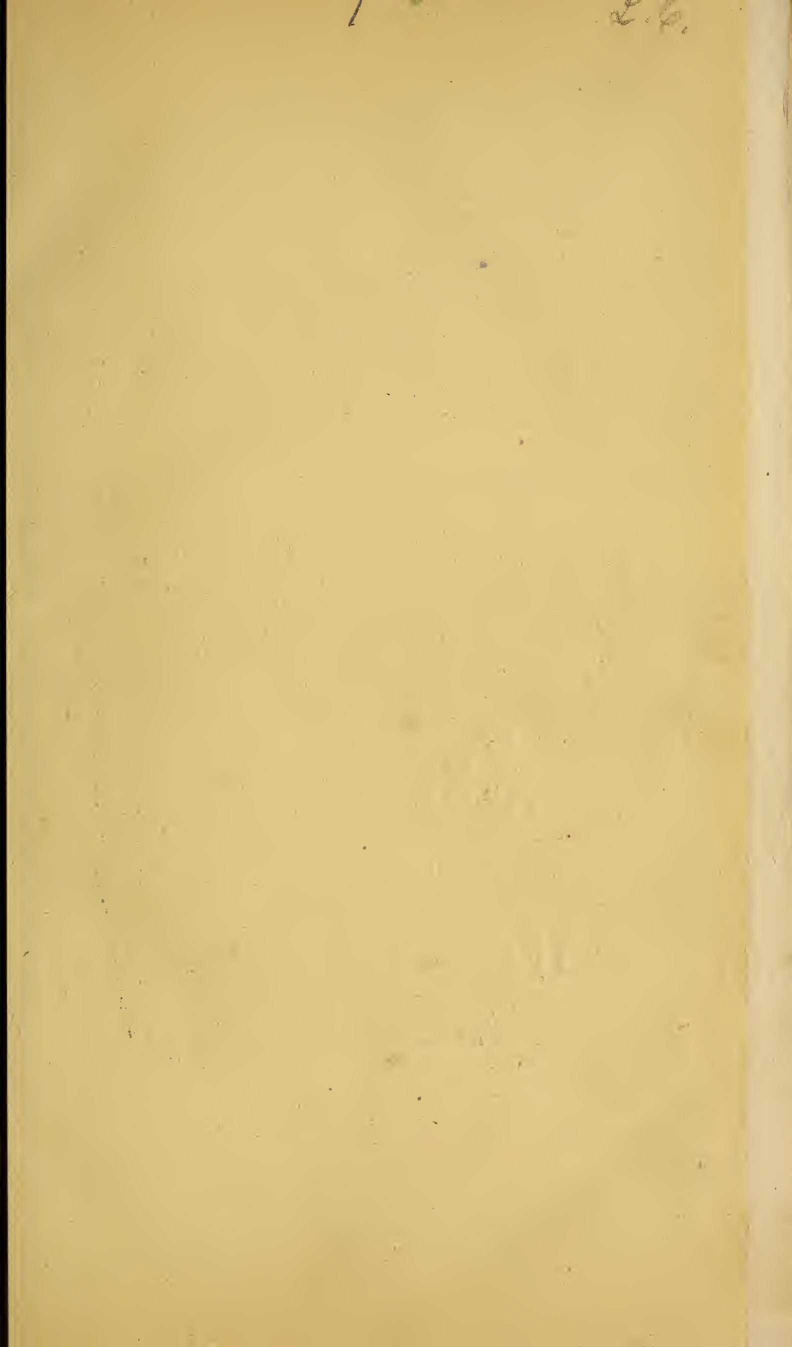

Blok-Huis.

HET BOEK

DER

LANDVERHUIZERS;

OF

GIDS EN RAADSMAN BIJ DE VERHUIZING

NAAR

NOORD-AMERIKA,

TEN OPZIGTE VAN

DEN OVERTOGT, DE AANKOMST EN DE VESTIGING ALDAAR;

EN

NAAUWKEURIGE UITEENZETTING VAN AL HETGEEN BIJ DE VERHUIZING DERWAARTS IS IN AANMERKING TE NEMEN.

Meestendeels naar eigene opmerking gedurende een tweejarig verblijf in Amerika.

UITGEGEVEN DOOR

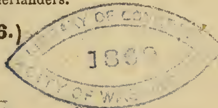
Moritz Beyer,

voormalig Oek. Insp. en Prof. der Landhuishoudkunde.

Met eene Houtsnede.

Uit het Hoogduitsch naar de tweede onveranderde oplage, vrij bewerkt, naar de behoefte der Nederlanders.

(Leipzig 1846.)

TE AMSTERDAM, BIJ
HOOGKAMER & COMP^E.
1846.

VOORWOORD

DES

DUITSCHEN SCHRIJVERS.

Terwijl de meest beschaafde Landen van Europa thans eene betrekkelijke overmaat van bevolking hebben, en duizenden zich de middelen benomen zien om een karig levensonderhoud te vinden; biedt Amerika der eerlijke vlijt een' onbeperkten werkkring. Tot dus verre hebben alle onze weldadige Vereenigingen en Genootschappen slechts weinig toegebragt om de ijskoude scheidsmuren weg te nemen, welke tusschen de onderscheidene klassen der maatschappij bestaan, en ten gevolge waarvan de arme zich zelven als balling moet beschouwen in het land, in hetwelk hij het eerst het levenslicht aanschouwde, maar 't welk hem laat verhongeren en gebrek lijden; dat en zijne krachten en zijnen goeden wil versmaadt. Aan gene zijde des Atlantischen Oceaans echter weet men niets van zulke scheidsmuren, en de nijvere hand kan zich verzekerd houden, werk en loon te zullen vinden. Daar zijn uitgebreide vlakten van den vruchtbaarsten grond, onder het zachtst en liefelijkst klimaat, in eigendom verkrijgbaar voor een weinig geld, dat hij, die volstrekt niets bezit, zeer spoedig kan overwinnen, wanneer hij vooreerst voor korten tijd om dagelijksch loon zijne werkkracht verhuurt. De matige en arbeidzame arme man kan daar op zekeren welstand hoop voeden, terwijl de ondernemende landbouwer, die eenig vermogen aanbrengt, bij een verstandig en wakker beleid zijner zaken, zich den weg tot rijkdom geopend ziet. In Amerika is het

voor ieder, wien het ernst is, in de wereld voort te komen, mogelijk, de aangenaamheden, en zelfs de meer kostbare genietingen, welke het leven op aarde biedt, zich te verschaffen; terwijl het Duitsche Vaderland (en het Hollandsche?) duizenden de weldaad ontzegt, zich het dagelijksch brood te kunnen verdienen.

Deze daadzaken — daadzaken, die noch geloochend noch bewimpeld kunnen worden — voeren met de onwederstaanbare kracht van de aandrift tot zelfbehoud jaarlijks vele duizenden landverhuizers uit Europa naar de kusten der Nieuwe Wereld.

De Verhuizenden echter, die, zonder vriend of raadsman ter zijde te hebben, in de groote Zeehavens van Amerika aanlanden, vervallen dikwerf in de klaauwen van afzetters of gaauwdieven, gelijk men ze in alle landen vindt, immer op de loer, om onervarenen en ligtgeloovigen tot hunne prooi te maken.

Evenzoo verlaten ook duizenden hunnen geboortegrond met zeer onbepaalde en verwarde denkbeelden omtrent het hoe *zich elders een bestaan te vestigen. Ook zelfs wanneer zij niet zóó sanguinisch in hunne verwachtingen van het land der vrijheid zijn, om te gelooven, dat men daar het goud slechts van den weg behoeft op te scheppen, zoo ontbreekt het hun toch aan die naauwkeurige en juiste vóórkennis van den toestand, die hen verbeidt, welke hun het verder voortkomen daadwerkelijk verligt.*

Om deze redenen is het wenschelijk, dat de Landverhuizer, eer hij den gewigtigen togt onderneemt, ten minste in het algemeene onderrigt zij, hoe hij zich daarop hebbe voor te bereiden, wat hij gedurende denzelven in acht te nemen, en welke stappen hij onmiddellijk na zijne aankomst te doen hebbe.

Hem deze onderrigtingen te verschaffen, is het doel van dit Boekje. Er zijn reeds vele oudere en nieuwe werken (in Duitschland) met hetzelfde doel uitgegeven, en nog vele zullen volgen; want het immer nieuwe des onderwerps en de groote ontwikkeling der Nieuwe Wereld leveren ook voortdurend stof tot nieuw onderrigt. Onze naaste bedoeling was, niet den Lezer te overstelpen met eene massa van namen, cijfers en bijzonderheden, welker belang hij, van voren, niet dadelijk

klaar kan doorzien — maar veeleer hem eene schets te leveren van het land zijner toekomst, in de enkele omtrekken slechts, en alleen in die zaken, welke hem het eerst en naast aangaan en het zwaarst op het hart wegen — overtogt, aankomst, eerste vestiging — uitvoerig te zijn. Het is met deze soort van werken als met Gebedenboeken: gelijk geen dezer alleen zulke gebeden bevatten kan, als de lotsbepaling, de graad van beschaving en de gemoedsstemming van elken afzonderlijken kooper ze zouden verlangen, zoo kan ook geen boek voor Landverhuizers, zij het dik of dun, een gids zijn, die iedereen *met zekere hand uit het vaderland over de zee zou geleiden en bij alle zijne verdere schreden een onfeilbare raadsman wezen. Alle onderrigt te dezen aanzien, hoe* speciaal *het ook schijne, moet bloot in het algemeene blijven, want van individualiteiten kan geene sprake zijn, en in 90 gevallen van de honderd geven deze toch den doorslag.*

Bij de weinige statistieke en geographische opmerkingen, welke wij gevoegd hebben bij de beschrijving der den Landverhuizer bij voorkeur aan te bevelen Staten: Ohio, Michigan, Illinois, enz., zijn wij voornamelijk gevolgd de opgaven van Francis Grand *en* Dudley Mann. *Zeker kunnen zulke opgaven, bij de duizend- en nogmaals duizendvoudige beweging aan de overzijde, niet lang aanspraak maken op naauwkeurigheid; doch dit ook is voor den Landverhuizer* bij-*zaak. Het is hem genoeg, wanneer hij een nabijkomend overzigt heeft van de geographische en politieke gesteldheid des Staats;* welk *plekje van denzelven* voor hem *is, dit moest hij in elk geval met eigen oog uitvorschen.*

Bijzonder uitvoerig zijn wij slechts geweest in hetgeen betreft de belangen van het landhuishoudelijke. *Wij hebben ons beijverd — met name in het 7e (Holl. 5e) hoofdstuk, de vestiging des landbouwers behandelende — den Landverhuizer ter zijde te gaan met vingerwijzing en raadgeving, welke bereids door de praktijk veelzijdig gewaarmerkt zijn geworden.*

Vele Landverhuizing-boeken bevatten eene menigte tabellen, betrekkelijk reisroutes, de vaarten der stoombooten, de spoorweglijnen; daar echter eensdeels in deze zaken voortdurend veranderingen plaats hebben, an-

derdeels de Verhuizer zich deswege, op de plaats zelve, met geringe moeite en zonder eenige onkosten, de meest naauwkeurige inlichtingen kan verschaffen, zoo hebben wij dusdanige tabellen niet opgenomen, als slechts dienende om het werkje kostbaarder te maken, zonder deszelfs nut werkelijk te verhoogen.

De Overbrenger *van dit boekje heeft voor zich hier weinig bij te berigten. Hij heeft op den titel doen stellen:* naar, *niet:* uit *het Hoogduitsch. Heeft hij het dan* omgewerkt? *Betrekkelijk: Wat behouden is, is* zuiver *behouden, zoo niet altijd* letterlijk, *toch* zakelijk *zuiver. Maar hij heeft* weggelaten. *Wat?* 1°. *datgene, wat hij voor de bedoelde lezers in 't algemeen niet zoo* dadelijk noodig te weten *achtte, welks behoud dus alleen kon strekken om het boekje uitgebreider en duurder, en daardoor voor velen minder verkrijgbaar te maken, terwijl integendeel zeer billijke prijsbepaling, ter mogelijkst algemeene verspreiding, in het doel der Uitgevers lag.* 2°. *Veel, wat bepaaldelijk alleen voor Duitschers, niet voor Hollanders waarde kon hebben, en dit sprak van zelf. Onder andere is geheel weggelaten het breedvoerige over Texas handelende Hoofdstuk. Hij heeft daarentegen ook* bijgevoegd, *wat hij meende noodig of nuttig te wezen; echter niet veel, hier en daar in den tekst elders in eene noot.* Hij hadde welligt nog een enkel woord bij te voegen gehad, ware de boven aangestipte bedenking, die het weglaten gebood, niet te sterk; *terwijl ook ligt een meer bevoegde nog het zijne te zeggen zal hebben. Ten slotte heeft hij soms ook* verplaatst, *doch zóó, dat hij deswege wel geene verantwoording zal behoeven te doen.*

En nu, Lezer! u zij het hoogste heil toegewenscht, en het Boekje, dat het zijn nuttig doel velerzijds moge bereiken.

EEN PAAR MISSTELLINGEN.

Bl. 26 midden, moesten de woorden: „(In Duitschland)" weggenomen zijn geweest.

Ibid. reg. 4 v. o. „voor het zelfde geld" zou misschien misverstaan kunnen worden; lees: voor gelijk bedrag.

INHOUDSOPGAVE.

HOOFDSTUK I.

Voorafgaande Aanmerkingen.

Het spreekt wel van zelf, niemand besluite zijn Vaderland te verlaten om de plaatse zijner woning in een ander werelddeel te zoeken, dan na rijp beraad en welgewogen overleg. Het is toch een stap van het grootste gewigt, niet alleen voor het tegenwoordige, maar zelfs voor de verdere toekomst; niet alleen voor den verhuizer zelven, maar zelfs voor zijne kinderen en kleinkinderen hangt geluk of ongeluk voor deze aarde daarvan af.

Wie in de Oude Wereld eene slechts eenigzins vaste betrekking heeft, of door handenarbeid in het onderhoud van zich zelven en der zijnen goed kan voorzien, hij verlate dezen vasten bodem niet, tenzij hij door overwegende belangen tot de verhuizing gedrongen wordt.

Wie echter ervaart, dat zijne hulpbronnen steeds geringer worden, terwijl zijn gezin aangroeit, hij vergadere de overblijfselen van zijn vermogen, en zoeke zich eene andere woonplaats in een land, waar een talrijk gezin niet eene bron van zorg en bekommering, maar de zekere grondslag is eener spoedige en rijk bloeijende welvaart.

Ons doel met de uitgave van dit werkje is in geenen deele de gronden *vóór* en *tegen* Landverhuizing (in het algemeen of in het bijzonder) te wegen. Wij schrijven alleen voor diegenen, die metterdaad besloten zijn tot de verhuizing naar een ander werelddeel, en goeden raad, inlichting en teregtwijzing behoeven. Wij gaan dan ook

zonder verdere redenering er toe over, om zulke raad, inlichting en teregtwijzing mede te deelen. Die zal echter slechts algemeen zijn, natuurlijk, zoo als de Voorrede reeds aanstipte, niet in het bijzondere voor *elken* afzonderlijken persoon. Het laatste, begrijpt ieder ligtelijk, ware ondoenlijk. Nogtans, wij hopen voor *allen* nuttig te zijn. Niemand zal er zijn, of hij vindt hier iets, wat, ook buiten het algemeene, voor zijne bijzondere omstandigheden dienstig en aanwendbaar is.

Alvorens zich dadelijk tot den overtogt te begeven, zorge men zijne zaken in het Vaderland zooveel mogelijk te regelen en op effen voet te brengen, althans geene financiële belangen ongeregeld achter te laten. Zulks kon een' bezwarenden en onaangenamen band met de Oude Wereld doen voortduren, die hem, welke eenmaal de Nieuwe tot zijn Vaderland heeft gekozen, en soms een' goeden afstand het binnenland intrekt, veelzins lastig kan zijn. Zijn er (reeds dadelijk, of mogelijk in de toekomst te voorzien) zaken, welke niet afgedaan kunnen worden, het zal dan welligt raadzaamst zijn, voor die gevallen aan een' zaakkundig en soliden persoon behoorlijke wettige volmagt achter te laten, om, des gevorderd, voor den verhuisde en diens belangen handelend te kunnen optreden.

Men zorge ook voor het bezit van alle soms vereischte familiepapieren, zoo als doopattesten of extracten uit de Registers van den Burgerlijken Stand, kerkelijke attestatiën, als anderzins. Mogten dezelve ook niet dadelijk noodig zijn, zij konden later noodig worden, en zouden alsdan niet dan met groote kosten en merkelijk oponthoud uit het oude Vaderland verkrijgbaar zijn.

Zijn alle vóórmaatregelen behoorlijk genomen, is alles nu zoodanig geregeld, dat men in het materiëel opzigt van de Oude Wereld als geheel los is, dan volgt de zorg voor de gelegenheid om zich en het zijne in de Nieuwe over te plaatsen.

Ook hier kunnen wij slechts aanstippen. Het is ook niet noodig breedvoeriger te zijn (dat wordt eerst gevorderd, waar wij van de aankomst in het nieuwe land, vooral van de eerste vestiging aldaar, te spreken zullen

hebben), minst voor Hollanders. De Duitsche schrijver, van wien wij ontleenen, is op dit en andere punten breeder, soms in kleinigheden; maar hij had te schrijven voor Duitschers en velen uit het binnenland. Van daar, dat hij veel aanstipt, wat voor Hollanders van geen het minste belang kan zijn. Ook heeft hij schier, ja geheel, uitsluitend het oog op de haven van Bremen, en wij gelooven niet, dat de Hollander dien omweg verkieselijk zal achten.

Men kan de reis naar Amerika ondernemen of met een zeilschip of per stoompakket. De laatste wijze is zeker spoediger, maar ook kostbaarder, en in sommige opzigten welligt moeijelijker, wijl er geene regtstreeksche stoomvaart uit Holland bestaat. De reis moet alsdan over Engeland. Verkiest men dezen weg, men zoeke zijne inlichtingen aan de bureaux der Hollandsche of Engelsche stoombootmaatschappijen te Rotterdam, of bij solide en waardige handelhuizen aldaar. In elk geval worde den Landverhuizer op het hart gedrukt, dat hij goed uit eigen oogen zie en zijn oordeel gebruike. Van elk toch, die dezen stap onderneemt, mogen wij veronderstellen, dat hij, schoon dan op verschillenden trap van ontwikkeling, gezond van hoofd en zinnen zij: ware het anders, hij speelt altijd een gewaagd spel, wie alleen op anderen vertrouwen moet, men vindt niet altijd welgezinden, noch altijd menschen, wier raad, hoe welgezind overigens, onbepaald aan te nemen zij, waar het aan de noodige juiste kennis van zaken ontbreekt.

Een andere weg is per zeilschip. Daartoe is te Rotterdam en elders, ook des verkozen in buitenlandsche havens, gelegenheid. Die schepen varen regtstreeks naar New-York, New-Orleans en andere Amerikaansche zeehavens.

Besluit men tot dezen weg, men hebbe zich met de reeders of scheepsmakelaars van zoodanig schip wel te verstaan omtrent den vrachtprijs, en zie naauwkeurig toe en onderzoeke, alvorens men bepaaldelijk de overeenkomst sluit. Te meer is dit noodig, wijl de overheden hier te lande zich met de zaak der Landverhuizers niet moeijen, wat in Bremen b. v., naar men zegt, het geval zal zijn. Men handele met de personen zelven en late zich niet in met rondtrekkende, zich noe-

mende agenten. Ook met betrekking tot de voeding aan boord en de mede te voeren pakkaadje (altijd zoo weinig mogelijk) make men goede afspraken. Het spreekt van zelf, dat de Landverhuizer naar zijne beschikbare middelen te werk gaat. De meerbemiddelde gaat als kajuits-, de mindervermogende als tusschendeks- passagier. In beide gevallen zijn sommige artikelen, waarvoor de passagier zelf op de reis heeft te zorgen. Het is raadzaam omtrent dat alles zich vooraf voldoende te doen inlichten, en omtrent alles goede overeenkomst te treffen, ten einde niet naderhand in onaangenaamheden te geraken, en tot meerdere uitgaven genoodzaakt te zijn, dan waarop men gerekend had.

De Amerikaansche autoriteiten heffen aan de landingplaats zeker hoofdgeld (*commutation-money*). Voor New-York bedraagt dit, zonder onderscheid van ouderdom, per hoofd $2^1/_4$ dollar; voor Baltimore, met uitzondering der kinderen onder de vijf jaren, $1^1/_2$ dollar (*). Ook deswege versta men zich met de reeders of scheepsmakelaars.

Heeft de Landverhuizer een aanmerkelijk kapitaal mede te voeren, hij zal zich zulks gemakkelijk kunnen maken, en welligt nog eenige percent voordeel trekken, wanneer hij bij een solide handelshuis of bankier goeden wissel daarvoor neme. Heeft men slechts eene geringere som in gereed geld, men wissele daarvoor in Amerikaansche heele en halve dollars of Fransche vijffrancsstukken, of in goud Louisd'or, Friedrichsd'or, stukken van 20 francs, of Holl. Dukaten en tienguldenstukken. De stukken van vijffrancs zijn in het zilver niet het minst verkieselijk. Deze hebben in geheel de Unie den wettelijken koers van 94 cents of $^{94}/_{100}$ dollar. Eigenlijk gelden zij $6^1/_4$ cents minder dan een dollar, of juist $^{15}/_{16}$ d., dat is: 16 vijffrancs zijn gelijk 15 dollars Amerikaansch geld.

De beste maanden voor de reis naar Amerika zijn Mei, Junij, Julij en Augustus, als wanneer de minste stormen op zee heerschen, en alzoo zelden een ongeluk plaats vindt. Maart en de eerste helft van April, en eveneens October en November, zijn verre minder gunstig, de wintermaanden in het geheel niet te verkiezen. Naast het saizoen voor den overtogt heeft men ook te

(*) De dollar heeft 100 cents, en komt overeen met *ƒ* 2.50 Holl.; de *cent* is dus $2^1/_2$ cts. Holl. Zie verder de muntvergelijking in het Aanhangsel.

letten op dat van de aankomst in Amerika; ook dit vordert oplettendheid en overleg. Wegens de overgroote uitgestrektheid der Vereenigde Staten, is het klimaat aldaar zeer verschillend; doch men kan als regel aannemen, dat de zomer in het gemeen heeter is dan in Midden-Europa, de winter in de Noordelijke streken kouder. De Zuidelijke Staten worden schier regelmatig elk jaar door de gele koorts bezocht. Dezelve begint gewoonlijk in de maand September of October, als wanneer de rotting der plantaardige stoffen nog bovendien tot zenuwkoortsen en andere ziekten aanleiding geeft. Deze gele koorts is echter nog niet het ergste. Namelijk zij heerscht meest slechts in de steden; op het land vertoont zich eene kwaadaardige galkoorts, welke meestal, met name voor vreemdelingen, die nog niet geacclimateerd, dat is nog niet aan het klimaat gewoon zijn geworden, doodelijk is. Deze begint zich reeds te doen gevoelen in de maand Mei en duurt den geheelen zomer door. De streken, die daardoor bezocht worden, zijn van Charleston tot New-Orleans afwaarts en vandaar opwaarts tot Mobile, derhalve de Staten Zuid-Carolina, Georgia, Alabama, Louisiana, een deel van Florida, Tennessee en Mississippi. Deze zijn Slavenstaten (*), en buitendien niet geschikt voor de vestiging van Europeërs.

De Landverhuizers zullen dus wèl doen, na de maand April geene passage te nemen op bodems, die bestemd zijn naar de Zuidelijke havens der Unie, met name naar New-Orleans en Mobile. Van de honderd, die daar gedurende het heete jaargetijde (met de maand Mei aanvangende) aankwamen, stierven dikwerf 50 à 60. Een welligt iets mindere vrachtprijs mag niet verleiden tot het wagen van eene zoo gevaarlijke kans, en men stelle geen vertrouwen op zulken, die tot de overvaart naar die havens in dat jaargetijde, door schoonschijnende, maar leugenachtige voorstellingen, zouden willen overreden.

Alle de Noordelijke Staten bezitten goede gezonde havens gedurende het gansche jaar; ook zijn de scheepsgelegenheden naar New-York, Philadelphia, Baltimore,

---

(*) Waar slaven gehouden worden, in onderscheiding van de vrije Staten, d. i. die, waar de slavernij niet bestaat.

Boston, enz., waar geen spoor is van aanstekende ziekten, genoeg aanwezig, en de vrachtprijs inderdaad niet hooger, welberekend, zelfs ligt nog lager dan naar New-Orleans of Mobile.

Dadelijk na de eerste vorst echter, in de maand November, houden in alle Zuidelijke Staten de aanstekende ziekten, ook de gele koorts, als eensklaps op. Derhalve in de maanden October en November, wanneer men minder bevreesd is voor de meerdere bezwaren van den zeetogt, is de vaart naar New-Orleans misschien te verkiezen boven die naar New-York, Baltimore of Philadelphia, met name voor zulke Landverhuizers, welke zich in het Westen willen vestigen. Dezen hebben slechts den Mississippi op te varen, en zullen dan voor een groot deel hunner reis beter weêr treffen, dan wanneer zij, te New-York aangeland, den verderen togt naar het binnenland te maken hebben over de kanalen en de groote meeren.

Moge het soms den Landverhuizer in het eerste aanzien verkieslijker voorkomen als ongehuwd gezel den voorgenomen stap te doen, wij gelooven, dat hij zich vergist. De maatschappelijke toestand in Amerika is van dien aard, dat hij het huwelijk en de vorming van een eigen gezin iedereen nader aan het hart legt, en hem de daaraan verbonden zedelijke en materiële voordeelen in veel ruimer zin verzekert, dan in het Europesche Vaderland. Het afgezonderd wonen op het land reeds geeft aan het familieleven eene groote, niet te vergoeden bekoorlijkheid, terwijl men behoed is tegen menig onaangenaam verschijnsel, dat het genoegen van het huwelijksleven in enger zamenwonende maatschappijen bedreigt. Wil de landbewoner daar niet als een kluizenaar leven, hij vindt in zijn huis, zonder naauw aan hem verbonden gezin, geen geneugte.

Daarbij komt, dat, waar men geene slavinnen houdt, vrouwelijke bedienden in het der vrouwen aankomend deel der huishouding daarvoor geene vergoeding geven; wijl het in Amerika met alle zeden en welstand strijdig wordt geacht, dat eene vrije vrouw of meisje zich tot het medebestier eener vreemde huishouding of tot hulp daarin zoude verhuren. Voor 't meerendeel ook, vindt de ongehuwde, zoo hij wat levendig van aard is, zich

maar al te ligt verlokt, om meermalen van woonplaats en betrekkingen te verwisselen. De vader eens huisgezins daarentegen, ziet zich tot eene meer gevestigde levenswijze gedrongen; hij ziet de vruchten van zijnen arbeid rijpen, hij voelt zich *te huis*, zijne geheele werkkracht ontwikkelt zich, terwijl vrouw en kinderen hem hulpvaardig ter zijde staan: gehuwden derhalve, en de uitzonderingen zijn slechts zeldzaam, slagen dus veel beter dan ongehuwden. Een Duitsch spreekwoord: „vele kinderen, veel zegen" (*), bevat meer waarheid in Amerika dan in vele oorden van Europa onder de bestaande omstandigheden.

(*) Hollandsch: „Kinderen zijn een zegen des Heeren!"

HOOFDSTUK II.

Aan Boord.

Heeft de Landverhuizer alle zaken geordend en alle voorafgaande maatregelen getroffen, zoodat hij den vasten wal des Ouden Vaderlands verlaat om den gewigtigen togt te aanvaarden, hij vindt zich dadelijk in geheel anderen, geheel ongewonen toestand aan boord van het zeekasteel, dat hem naar het nieuw gekozen Vaderland zal overvoeren. Zeker heeft die verandering, vooral voor zulken, die uit de landprovinciën en op het land gewoon zijn, menig onaangenaam iets, menige ontbering, menige angstwekkende bekommering; doch wij mogen vooronderstellen, dat zij dat alles wèl hebben voorzien en overwogen, en zich met moed en volharding gewapend. Dan zullen zij alras zich in den ongewonen toestand leeren schikken, daaraan spoedig gewennen, dat onaangename meerendeels zien verdwijnen, die ontberingen zich ligt getroosten, en die angstwekkende bekommering ijdel zien worden.

Het is raadzaam, zoo het kan, zich aan boord te begeven een paar dagen vóór dat het schip onder zeil gaat. Men kan dezen tijd benuttigen om de kleine tijdelijke huishouding, naar omstandigheden van ruimte en gelegenheid, voor de reis te regelen. Te meer is dit aan te raden, wijl misschien de spoedig overvallende zeeziekte anders daartoe lust en krachten beneemt.

Men heeft natuurlijk aan boord geene zoo ruime slaap-

plaats als aan wal. De verhuizer moet dat voor lief nemen. Intusschen hij doet wel, wanneer hij zijne *kooi* met eene matras, of nog liever met een' stroozak voorziet. Veeren bedden zijn om verschillende redenen op eene zeereis niet aan te raden, en zulke mede te voeren, ware noodelooze en kostbare ballast. Een stroobed is voor het gebruik aan boord het allerbest. Men ligt daarop gemakkelijker dan op eene haren matras — en zulks is, bij het dikwerf geweldig slingeren en stampen van het schip, eene zaak, die wel de aandacht waardig is, — en na volbragte reize kan men het weinig waardige voorwerp zonder groot verlies, zelfs met voordeel, over boord werpen. Hoe minder ballast van pakkaadje hoe beter, en geen aan zindelijkheid gewone mensch zal het in het hoofd halen, het aan boord gebruikte bed ook aan land weder in gebruik te nemen. Een weinig kostbare, maar stevige en goed genaaide, met versch stroo gevulde zak, doet dan de beste dienst; maar men zorge slechts voor toereikenden voorraad van zuiver bedlinnen, want men zal ervaren, dat de waarde daarvan nergens zoo zeer gevoeld wordt als aan boord van een schip: het kan dus niet genoeg aanbevolen worden, dat men dikwerf schoon bedlinnen neme. Daarom zij den Landverhuizer aangeraden, zich ook te voorzien van een' zak, ter bewaring van het vuile linnen. Dit is iets, wat van zelf schijnt te spreken, en wij zouden deze en dergelijke kleinigheden zeker niet aanstippen, leerde de ervaring niet, dat de zeepassagiers meermalen door de verwaarloozing van zulke kleine zorgen, zich het leven aan boord door velerlei onaangenaamheden werkelijk verbitteren.

De kleedingstukken, aan boord te dragen, kunnen natuurlijk van de goedkoopste soort zijn; het ware overtollig over dit punt uit te weiden. Eene andere, schijnbaar geringe, maar toch niet genoeg aan te bevelen zorg is het, dat men de kleederen, welke men gedurende de reis *niet* wil gebruiken, van die, welke men denkt te dragen, afzondert en in bijzondere koffers of kisten pakt. Te dien einde lucht en droogt men die te sparen kleeedingstukken behoorlijk, en pakt ze in zuivere, drooge koffers, kisten of doozen, tevens kleine stukjes drooge kamfer daar tusschen leggende. Daarna sluit men de kisten, bindt ze goed toe, en teekent ze aan twee

of drie zijden met den naam des eigenaars. Aan boord zorge men voor die pakkaadje eene zooveel mogelijk drooge plaats te verkrijgen, en opene ze niet vóór de aankomst in de haven der bestemming, uitgenomen wanneer ze door eenig toeval nat geworden waren, hetgeen echter niet zoo ligt gebeurt. Op deze wijze kan men er op rekenen, dat de kleedingstukken in goeden staat overkomen.

De kleedingstukken en andere voorwerpen, welke men aan boord in dagelijksch gebruik heeft, bewaart men het best in eene gewone houten, te sluiten kist, die aan den vloer vastgemaakt, en tevens, des gevorderd, als zitplaats en als tafel gebruikt kan worden. Het is goed deze kist van onderen met een paar halfduims klampen, een paar duim breed, te voorzien, om dezelve vrij te waren tegen de vochtigheid van den vloer.

In een bijzonder vakje van deze kist beware men eenige handdoeken, een paar stukken witte zeep, eene kam, een' kleinen handspiegel, scheertuig en dergelijke zaken, welke men steeds bij de hand wenscht te hebben. Het zijn alweder van die kleinigheden, maar welke vooruit te beschikken, later vele lastigheden en moeijelijkheden voorkomt.

Wij mogen ook geenszins afraden, zich van een paar doosjes eenvoudige laxeerpillen te voorzien, daar de verandering in den spijsregel dezelve meestal spoedig wenschelijk doet zijn.

De Landverhuizers staan dikwerf in twijfel, of het al of niet verkieslijk zij, een' grooteren voorraad kleedingstukken naar Amerika mede te voeren, en neigen tot het eerste, in de onjuiste, maar veel verspreide meening, dat alle kleedingstoffen in de Nieuwe Wereld aanmerkelijk duurder zouden zijn dan in de Oude, en het daarom geraden zou wezen, zich daarvan voor den langst mogelijken tijd te voorzien. Dit is in het algemeen genomen eene dwaling, welke niet zelden tot vele moeijelijkheden en geldverlies aanleiding geeft.

Men kan als zeker aannemen, dat alle *grovere* soorten van wollen en katoenen stoffen in de Vereenigde Staten even zoo goedkoop zijn als in eenig deel van Europa. Fijne waren daarentegen zijn gewoonlijk in Europa goedkooper te verkrijgen dan in Amerika. Dit

is, b. v., het geval met het flanel; waarom men wèl doet, zich van deze stof een' rijkelijker voorraad mede te nemen. Eveneens voorzie men zich rijkelijk van laarzen en schoenen, dewijl het Europesche leder bepaald beter is dan het gewone Amerikaansche. Met uitzondering van fijne waren, flanel, laarzen en schoenen, kennen wij geen artikel, door welks aankoop in Europa eene besparing van eenig belang zou kunnen gemaakt worden.

Wij raden den Landverhuizer nogmaals, niet al te veel bagaadje mede te voeren. Hetzij hij eenige hoeveelheid vrachtvrij moge bergen of voor alles, naar den kubieken inhoud berekend, moet betalen, het te veel zal hem altijd slechts bemoeijelijken en bij slot van rekening nog te duur te staan komen. Dikwijls ontmoetten wij het, dat Landverhuizers oude meubelen, karren, potten, ketels, waschtobben, enz., medevoerden, waarvoor zij eindelijk aan kosten van vervoer verre boven de waarde betaald hadden. Even zoo zagen wij het, dat lieden van meer vermogen, bijzonderlijk vrouwen, zich een' overmatig grooten voorraad van kleederen, mutsen, hoeden, enz, aanschaften, welker vervoer, ook al waren zij met het schip vrachtvrij overgekomen, van de Amerikaansche kustplaats naar het nog verre verwijderde oord der bestemming, namelooze moeite en zorgen en beduidende onkosten bovendien veroorzaakte; en waren ze dan eenmaal ter plaatse, dan vond men, dat ze daar alles behalve in de mode waren, en men voor zooveel moeite en kosten niet eens het genoegen mogt hebben, van als elegant gekleed beschouwd te worden.

Wanneer het schip eenigen tijd onder zeil is geweest, worden de reizigers, en vooral zij, die voor het eerst een' zeetogt maken, door de *zeeziekte* bezocht. Slechts weinigen zijn zoo gelukkig aan dezen geesel te ontsnappen. Inderdaad, van alle onpasselijkheden, die den mensch kunnen treffen, is deze zeker niet de minst onaangename, en niemand, die ze niet zelf bij ervaring heeft leeren kennen, kan er zich een juist denkbeeld van vormen. Ook overvalt zij gewoonlijk op een tijdstip, waarop men zeer bloot staat voor een' aanval van het heimwee, en dat alles, wat den reiziger omgeeft — reisgenooten, slaapplaats, klanken en reuken, doen en

laten — hem nieuw en ongewoon is en dikwerf onaangenaam aandoet.

Veel is er inderdaad, wat er toe bijdraagt om de maag uit haar evenwigt te brengen, en zelfs de meest fiksche, moedigste man zal, juist wanneer hij het 't minst verwacht, zich het water in den mond voelen loopen — een zeker teeken, dat de beurt nu ook aan hem komt. Groot voorzeker is de smartelijke kwelling, welke zoowel ligchaam als geest van den reiziger — vooral tusschendeks — op het schip gedurende de eerste zes tot tien dagen van den togt te verduren hebben. Niet altijd heeft de Landverhuizer dit pijnlijk deel zijner onderneming in de juiste raming gebragt (*), of zoo hij al er aan dacht, hij verwijderde zoodra mogelijk de schrikbeelden eener nog te verwachten toekomst. Maar zijn ze eens daar en tot wezenlijkheid gekomen, dan kan hij ze niet meer ontwijken. Geen wonder dan, dat zoovelen in die oogenblikken opregt berouw gevoelen van het vaste land met de immer bewogen zee verwisseld te hebben, en zich terug wenschen in het verlaten Vaderland, hoe zeer zij ook met hetzelve ontevreden zijn geweest. Wij hebben voorbeelden gezien, dat zoodanigen volgaarne al het hunne ten beste zouden gegeven hebben, zoo het slechts mogelijk ware geweest ze weêr aan land te zetten, doch toen de kwaal eerst doorgestaan was, zich toch weder even hartelijk in hunne opgevatte voornemens verheugden en welgemoed de reize voortzetteden. Maar ten tijde der verslagenheid zijn eenige woorden van bemoediging van groote waarde, en daar wij meermalen derzelver nuttige werking bij ervaring zagen, willen wij ze hier kortelijk mededeelen. Het zwakkere geslacht vooral heeft behoefte aan een opbeurend woord.

Vooreerst is de zeeziekte volstrekt niet gevaarlijk, integendeel zeer dikwijls voor den lijder hoogst weldadig. Zij reinigt de maag volkomen en bereidt dezelve voor op den nieuwen leefregel, waaraan zij zich in Amerika zal hebben te gewennen. Zekere ziekten der lever en der long worden door de zeeziekte volkomen en in den

(*) Er moge opgemerkt worden, dat de Duitsche schrijver over de zeeziekte tamelijk breed is; maar hij schreef voor Duitschers, minder bevriend met de „ groote wateren;" de Hollander mag er, zoo hij wil, wat op afdingen.

grond genezen. De gevallen, dat iemand aan zeeziekte zou gestorven zijn, zoo het al ooit zuiver aan de zeeziekte alleen heeft kunnen geweten worden, zijn tot dus verre allerzeldzaamst geweest, en sinds vele jaren volstrekt niet voorgekomen; zoodat ze wel niet in de minste aanmerking mogen genomen worden.

Intusschen hebbe men wel toe te zien, dat men, terwijl men aan de zeeziekte lijdt, geene dranken neme, welke vaste lucht bevatten, wijl dezelve in de ledige, verzwakte maag gevaarlijke kramppijnen kunnen te weeg brengen. Het eenige voorbeeld van een sterfgeval in, niet door, zeeziekte, dat den Schrijver zelven is voorgekomen, was van een klein meisje, dat uit de Vereenigde Staten tot hare moeder in Engeland terugkeerde. Zij was zeer ziek en had veel gevomeerd, zoodat de maag geheel ledig was. Zij klaagde over onuitstaanbaren dorst, en een medepassagier, met haar bewogen en gaarne haar eenige verzachting willende toebrengen, gaf haar een glas „sodawater" te drinken; doch dit bekwam haar zóó slecht, dat ze, na een paar uren, onder groote pijnen, den geest gaf. — Wij willen ons geenszins onderwinden de zaak geneeskundig uit te vorschen. Het geval was zóó, en eigen ervaring heeft ons overtuigend doen zien, hoe gevaarlijk het is, onder de zeeziekte dergelijke dranken te nuttigen. Wij stippen dit hier expresselijk aan, wijl dikwerf bij deze gelegenheden appeldrank en dergelijken worden aanbevolen, en de lijder zelf ook dikwerf daarnaar verlangt. Men neme zich daarvoor in acht.

Wij herhalen het echter: er is geen gevaar bij deze krankte. Men houde slechts moed en geduld, en na weinige dagen is men er doorheen. Dikwerf hoort men vragen: is er dan *geen* middel tegen de zeeziekte? O ja, er zijn er zeker, namelijk: tijd en geduld. Een ander is er niet. Men hoort bij wijlen allerlei artsenij aanprijzen, die deze kwaal zou bezweren, en de zeevarenden zelven hebben menigerlei voorschrift er tegen. De een zegt: eet harde bokking; de ander: drink een' slok brandewijn; een derde: bind een' zakdoek stijf om de middel; een vierde: doe dat; een vijfde: doe dit. Maar niets van dat alles geeft eenige baat. Het is eene ziekte, die noch zich laat voorkomen noch cureren. De

beste geneeswijze is, zich zoo goedsmoeds doenlijk te *onderwerpen*, en dan zal men in weinige dagen wel weer fiksch en welgemoed op de beenen staan.

De frissche lucht op dek is natuurlijk beter dan het altijd bedompte ruim beneden. De zeezieke moet zich dus zooveel mogelijk boven ophouden, wel te verstaan, als de noodige krachten daartoe hem niet ontzonken zijn. Doch wij hebben ook de gevallen bijgewoond, dat de patiënt met goed gevolg zich voor het meerendeel van den duur der ziekte rustig in zijn bed hield. *De maag moet zich aan de beweging van het schip gewennen*, alvorens de ziekte afscheid nemen kan, en dikwerf geschiedt dit even goed, wanneer men stil in de kooi blijft, als wanneer men zich met overpijnlijke inspanning op het dek zou moeten houden. In elk geval is de eerste manier de gemakkelijkste, en wordt ook door velen, die in dit opzigt jaren lange ervaring hebben, bepaaldelijk aanbevolen.

Zoodra de zeeziekte geweken is, zal de patiënt meestentijds buitengewoon sterken eetlust gevoelen. Hij mag vrijelijk daaraan voldoen, mits hij niet overmatig op eens verslinde, maar liever bij kleinere tusschenpoozen eenige geschikte spijs neme, en zoo de maag langzaam weder aan haren gewonen werkkring gewenne.

Gedurende de eerste dagen van den zeetogt bezorgt ook de *vrees* den passagiers menig onrustig en pijnlijk uur. Wanneer er eens eene stijve koelte waait en de zee wat hoog gaat, wanen zij reeds, dat er gevaar dreigt, bijzonder des nachts, wanneer de bemanning bezig is zeil te minderen. De zware voetstappen der matrozen boven het hoofd, de luide bevelen des gezagvoerders en het overzij liggen des schips, dit alles wekt natuurlijk onrust, niet weinig daarbij aangewakkerd door het aanstekend gezigt van een' en anderen medereiziger, die zijn' angst door onbedachte kreten lucht geeft. Zoo gebeurt het meermalen, dat het tusschendek het tooneel wordt der grootste verwarring, zonder dat er de minste degelijke reden voor is. De passagiers hebben tegen deze kwaal één heilzaam werkend voorschrift immer bij de hand te houden, en dat is de eenvoudige regel: „niemand zij beangstigd zoolang de kapitein nog geene vrees laat blijken.” Zoolang dit het geval niet is, moge

het schip door de golven worden opgeheven en neêrgeploft of geslingerd, de passagier bekommere zich niet, mogt hij zelfs uit zijn bed geworpen worden.

Inderdaad *een schip is het veiligste vervoermiddel, dat er bestaat.* Dit moge de passagier voortdurend bedenken. Tot staving van de waarheid hiervan, mogen wij gerustelijk aanvoeren, dat de vaartuigen immers doorgaans tot betrekkelijk zoo lage premiën door de verschillende assurantie-maatschappijen worden verzekerd, en toch maken die maatschappijen nog altijd goede zaken (en de eene verrijst na de andere); een bewijs, hoe gering in den grond der zaak de *risico* dooreengenomen moet wezen.

Het eenige meest werkelijke gevaar is, dat het schip bij nacht door een ander worde aangezeild, of, op sommige tijden des jaars, tegen drijvende ijsbergen kan stooten. Goede wacht en een thermometer zijn tot verhoeding van zulke ongevallen volkomen toereikend, en de passagier behoeft zich dan ook te dezen opzigte niet bovenmate te bekommeren.

Honderd duizenden passagiers zijn gelukkig uit Europa naar Amerika overgestoken, en betrekkelijk zeer weinige ongevallen zijn voorgekomen, veel minder dan bij het bezigen van een andersoortig vervoermiddel — zoo dit in deze *route* aanwendbaar was geweest — waarschijnlijk voorgekomen zouden wezen. Wij herhalen het alzoo nogmaals, dat de reize met scheepsgelegenheid, van de betere klasse, verre weg veiliger is, dan wanneer men denzelfden afstand over land, per as of te paard, of op welke andere wijs ook, had af te leggen.

Het heimwee, dat den Landverhuizer somtijds bekruipt, zal evenzeer gaande weg gelenigd worden. Het is voorzeker eene bittere ervaring, en het behoort onder de gevoeligste beproevingen, welke den mensch kunnen worden opgelegd, wanneer hij zoo op eens alle vrienden, wie hij voortdurend nabij was, alle betrekkingen en tooneelen en herinneringsteekenen, die hem tot dus verre omgaven, ligt voor altijd, moet vaarwel zeggen. In zulke oogenblikken is het welligt menigeen niet onwelkom, een woord van bemoediging en troost te vernemen.

De Landverhuizer bedenke, dat in den regel geen werkelijk voordeel te verwerven is zonder arbeid, moeite

en ontbering. Wanneer hij eene betere woonplaatse aan gene zijde der zee wenscht te vinden, hij moet dan de moeijelijkheden van den overtogt zich getroosten, even zeer als de smarte bij de scheiding van den geboortegrond. Maar honderd duizenden vóór hem hebben zich dat getroost, en hebben de stonde beleefd, waarin zij met vreugde konden terugzien op hun moedig besluit om onversaagd volhardend voort te streven. Met honderd duizenden nà hem zal zulks het geval zijn. De reiziger late slechts in den eersten tijd den vijand geen' voet winnen; hij sta den eersten aanval van vrees en angst slechts moedig strijdend door, beheersche zich met geweld, en zeeziekte en heimwee en alle smartelijke onaangenaamheden, aan den zeetogt verbonden, zij zullen dan voorbij zijn, en na weinig tijds alleen dienen om door blijde herinnering het welgevallen in het nieuw gevonden Vaderland te verhoogen.

Daarbij houde hij ook voortdurend het oog op de te hopen betere omstandigheden, die hem en zijn gezin in de Nieuwe Wereld verbeiden. Door geheel het uitgestrekte gebied van het Westen vindt hij een' goedkoopen vruchtbaren bodem, en het staat hem vrij, alle beroep, kunst of hantering, waarin hij ervaring en geschiktheid bezit, tot zijn voordeel aan te wenden. De weg tot rijkdom en eere staat hem open, dezelfde weg, dien reeds zoo vele verhuizers vóór hem met wel gelukt gevolg betreden hebben. Hij behoeft slechts geschiktheid, ijver en beradenheid, om zich weldra in goede omstandigheden verplaatst te vinden.

Wij geven hier nog eenige wenken voor het gedrag van den passagier aan boord, die wij meenen hem nuttig te kunnen zijn.

Reinheid, zoo op het ligchaam als in het aangewezen verblijf, is aan boord, nog meer dan op het land, een punt, dat alle behartiging verdient, zoo voor de gezondheid als voor de aangenaamheid der reizigers. Men neme die dan wel in acht. Vooral waar een aantal personen bijeenhuizen, en bij warm weder. Bovendien is het voor de lucht in het scheepsverblijf niet ondienstig, den vloer soms met azijn te besprenkelen. Wanneer het zonder hindernis voor de scheepsbezigheden kan geschieden, en met verlof van den gezagvoerder, brenge men

bij goed weder soms het beddegoed op het dek, om het eenige uren te laten luchten.

Aan boord, zoowel als te land, betoone men zijnen meerderen, zonder lage, slaafsche kruiperij, den betamelijken eerbied en het gevorderd ontzag. De tusschendeks passagier eerbiedige de regten der scheepsofficieren en der kajuitspassagiers, die meer betalen dan hij. Op de meeste schepen hebben de kajuitspassagiers, zoo als zij voor hun geld beter dan de overigen geherbergd zijn, ook op het dek meerdere regten. De minder betalende houde zich op het voordek en kome niet verder dan den grooten mast, het gewone afscheidingspunt. Alleen wanneer hij den kapitein moet spreken, of om andere geldige redenen, overschrijde hij die grens. Het achterdek (*quarterdeck*, kampanje, dikwerf ook verhevener gebouwd) behoort uitsluitend den scheepsofficieren en kajuitspassagiers.

Alle passagiers hebben vooral den gezagvoerder en zijne plaatsvervangers te bejegenen met het hun toekomend ontzag en den betamelijken eerbied. Niet alleen is dit pligtmatig en een vereischte voor de handhaving der goede orde, maar het is ook ongetwijfeld in het voordeel der passagiers. Te dikwerf wordt dit punt veronachtzaamd. In het enge ruim van een schip hebben kapitein en officieren zoo vele gelegenheid om den passagiers de moeite en onaangenaamheden der reis te verligten en het eenzelvige leven te veraangenamen, en dwaas zou het zijn, zulke lieden door onbehoorlijk gedrag tegen zich in te nemen, en alzoo minstens het regt op hunne gunst te verbeuren. Bovendien velen verdienen ten volle de meeste achting, zoo om hunne kunde en bekwaamheid, als om hunne welwillend- en voorkomendheid. Overigens spreekt het wel van zelf, dat ook de passagier zich hebbe te onderwerpen aan de scheepsorde en het gezag van den kapitein, of wie in zijne plaats het bevel voert. De orde mag niet gekrenkt worden; hetgeen soms allergevaarlijkst zou kunnen zijn.

Men valle de officieren niet lastig, zoo als sommigen doen, met herhaalde vragen nopens den waarschijnlijken duur van den togt, de hoogte, waarop men zich bevindt, enz. Dit wordt steeds als een vergrijp tegen de wellevendheid beschouwd. Eenige kapiteins zijn ten deze zelven zoo voorkomend, om de ligt te begrijpen nieuws-

gierigheid der passagiers te bevredigen, door dagelijks, met den middag, als de gewone waarnemingen gedaan zijn, als ware het eene soort van *bulletin* uit te geven nopens de hoogte, enz., en dit op eene voor allen toegankelijke plaats aan te slaan. De man aan het roer mag niet aangesproken worden. Kan de passagier aan boord soms der bemanning eenige hulpvaardigheid bewijzen, het zal hem altijd een aangenaam tijdverdrijf, eene nuttige ligchaamsbeweging verschaffen, en bovendien in de gunst der scheepsgenooten doen rijzen. Hij zij echter niemand belemmerend in den weg.

De zoo veranderde leefwijze en andere oorzaken maken het nu en dan noodig, eenige artsenij te nemen. Wanneer de eetlust niet zoo goed is als gewoonlijk, wanneer men des morgens bij het ontwaken een' leelijken smaak in den mond, ligte hoofdpijn en geene neiging tot stoelgang ontwaart, kan men zich door eene kleine *dosis* van purgerende pillen, weldra van deze onaangenaamheid bevrijden. Heeft men enkel gebrek aan stoelgang, zonder leelijken smaak en hoofdpijn, men zal zich helpen door eene *dosis* glauberzout te gebruiken. Men verzuime slechts niet, het kwaad te keer te gaan zoodra het zich vertoont, opdat het geen' tijd winne om zich te vestigen en tot eene ernstige ziekte over te slaan.

Het gebeurt ook, dat er aan boord der schepen, die verhuizers naar de Nieuwe Wereld overvoeren, kinderen geboren worden. Wanneer naar Amerika verhuizende vrouwen het zich voorgenomen hebben, reeds onderweg bij voorraad voor den aanwas van de jeugdige bevolking der Nieuwe Wereld te helpen zorgen, raden wij haar, bij tijds den kapitein van hare verwachting te doen kennis dragen. De ondervinding heeft geleerd, hoe groote jammer en moeijelijkheid er kunnen ontstaan, wanneer men in zulk geval niet vooruit de noodige maatregelen treft. Wanneer het den kapitein wordt bekend gemaakt, dat er zoo iets te wachten is, zal hij zeer gaarne voor de in het geval verkeerende eene bijzondere localiteit doen inruimen, en alle onder zijn bereik zijnde hulp doen verleenen. Derhalve, vrouwen, die bij het aanvangen der reis zich reeds in gevorderde gezegende omstandigheden bevinden, behoeven zich ook deswege niet bijzonder te verontrusten. Er zijn reeds honderde kinderen op zee ge-

boren geworden, en de moeders hebben zich niet minder wel bevonden dan te land. Wij herhalen slechts den raad: wanneer zulk een geval te wachten is, late men zich niet door ontijdige beschroomdheid en valsche schaamte weêrhouden, den kapitein daarvan te doen kennis dragen. — Meermalen hebben de schepen een' scheepsgeneesheer. Soms ook heeft men onder de medepassagiers eenen gedoctoreerden arts. In dat geval zal deze het zich tot genoegen rekenen den medevarenden, hetzij kajuits- of tusschendeks-passagiers, zonder eenige vergelding te vorderen, met zijne kunde in den nood ter dienst te staan.

Onder een talrijk gezelschap aan boord, gelijk overal, waar een aantal personen bijeen verkeeren, vindt men lieden van allerhande gehalte, ook, en onder het fatsoenlijkst voorkomen soms, gaauwdieven en zwendelaars van professie, die op het goed vertrouwen en de ligtgeloovigheid van eenvoudigen en onkundigen hunne kans berekenen, om zich ten koste hunner medemenschen op onregtmatige wijze te bevoordeelen. Wel eens zelfs wordt hun, die onachtzaam op hun geld zijn, eene meerdere of mindere som ontvreemd. Het is dus in elk geval van belang, dat men hetgeen men van geld en geldswaarde met zich voert, op het zorgvuldigst beware.

De Landverhuizer zij overigens zeer op zijne hoede, en leene geen te genegen oor aan de voorstellingen, om zich in te laten met ondernemingen of plannen voor de toekomst, welke soms door den een' of anderen der medepassagiers mogten gedaan worden. Oneerlijke lieden maken maar al te dikwijls misbruik van de meer vertrouwelijke kennismaking, welke natuurlijk zoo ligt ontstaat tusschen togtgenooten op eene langere reize, in één en hetzelfde, betrekkelijk niet ruim verblijf bijeen levende, om eenen Landverhuizer, van wien zij ontdekt hebben, dat hij ruim bij de geldmiddelen is, tot een of ander dwaas plan te belezen, om op zijne beurs te speculeren. Het is niet noodig voorbeelden te geven van de duizenderlei verschillende vormen, waaronder het gevaar den Landverhuizer kan bedreigen. En zij het ook, dat het van de zijde des voorstellers al in ernst gemeend en niet te kwader trouw ware, het blijft altijd hoogst gevaarlijk. Het zij dus ter waarschuwing genoeg gezegd,

dat men zich zou blootstellen, om in groote moeijelijkheden te geraken, en nutteloos veel geld te verspillen.

Wanneer er welligt onder een grooter aantal medereizigers zulken zich bevinden, wier toestand niet van de gunstigsten is, mogen wij den pligt der Christelijke mededeelzaamheid niet onaangedrongen laten. In elk geval overigens zij de reiziger geneigd tot gereede hulpvaardigheid jegens zijne togtgenooten. Dit is niet alleen algemeene pligt, maar geeft ook aanspraak op wederkeerigheid van dienstbetoon, en hoe ligt kan men, wie en wat men ook zij, en wat men in de wereld bezitte, de helpende hand zijner natuurgenooten behoeven.

Wanneer het voorkomt, dat er Godsdienstoefening aan boord gehouden wordt, en vele Amerikaansche kapiteins zijn daarop vrij gezet, neme men daaraan deel, ten minste zoo geen vrij te laten gewetensbezwaar dit verbiedt. Indien de kapitein er op gezet is, zal hij het van zijne passagiers gaarne zien, zij het ook, dat men tot eene andere afdeeling der Christenen zich rekene. In elk geval, men zij nooit hinderlijk of aanstootelijk, hetwelk ook de voorganger vermijden zal.

Eenigen tijd vóór de vermoedelijke aankomst in de haven van bestemming, maken sommige kapiteins eene algemeene lijst op van al hunne passagiers. Naar de verordeningen der Vereenigde Staten, is hij gehouden, van elk zijner passagiers op te geven: naam, ouderdom, geboorteplaats, laatste woonplaats, van welk land hij onderdaan was, en evenzeer aan te stippen, of dezelve zijn bepaald voortdurend domicilie in de Vereenigde Staten denkt te vestigen. Ook alle vrouwen en kinderen, onverschillig van welken ouderdom, moeten op genoemde lijst worden aangeteekend. Buitendien bevat dezelve de opgave der bagaadje, welke ieder passagier medevoert. Het is te raden, dat de reiziger alle deze gevorderde punten reeds vooraf op een stukje papier juist en naauwkeurig opteekene, en in gereedheid houde, wanneer de kapitein tot genoemd doel tot hem komt. Zulks bespaart tijd, en beneemt de aanleidingen tot misverstand en alzoo tot onnaauwkeurigheden, die zoo ligt naderhand moeijelijkheid kunnen baren.

Het is hier tevens de plaats, om te herinneren, dat, naar de tolwetten der Vereenigde Staten, alle smokke-

larij met zeer hooge geldboete, naar bevind van zaken zelfs door harde gevangenisstraf te vervangen, wordt gestraft, en zulks strengelijk zonder aanzien des persoons. De tolambtenaren hebben een vaardig en geoefend oog en zijn niet ligt om den tuin te leiden. Wanneer er sluikerij plaats grijpt, wordt bij de ontdekking het schip, waarmede de gesloken goederen zijn aangebragt, in beslag genomen, en de kapiteins zelven zijn dus gewoonlijk zeer waakzaam en naauwziende.

Een paar dagen vóór de vermoedelijke aankomst, hebben de passagiers hunne kleeding zooveel mogelijk te wasschen en te reinigen, bijzonderlijk wanneer de aankomst in het zomergetijde valt. Aan de gezondsheidsbeambten, welke aan boord komen, verblijft de bepaling: hoe lang schip en passagiers *quarantaine* moeten houden. Wanneer zij beiden rein en zuiver vinden, valt gewoonlijk hunne bepaling ten deze gansch anders uit, dan ingeval van het tegendeel. Hetgeen van kleedingstukken, beddegoed, enz., al te zeer vervuild of versleten is, worde liefst over boord geworpen vóór dat het schip het anker werpt. Wanneer men zulke voorwerpen wilde bewaren, om ze aan den wal eerst naar behooren te doen zuiveren en ze dan van de eene plaats naar de andere te vervoeren, zouden de onkosten verre boven de waarde beloopen, en het is dus allezins verkieselijker, ze der golven prijs te geven.

Is de bodem naar New-York bestemd, zoo moet dezelve, wanneer de aankomst valt tusschen den eersten April en den eersten October, op de quarantaineplaats van Staten-eiland, zes á zeven mijlen van New-York, voor anker gaan. Een gezondheidsbeambte komt dan aan boord en onderzoekt den gezondheidstoestand der aangekomenen. Wanneer hij geene besmettende krankheid ontdekt, maar passagieren en bemanning in gewonen gezondheidstoestand vindt, beveelt hij alleenlijk, de vuile kleeding te wasschen en het schip geheel te reinigen en te berooken. Dit is gemeenlijk in een paar dagen afgeloopen, en het wordt den passagiers dan volkomen vrijgesteld, zich naar de stad te begeven. Wanneer het schip zelf nog niet geheel gereed is, kan men daartoe gebruik maken van de stoombooten, die voor geringe vracht den reiziger in de stad brengen. Meestendeels

echter wachten de passagiers den tijd af, om ook dien laatsten kleinen afstand met het schip zelf af te leggen. Het is goed, omdat zij dan bij hunne goederen kunnen blijven; want het is minder geraden dezelve per stoomboot mede te nemen, en zoo dezelve *geassureerd* waren, in het geheel niet: in dat geval neme de passagier ze niet tot zich vóór dat het schip in de haven is ingeloopen. Wanneer de goederen het boord verlaten, houdt de assurantie op, en de reiziger zou ze dus voor eigene *risico* medevoeren.

Ons doel was enkel aan te stippen, wat den Landverhuizers op de reis nuttig is voor oogen te houden en in acht te nemen; wij geven geene reisbeschrijving. Anders zouden wij nog veel en velerlei omtrent het leven aan boord, de ontmoetingen op zee, de tooneelen, die zij biedt, enz., te schetsen hebben. Wij willen echter den reiziger op een paar punten slechts opmerkzaam maken.

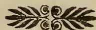
De zee is niet zóó eenzelvig, als menig landbewoner ze zich welligt voorstelde; zij biedt menig schoonen aanblik. Zulk een onder anderen is ook het lichten des waters bij den nacht. In zeer donkere nachten is het schier altijd waar te nemen, en bij wijlen is het buitengemeen helder en schitterend. Dan is het alsof het schip trotschelijk zijnen weg door de watermassa vervolgde als door een spoor van vloeibare diamanten. De oorzaak van dit *lichten* is, ondanks de menigvuldige deswege gestelde, voor een deel ook tamelijk waarschijnlijke theoriën, nog altijd niet met zekerheid bekend.

Wanneer de bodem de Amerikaansche kusten nadert, biedt de avondhemel, bijzonderlijk in de zomer- en herfstmaanden, een treffend schoon schouwspel. Namelijk eenige uren vóór zonsondergang schijnt het hemelgewelf in het westen met de onvergelijkbaarste *draperie*, in alle kleurtinten, van het hoogste karmozijn tot het fijnste zilverwit, behangen te zijn. Het is als ware het, dat hemelsche wezens hetzelve beschilderd hadden, om de zon bij haren ondergang huldigend te danken, voor leven, licht en weldadigen gloed, die zij, gedurende den dag, heeft uitgestort.

Zoo schoone avondstonden en nachten zijn aan de Amerikaansche kust niet zeldzaam, en wij raden den

Landverhuizer dezelve te genieten, bijzonderlijk wijl de avondlucht op zee, ook voor het zwakste ligchaamsgestel, niet nadeelig mag geacht worden.

Van andere punten gewagen wij niet in het breede. Wij konden anders spreken van het waarnemen van den tijd en de plaats, waar men zich bevindt. Doch het is te moeijelijk, den oningewijde nopens het *hoe* daarvan een tamelijk juist en naauwkeurig denkbeeld bij te brengen. Wij konden ook nog spreken van een en ander, dat men op den weg ontmoet, b. v. van de Grand Banks, of van den wonderbaren warmen golfstroom in den Oceaan, welke uit de Golf van Mexico zijnen oorsprong neemt; doch eensdeels is zulks hier ter plaatse weinig noodzakelijk en kan elders gevonden worden, anderdeels ook zouden wij het slechts te onvolledig kunnen aanroeren.

HOOFDSTUK III.

Aankomst.

Gedurende de eerste twee of drie dagen na het aan land komen, wordt de Landverhuizer doorgaans getroffen door een pijnlijk gevoel van drukkende eenzaamheid en verlatenheid. Terwijl hij gedurende den langen overtogt met gespannen nieuwsgierigheid en blijde hoop het oogenblik der aankomst te gemoet zag, gevoelt hij nu, terwijl hij zich in wezenlijkheid in het land der vreemde menschen en vreemde gewoonten ziet, eene allermoedelooste neerslagtigheid. Vele Landverhuizers wenschen zich aan boord terug van dat schip, hetwelk zij nog vóór weinige dagen zich zoo zeer haastten te verlaten.

Het uiteen gaan van het gezelschap veroorzaakt aan elk in het bijzonder eene pijnlijke gewaarwording, hoe onaangenaam dat gezelschap hem soms ook mogt zijn voorgekomen. Het komt hem nu voor alsof dit de laatste schalm is van de keten tusschen hem en het Vaderland. Zijne togtgenooten verlieten het Vaderland met hem; hunne verwachtingen, hunne plannen, hunne ontberingen waren volmaakt de zijne. Eéne eenheid van gevoel en wenschen bestond er in het wemelende tusschendek, en wanneer nu de tijd komt, waarop allen uiteen gaan — naar het Noorden, het Zuiden, het Oosten, of het Westen, om elkander waarschijnlijk nimmer weder te

zien — dan verwekt dit natuurlijk de smartelijkste aandoeningen.

Dit alles nog daargelaten, oefent ook de plotselinge verandering van luchtgestel en levenswijze, bij den overgang uit het schip op den vasten wal, geenen zeer aangenamen invloed op het gemoed uit. Op het water is de lucht verfrisschend en nimmer te heet. Wanneer de Landverhuizer omstreeks Julij of Augustus aankomt, dan wordt hij door de hitte van den Amerikaanschen zomer als ter nedergedrukt. Zoo iets heeft hij nog nimmer beleefd, en denkt geruimen tijd, dat hij dit onmogelijk op den duur zal kunnen uithouden. In dit geval nogtans moet hij bedenken, dat zulk eene buitengewone hitte zich voornamelijk tot beide genoemde maanden bepaalt, en dat hem de hitte juist door de koelte op het water, zoo onverdragelijk voorkomt. In de meeste gevallen zal de Landverhuizer zich spoedig aan het luchtgestel van Amerika gewennen, en het even aangenaam, ja aangenamer zelfs vinden dan in zijn Vaderland.

Ook de verandering van levenswijze is geschikt om de maag in de war te brengen, en den Landverhuizer de gemoedsvrolijkheid te ontnemen. Daar hij gedurende zulk eenen langen tijd geen versch vleesch, geene versche groenten, noch eenig versch ooft gebruikt heeft, is hij maar al te zeer geneigd zich aan het bovenmatig gebruik daarvan over te geven, en het bijna onvermijdelijk gevolg daarvan is eene ligte verstoring zijner gezondheid. De Landverhuizers kunnen in dit opzigt niet voorzigtig genoeg wezen, voornamelijk vrouwen en kinderen.

Het eerste, waaraan de Landverhuizer na zijne aankomst denken moet, is, van het tolkantoor verlof te verkrijgen om zijne goederen aan wal te brengen. Wanneer zich daaronder geene voorwerpen bevinden, waarvan inkomende regten moeten betaald worden, dan heeft hij zich verder om niets te bekommeren, daar de kapitein hem in dit geval de lossingscedul bezorgt. Wanneer hij echter goederen medebrengt, waarvan inkomende regten betaald moeten worden, dan moet hij zich aan de tolformaliteiten onderwerpen. Onnoodig is het, hier die formaliteiten breedvoerig op te geven, want de Landverhuizer moet zich in dit geval van een' tolmakelaar bedienen, die zijne zaken voor hem in orde brengt.

Wil hij nogtans van geen' tolmakelaar gebruik maken, dan zal hem de kapitein van het schip wel de noodige inlichtingen geven.

De tweede behoefte na hetaan wal komen, is een goed kost- en woonhuis (*boarding-and lodging house*).

In dit punt is de Landverhuizer dikwijls aan de grootste bedriegerijen blootgesteld, welke door bezitters van zekere soort van kosthuizen en logementen aan hem worden bedreven. Gewoonlijk zijn de quarantaine en de haven door eene menigte volk als belegerd, dat zich aanbiedt den vreemdeling een goed en goedkoop verblijf aan te wijzen. Voor dit volk neme men zich in acht, en weigere bepaaldelijk met zulk een' wegwijzer mede te gaan. Het best doet men, wanneer men vóór zijn vertrek bij vertrouwde personen, of wel gedurende den overtogt bij den kapitein, naar zulk een logement navraag doet. De onderscheidene maatschappijen, welke zijn opgerigt geworden om den vreemdeling tegen dergelijke opligtingen te beschermen, geven insgelijks aan elk, die zich tot haar wendt, de voldoendste inlichtingen. (In Duitschland.)

Wanneer men een woonhuis gekozen heeft, dan moet men in de eerste plaats naauwkeurig bespreken wat men voor huur, kostgeld en andere behoeften geven moet, en make daarvan een schriftelijk contract, of doe de overeenkomst plaats hebben in tegenwoordigheid van een' wettig getuige. Men beveiligt zich daardoor tegen vele buiten dien later voorkomende misverstanden en onaangenaamheden.

De prijzen in de verschillende woonhuizen, kosthuizen en logementen verschillen natuurlijk zeer veel. In de grootste en beste logementen der hoofdplaatsen is de prijs dagelijks twee dollars voor vier maaltijden, inwoning en drinkgeld. Doch men vindt er ook nog eene menigte andere zeer fatsoenlijke, goed gerenommeerde huizen, waar men hetzelfde voor 1½, ja voor 1 dollar kan hebben. In andere huizen wederom betaalt men voor dagelijks drie maaltijden en inwoning 2½ dollar per week. In deze kan men ook een' enkelen maaltijd, en wel een' zeer goeden, voor 12—25 cents bekomen, en voor hetzelfde geld eens overnachten. Wie regt zuinig wil wezen en geen' zeer lekkeren mond heeft, kan doorgaans voor 12½ cent een zeer dragelijk middagmaal bekomen, en

kan ook voor gelijk bedrag een' dag inwoning hebben. Deze klasse van kosthuizen is niet zelden solider en aangenamer dan anderen, waar men veel meer betalen moet.

Wanneer men omtrent kost en inwoning eene overeenkomst heeft getroffen, dan is het van het uiterste gewigt, daarbij uitdrukkelijk te bepalen, dat men niet nog eene afzonderlijke rekening te betalen hebbe wegens het bewaren der bagaadje. Oneerlijke kasteleins veroorzaken hunne gasten in dit opzigt niet zelden de onaangenaamste moeijelijkheden. Hunne vordering voor kost en inwoning schijnt zeer billijk, doch later komen zij nog op met buitensporige vordering wegens pakhuisgeld voor de bagaadje, en schamen zich soms niet, daarvoor 1 a 2 dollar per dag te eischen. De vreemdeling vraagt gewoonlijk eerst om zijne rekening wanneer hij op het punt staat de stad te verlaten, en hij heeft dan geen' tijd om over deze schandelijke opligting zijne klagt in te dienen, waarom hij liever betaalt, dan zich aan een langer oponthoud bloot te stellen.

Doch niet alleen opzigtens zijn eerste onderkomen heeft de Landverhuizer zich voor bedriegelijke opligting te hoeden, ook bij elken stap, dien hij nader doen moet. Wanneer hij land wil koopen, dan is er terstond iemand bij de hand, die hem het begeerde aanbiedt — of een uitgestrekt, vruchtbaar, dol goedkoop stuk grond in het verre Westen, of een goed onderhouden, wonderschoon landgoed in het Noorden, enz.

Wanneer hij handwerksman of daglooner is, dan tracht men insgelijks hem te bedriegen. De een of ander, die in dienst van eene der talrijke transport-maatschappijen staat, zal hem zeggen, dat hij in deze of gindsche streek goede zaken zal kunnen doen, alleen om hem over te halen van de transportmiddelen van genoemde maatschappij gebruik te maken.

Wanneer de Landverhuizer daglooner is, dan maakt men hem diets, dat op deze of gene afgelegen plaats groote openbare werken aan den gang zijn, dat men daar nog veel volk kan gebruiken, en dat het loon zeer hoog is; waarvan echter geen woord waar is.

Een voorval, waarbij niet slechts dagllooners, maar ook ambachtslieden op deze wijze bedrogen werden, is onlangs te New-York gebeurd. De aannemer van een

groot kanaal in eenen Westelijken Staat had nog volk noodig. Hij schreef derhalve aan eenen correspondent te New-York, dat deze hem drie honderd man vreemdelingen of ander volk moest zenden, tot het verrigten der gewone aardwerken (graven, kruijen, enz.), en had dus uitdrukkelijk den aard der werkzaamheden opgegeven, waarvoor hij volk begeerde. De correspondent echter, die met eene der reeds genoemde transport-maatschappijen onder éénen deken lag, haalde niet slechts dagglooners, maar ook ambachtslieden van allerlei ambachten over, zich naar dit kanaal te begeven, en beloofde hun, dat zij daar overvloedig werk zouden vinden. Hij verzweeg echter, dat dit werk buiten hun vak was. Op deze wijze bezorgde hij aan de transport-maatschappij eene menigte passagiers met huisgezinnen en eene massa bagaadje. Het volk kwam ter bepaalde plaatse, doch vond geen werk. Er was hier geen ander werk dan graven en kruijen; zij zagen zich nu zonder geld in het verre Westen, en waren genoodzaakt zich door een' gewonen daglooners-arbeid het benoodigde geld tot den terugkeer te verdienen.

Zulke gevallen komen niet zelden voor, en de Landverhuizer kan derhalve niet te voorzigtig wezen. Bovendien bestaat er voor hem nog eene tweede moeijelijkheid, en deze ligt daarin, dat hij, daar hij de industrie en van het land derzelver verdeeling nog niet kent, zeer dikwijls dáár werk zoekt, waar geen werk te vinden is. Als voorbeeld voegen wij hiernevens het verhaal van zulk een geval.

In den zomer van het jaar 1842 kwam een Landverhuizer te New-York aan, die een zeer bekwaam en vlijtig man was, en van zijne bazen in het Vaderland de beste aanbevelingen medebragt. Van ambacht was hij loodgieter en een zeer bekwaam werkman in zijn vak.

Bij zijne aankomst verviel hij ongelukkiglijk in handen van een' bedriegelijk passagier-agent, die hem den raad gaf met eene zijner booten naar Albany, en van daar langs het Erie-kanaal naar een ver afgelegen dorp in het Westen te gaan, terwijl hij hem de verzekering gaf, dat hij daar volop werk, tegen een goed dagloon, zoude vinden. Onder vele dankbetuigingen voor dezen vriendschappelijken raad, begaf zich de loodgietersknecht op weg naar de hem opgegeven plaats.

Daar gekomen, zag hij, dat zijn ambacht daar ter plaatse volstrekt niet gezocht werd, en dat er niet het minste vooruitzigt bestond, dat zulks ooit het geval zoude zijn. De winter naderde, de weinige middelen verminderden van dag tot dag, en den armen bedrogene ontzonk ten laatste alle moed.

De winter verliep, en nog steeds toonde er zich voor den armen man niet het minste vooruitzigt op werk. Een bekende van onzen Landverhuizer vernam omstreeks dezen tijd gelukkigerwijze den neteligen toestand van den man, en deed zijn best hem werk te bezorgen, tot zijn ambacht betrekking hebbende. Op zijne gedane navrage vernam hij, dat er in de stad New-York groot gebrek aan dergelijke werklieden bestond, en wel reeds sedert geruimen tijd. Er werd toen eene nieuwe waterleiding tot stand gebragt, en alle loodgieters, die men slechts vinden kon, hadden daarbij volop te doen, tegen een daggeld, zoo als er nergens anders te verdienen was. Onze man was dus naar New-York gekomen, juist op het oogenblik, toen hij daar volop werk had kunnen krijgen op de plaats, waar hij zich bevond, en had, op den raad van een' oneerlijken passagier-agent, in den letterlijken zin des woords, het geluk den rug toegekeerd.

Zulke gevallen komen veelvuldig voor, en het is derhalve van het grootste gewigt, dat de Landverhuizer aangaande dit punt nog vóór zijn vertrek bij vertrouwde personen de zoo noodige inlichtingen inwinne.

Wij willen nu in de eerste plaats eenige wenken geven aangaande de beste wijze, waarop zich de Landverhuizer werk kan verschaffen of het noodige land aankoopen.

Wij beginnen met de:

Landbouwers. (*Farmers.*)

Zij, die met het doel den landbouw te willen uitoefenen, naar Amerika verhuizen, kunnen in vier klassen gerangschikt worden. De eerste bestaat uit lieden, die groote kapitalen bezitten en groote grondbezitters wenschen te worden. De tweede bestaat uit dezulken, die tamelijk bemiddeld zijn, goed en gemakkelijk wenschen te leven, en die er juist niet veel om geven, of zij veel land bezitten of niet. De derde is zamengesteld uit lie-

den van middelmatige bezittingen, die zich eene voordeelige bouwerij wenschen te verschaffen, in de nabijheid van goede en welgestelde buren, waar de gegronde hoop bestaat, dat hunne bezittingen te avond of morgen steeds meerder en meerder in prijs zullen stijgen. De vierde en verre weg de talrijkste klasse bestaat uit zulke lieden, die zich in krappe, en ook die zich in zeer behoeftige omstandigheden bevinden.

De eerste klasse zal goed doen, zich terstond naar het Westen te begeven, daar nergens zulke uitgestrektheden van goede en welgelegen gronden te verkrijgen zijn, dan in het Westen. Er bevinden zich evenwel ook nog zeer goede landerijen in verscheidene deelen van den Staat New-York, en de rijke aankooper van grond zal wel doen daar eerst rond te zien, vóórdat hij naar het Westen vertrekt. Deze landerijen liggen in de zuidelijke graafschappen van dezen Staat, in de nabijheid van de geprojecteerde spoorweglinie van de Hudsonrivier naar het meer Erie. Voor eenen man van aanzienlijke geldmiddelen, die een groot landbezitter wil worden, hebben deze gronden in menig opzigt veel vooruit; hij kan ten minste overtuigd zijn, dat hij nergens schoonere omstreken en vriendelijker, beleefder buren vinden zal, dan daar.

In de Noordelijke graafschappen van den Staat zijn ook nog aanzienlijke uitgestrektheden gronds te koop, welke eenen overvloed van ijzermijnen hebben. De grond zelf is vrij goed, en gedeeltelijk reeds terstond tot bebouwing geschikt. De schaduwzijden van deze streek zijn de langdurigheid en gestrengheid van den winter. Wij zullen echter nog bij eene andere gelegenheid van den Amerikaanschen winter te spreken hebben, en daarbij aantoonen, dat hij geenszins zoo onaangenaam is, als men wel denkt.

In den Staat Maine vindt men nog groote uitgestrektheden onbebouwde gronden; desgelijks in Pensylvanië en in eenige andere der middelste en oostelijke Staten. Het is hier echter niet noodig, verdere opmerkingen over de landerijen in deze Staten te doen, daar de bezoeker van de zeesteden daar de uitvoerigste berigten over dezelve kan ontvangen.

Wanneer men echter in het Westen land wil koopen,

dan zal het niet zoo gemakkelijk vallen, zich in dit opzigt uitvoerige en te vertrouwen berigten te verschaffen. Er is bij de keuze van een stuk grond in het verre Westen zoo veel in acht te nemen, dat het zeer moeijelijk valt eene keus te doen. Zij, die grond te verkoopen hebben, zullen natuurlijk den hunnen voor den besten houden, en wanneer de kooper de naburige grondbezitters naar de gesteldheid van den grond vraagt, dan kan men er op rekenen, dat dezen daarvan gunstiger getuigenis zullen geven, dan met de waarheid overeenkomstig is; want daar zij op gezellige buurschap gesteld zijn, strookt het met hun belang nog meer kolonisten derwaarts te lokken. Het is dus een algemeen aangenomen regel, dat de kooper zelf uit zijne oogen moet zien. Hij moet zelf beslissen, of de grond goed of niet goed is, of het luchtgestel gezond is, of er zich op niet te verren afstand eene bevaarbare rivier bevindt, enz.

De van groote kapitalen voorziene landbouwer mag ook niet nalaten, vóórdat hij zich tot eene keus bepaalt, de waarlijk prachtige hoeven in westelijk en middel New-York, in Pensylvanië, en in de reeds sedert langen tijd bebouwde deelen van Ohio en Michigan te bezigtigen. Somwijlen kan men op deze wijze zijn geld nog beter besteden dan in het minder bebouwde Westen. Men zal zeker in het verre Westen voor dezelfde som eene grootere uitgestrektheid gronds bekomen, doch natuurlijk bij lange na zoovele geriefelijkheden en goede inrigtingen niet, als in genoemde streken. Wanneer alles gelijk staat, dan doen zij, die naar het verre Westen gaan, geene betere zaken dan die, welke zich in de Oostelijke streken vestigen. Wanneer de kapitalist zich den tijd gunt, de gelegenheid afwacht en gebruik maakt van een' eerlijk en kundig raadgever, dan kan hij niet zelden in genoemde streken zeer schoone en reeds goed ingerigte hoeven met voordeel koopen.

De tweede klasse van emigrerende landbouwers, welke wij hebben opgenoemd, namelijk zij, die tamelijk bemiddeld zijn, goed en gemakkelijk wenschen te leven, en er juist niet veel om geven, of zij veel land bezitten of niet, behoorde doorgaans een' der Oostelijke of middelste Staten te kiezen. Het is onnoodig voor dezen raad vele gronden aan te voeren, daar deze den Lezer

van zelf in het oog loopen. Het Oosten heeft voorregten en geriefelijkheden, welke het Westen over het algemeen niet oplevert. De wegen zijn beter; het gezellig verkeer is er vaster en beter georganiseerd; de godsdienstige en letterkundige vorming staat op een hooger standpunt, en ook de landhuishoudkunde is daar gewoonlijk veel beter. Wanneer een goed en aangenaam leven het doel der Landverhuizing is, zonder dat men daarbij een groot geldelijk gewin beoogt, dan moet men zich zooveel mogelijk Oostwaarts houden.

Tot de derde klasse rekenen wij, gelijk hier boven reeds gezegd is, lieden van middelmatige middelen, die zich een winstgevend bestaan zoeken in de nabijheid van goede en welgestelde naburen, waar zich een gegrond vooruitzigt aanbiedt, dat hunne landerijen met den tijd steeds in waarde zullen klimmen.

Zulke lieden zal het, wanneer zij met eenig overleg te werk gaan, en eenen goeden raadsman hebben, niet moeijelijk vallen, hun doel te bereiken. Zij moeten zich evenwel niet overhaasten, maar hunnen tijd afwachten en alles van te voren goed onderzoeken en beproeven. In New-York biedt zich daartoe de gelegenheid aan, in de omstreken van alle groote steden van het binnenland, als bijv. Poughkeepsie, Albany, Troy, Utica, Syracuse, Auburn, Oswego, Rochester, Buffalo, enz. Het is onmogelijk eenen juisten maatstaf van den prijs der hoeven aldaar op te geven, daar hierbij voornamelijk de meerdere of mindere afstand van de groote steden, de eigendommelijke voordeelen, welke zij welligt bezitten, de qualiteit der daarop staande gebouwen en dergelijke eigenschappen, veel afdoet. Wij moeten ons derhalve bepalen tot de opgaaf, dat de prijzen van 20 tot 50, ja, zelfs tot 100 dollars per acre afwisselen. Dit verschil van grondwaarde is evenwel voor den kooper eer voor- dan nadeelig, daar hij daardoor in staat wordt gesteld, den aankoop van gronden naar zijne beurs te regelen. In Pensylvanië, in de Staten van Nieuw-Engeland, in de oudere nederzettingen van Ohio, Michigan, Illinois en andere Westelijke Staten, vindt men dergelijke voordeelen in de omstreken der middelbare en grootere steden.

De vierde klasse der naar den aankoop van grond

trachtende Landverhuizers, bestaat uit lieden, die van bekrompen middelen, of wel zeer arm zijn.

Een Landverhuizer, wiens geldmiddelen beperkt zijn, heeft niet veel tijd, om lang rond te zien, vóórdat hij eene keus doet. Wanneer hij eenen nadeeligen koop sluit, of zich in den toestand van het land bedriegt, dan is dit natuurlijk voor hem een veel harder slag, dan voor een' man van middelen. Zulk eene mistasting komt hij welligt in zijn gansche leven niet weder te boven, en hij moet derhalve de meeste omzigtigheid in acht nemen en naar een' verstandig en eerlijk raadsman omzien.

In de allereerste plaats moet hij zich hoeden, het oor te leenen aan al die hoogdravende aanbiedingen en aanprijzingen, welke hem van alle kanten zullen gedaan worden. Een enkel maal mag er iets waars in zijn, doch in het algemeen verdienen zij niet het minste vertrouwen.

Het is buitengemeen moeijelijk, den Landverhuizer te zeggen, tot wien hij zich in dit geval met volle vertrouwen kan wenden. De onderscheiden maatschappijen, die te New-York, Boston, Philadelphia, enz., ter bescherming der Landverhuizers bestaan, kunnen hem in dit opzigt menigen nuttigen wenk geven; doch doorgaans zijn ook deze niet speciaal van de hoedanigheid der geveilde landerijen onderrigt, en kunnen slechts eenige aanwijzingen over den algemeenen toestand van een aangewezen deel des lands geven, doch verder niets.

De genoemde maatschappijen zullen toch alles in het werk stellen, wat in haar vermogen ligt, om den Landverhuizer een stuk goeden grond aan te wijzen, en het is derhalve zaak, dat hij zich tot haar wende, vóórdat hij de stad verlaat, waar hij is aangekomen. Welligt geeft hem de maatschappij het adres van fatsoenlijke lieden, in die streken wonende, welke de Landverhuizer alsdan, bij zijnen koop, gerust kan raadplegen.

In weêrwil van dit alles, is en blijft het echter de hoofdzaak, dat de Landverhuizer zelf zien, zelf oordeelen en zelf beslissen moet.

De hooge landen van Pennsylvanië worden door sommigen nog als zeer geschikt aanbevolen, voor Landverhuizers van gering vermogen. Dit district is van Phi-

ladelphia met evenveel gemak te bereiken als van New-York. Het is een bergachtig land en zeer geschikt voor den aanleg van melkerijen en de schapenteelt. Grootendeels zijn de afstanden tot aan de naastbijgelegen kanalen en spoorwegen niet zeer groot, waarom dan ook de voortbrengselen van den landbouw met gemak ter markt kunnen worden gebragt. Het land heeft overvloed van steenkolen, kalk en ijzererts. Het houtgewas is er insgelijks zeer goed, en bestaat in de beste gedeelten uit walnoten- en kastanjeboomen, berken, en ahorn, enz. De voornaamste veldvruchten zijn Indiaansch koren, tarwe, boekweit, enz.

Dit is eene zeer gezonde streek, met goede, vischrijke rivieren. De prijs van onbebouwd land is 2 à 5 dollars per acre, en men verkoopt het op crediet van 6 à 8 jaren. Er doen zich hier inderdaad eenige voordeelen op, welke in het Westen niet voorhanden zijn, en het luchtgestel is gezonder; daarentegen is in het Westen de grond veel goedkooper, en is daar meer te verdienen dan hier. Wie zich hier wenscht te vestigen, zal met geringe moeite te Philadelphia iemand kunnen vinden, die hem al de in dit opzigt vereischte nadere inlichtingen en aanwijzingen geven zal.

De streek echter, die, zoo men ook reeds algemeen heeft erkend, voor den niet zeer bemiddelden Landverhuizer het allerbeste is, bestaat in de Staten Michigan, Jowa, Illinois, en het Wisconsin-gebied.

Hier koopt men het land van de Regering voor 1¼ dollar per acre, en van particuliere maatschappijen en bijzondere personen voor een' prijs, slechts weinig hooger dan de hier boven opgegevene. De grond is gewoonlijk van de vruchtbaarste gesteldheid, en bestaat gedeeltelijk uit donkerkleurig leem, hetwelk in sommige streken ligt met zand gemengd is. Deze landstreek is ook ruim voorzien van bronnen en rivieren, en de voortbrengselen van den grond zijn zeer verscheiden en overvloedig. De wegen zijn natuurlijk nog zeer slecht, gelijk dit in alle nieuwe landen niet anders te verwachten is. Er zijn echter eene menigte bevaarbare rivieren en meren, welke het vervoer der voortbrengselen naar de markten zeer gemakkelijk maken. Het is niet noodig, hier de voordeelen, welke deze streek oplevert, verder op te sommen: de voor-

naamste bestaan in de goedkoopheid van het land, de vruchtbaarheid van den grond, en gemakkelijke genaakbaarheid van goede markten, en in de gemakkelijkheid en de betrekkelijk zeer geringe kosten, waarmede de Landverhuizer daarheen kan komen.

Alle Staten van het Westen hebben echter eene groote schaduwzijde. Het is niet te loochenen, dat galziekten hier veelvuldiger voorkomen, dan in de Oostelijke Staten. Illinois, Michigan, Wisconsin en Jowa zijn waarschijnlijk de gezondste van de nieuwere Westelijke Staten; doch er zijn tijden, waarin ook in deze streken kwaadaardige ziekten heerschen. Wij maken hiervan uitdrukkelijk melding, ten einde voor den Landverhuizer noch een voordeel, noch een euvel te verzwijgen.

Deze in het Westen voorkomende ziekten laten zich echter grootendeels voorkomen, wanneer de planter de geschikte voorzorgsmaatregelen neemt, en voornamelijk bij de keuze van den grond met behoedzaamheid te werk gaat.

Wanneer hij eene plaats kiest, in welker nabijheid geene moerassen of ander stilstaand water aanwezig zijn, dan doet hij reeds veel te zijner beveiliging tegen de galkoortsen; doch is dit nog niet voldoende. Wanneer hij evenwel met deze voorzorg oplettendheid voor zijn voedsel en zijn gemak verbindt, dan zal zijne gezondheid zoo ligt niet gevaar loopen.

Zich zooveel mogelijk in acht te nemen en het ligchaam goed te verzorgen, moet een der allereerste veiligheidsmaatregelen van den kolonist zijn, wanneer hij aan de dreigende gevaren van het Westen ontkomen wil. Het leven van den nieuwen kolonist is gewoonlijk door vele moeijelijkheden, ontberingen en zwaren arbeid omringd. Hij kan zich welligt de spijzen niet verschaffen, waaraan hij gewoon is, zijn blokhuis is welligt vochtig, het werk gaat soms zijne krachten schier te boven, hij krijgt het *heimwee*, worstelt met zorgen, en een bang verschiet kwelt hem — al deze dingen zijn, ook in een ander land, der gezondheid nadeelig, en maken juist het ligchaam voor elke heerschende ziekte vatbaar. Wij twijfelen geen oogenblik, of de nieuw aangekomen kolonist in het Westen, wanneer hij zich de moeite gaf, voor gezonde spijs te zorgen, zijne woning op een' droogen

grond op te slaan, niet al te veel, noch te ingespannen te werken, zich voor verhitting en verkoeling, enz., in acht te nemen, en zoo mogelijk altijd opgeruimd te zijn, dat hij alsdan tegen galziekten tamelijk beveiligd zou wezen.

Daar wij juist op dit onderwerp gekomen zijn, willen wij nog eenige hiertoe behoorende opmerkingen er bijvoegen.

In de nieuwe Westelijke Staten is het van het hoogste belang, dat men behoorlijk ontbeten hebbe, vóórdat men zich langen tijd aan de open lucht blootstelt.

„Het is bekend,'' zegt Dr. Combe „dat het ligchaam voor aansteking en alle nadeelige invloeden des morgens in nuchteren toestand veel meer vatbaar is, dan op eenig ander tijdstip; en het zij daarom aan alle bevelhebbers te land en ter zee tot pligt gemaakt, voornamelijk in ongezonde luchtstreken, hun volk te doen ontbijten, vóórdat zij het aan den morgendauw en andere nadeelige prikkels blootstellen. Sir Georg Ballinghall maakt zelfs gewag van een regiment in Newcastle, onder hetwelk de typhus zeer boosaardig woedde, en waartegen niets zoo heilzaam werkte, als een goed ontbijt met warme koffij.''

Vele lieden nemen hunne toevlugt tot brandewijn en andere sterke dranken, om zich tegen den nadeeligen invloed der ochtendlucht te beveiligen. Dit is eene zeer kwade gewoonte, daar de terugwerking, welke zeer snel op den aan de ledige maag medegedeelden prikkel volgt, dit belangrijk ligchaamsdeel aanmerkelijk verzwakt.

Wij hebben gezegd, dat de kolonist, die land wenscht te koopen, zelf de oogen openen en zelf beslissen moet. Dit is een volstrekt vereischte, hoe goed gemeend de raad ook moge wezen, dien anderen hem welligt gegeven hebben. Hij moet derhalve het land bezoeken, vóórdat hij het koopt, en toezien, dat het zich in eene drooge en gezonde streek bevinde, dat er vlietend water in de nabijheid zij, en dat school, postkantoor, een geneesheer, en de groote weg daarvan niet al te ver verwijderd zijn. Dit álles moet in aanmerking genomen worden, en hij doet beter, wanneer hij, bij het daarzijn van genoemde voordeelen, hoogeren prijs besteedt of minder land koopt, dan wanneer hem een landgoed, dat deze voordeelen mist, geschonken werd.

Wanneer de grond met hout begroeid is, erkent men de hoedanigheid van denzelven aan de grootte en de soort der daarop staande boomen. Wanneer hij groote, tot de harde houtsoorten behoorende boomen, als Beuken, Hickory, Ahorn, Eiken, enz., draagt, dan is hij zeker goed. Wanneer hier en daar soms ook een enkele Den of Pijnboom er onder doorloope, dan is dit echter nog geen slecht teeken. Behoort het land tot de vlaktesoort, welke men Prairiën noemt, dan laat zich de grond reeds uit deszelfs uitwendig voorkomen beoordeelen.

Men treft in Ohio nog eenige streken, waar men goedkoop land kan bekomen; de beste gronden zijn evenwel bijkans reeds allen weg, en bijgevolg niet zoo goedkoop te verkrijgen als in Illinois, Michigan, Wisconsin of Jowa.

In Indiana en andere Westelijke Staten zijn nog landen van den Staat, van goede hoedanigheid, te koop; en vele particulieren hebben insgelijks zoo wel on- als reeds bebouwde (*improved farms*) gronden voor matigen prijs te koop, welke hoogelijk kunnen aanbevolen worden.

De kolonist, die slechts over geringe middelen heeft te beschikken, zal dus het best doen, zich naar de hooglanden van Pennsylvanië, de Zuider- en Noordelijke deelen van den Staat New-York, naar Michigan, Wisconsin, Jowa, Ohio, Illinois en Indiana te wenden, waar hij goed en vruchtbaar land voor eenen matigen prijs bekomen, en zich door vlijt en volharding spoedig tot eenen onafhankelijken stand verheffen kan.

Hij vestige slechts zijne opmerkzaamheid op den eersten stap, dien hij in deze aangelegenheid doet. Hij onderrigte zich slechts eerst naauwkeurig, en onderzoeke in de eerste plaats het land in eigen persoon, vóórdat hij het koopt.

Werklieden en Daglooners.

Tot vóór drie of vier jaren beloofden de onderscheiden kanalen, spoorwegen en andere publieke werken, in onderscheiden deelen der Vereenigde Staten, aan alle aankomende Landverhuizers werk en goed loon, en het was toen niet moeijelijk, terstond werk te bekomen. Zeer vele van deze ondernemingen zijn thans echter afgeloopen; verscheidene

derzelve zijn gestaakt geworden, en nog andere, die men voornemens is te doen, kunnen eerst in betere tijden ondernomen worden. Het gevolg daarvan is, dat vele tot bovengenoemden stand behoorende Landverhuizers niet zoo goed te regt zijn gekomen, als zij verwacht hadden. Velen zijn weder naar het vaderland teruggekeerd, en hebben daar de ontmoedigendste en treurigste berigten verspreid. Sedert de tweede helft van 1844 schijnt nogtans de vraag naar werkvolk weder eenigzins aan te wakkeren, en er valt niet aan te twijfelen, dat zij, die dusdanig werk zoeken, het nu ook zullen vinden, wel te verstaan, zoo zij den daartoe geschikten weg inslaan. De onderscheiden maatschappijen voor Landverhuizers hebben sedert dien tijd meer bestellingen op handenarbeid ontvangen. Zoo kreeg, b. v., de *Irish Emigrant Society* (Iersche Emigratie-Maatschappij), te New-York, in Febr. 1844, van den Staat Georgia, den last, om tot den aanleg van eenen spoorweg eenige honderde werklieden in dienst te nemen, aan welke twee jaren arbeid, à vijftig cents (*f* 1.25) per dag, benevens den kost, gewaarborgd werd. Wij maken hier alleen melding van, ten einde te bewijzen, dat de vooruitzigten voor de daglooners gunstiger worden. Het jaar-verslag van genoemde maatschappij geeft dezelfde meening te kennen. Het heet daarin onder anderen: „Ons land herstelt zich moedig weder uit den gedrukten toestand, waarop wij in ons vorig verslag de aandacht vestigden, en welks aanwezen toen het voornaamste onderwerp van dat verslag uitmaakte. Groote ondernemingen van algemeen nut, welke voor eene poos gestaakt moesten worden, zijn thans weder met kracht begonnen geworden. De landbouw en de fabrieken zijn in bloeijenden toestand, en alle ambachten nemen deel aan den weder bezielenden invloed, die door de verblijdende veerkracht van deze beide veelvermogende hefboomen van den volksrijkdom te voorschijn wordt geroepen."

Voor deze klasse van lieden is het van 't hoogste belang, dat hun bij hunne aankomst gezegd worde: waar zij werk kunnen vinden. Wij kunnen hier natuurlijk geenen raad of wenk geven, daar de groote openbare en andere werken, waaraan nu gewerkt wordt, waarschijnlijk zullen afgeloopen zijn, vóórdat een Landver-

huizer, wien dit boek in handen komt, in Amerika aanlandt, en het gebrek aan werklieden zal zich dan welligt op eene geheel andere plaats openbaren. De Landverhuizer heeft in dit opzigt bij zijne aankomst slechts twee dingen in het oog te houden: ten eerste, zich tot eene maatschappij voor Landverhuizers te begeven, om raad te vragen, en, ten tweede, zich op de plaats zijner aankomst niet te lang op te houden.

Vele Landverhuizers vertoefden te lang op de landingplaats, in de hoop reeds dáár arbeid te zullen vinden. Daglooners moeten echter voornamelijk dit verkeerde denkbeeld laten varen. Al de groote zeesteden zijn doorgaans van deze klasse van Landverhuizers overcompleet voorzien. Velen verliezen daardoor het weinige geld, dat zij medebragten, en zijn genoodzaakt hunne toevlugt te nemen tot de openbare liefdadigheid, en dit is eene schande in een land, waar men zoo vele werkzame hande bezigen kan.

Zoodra de Landverhuizer zijn linnengoed, dat hij op den overtogt gebruikte, weder heeft laten wasschen, hetgeen binnen twee à drie dagen geschieden kan, moet hij zich terstond op weg begeven naar de plaats, waar hij werk kan bekomen.

Mogt het tegen verwachting gebeuren, dat hij binnen zoo korten tijd niet te weten kan komen, waar men hem zou kunnen gebruiken, dan moet hij deswege toch den moed niet verliezen. Hij begeve zich dan maar goedsmoeds verder naar het Westen, waar het land goedkoop is, en waar hij er met zekerheid op rekenen kan, het een of ander werk te zullen erlangen. Elk uur, dat hij onbesteed op de plaats zijner aankomst verkwist, is een dadelijk verlies.

Veldarbeiders

kunnen natuurlijk geen werk vinden, zonder zich over onderscheidene deelen des lands te verstrooijen. Naar zulke arbeiders is bijna in alle Staten, in het Noorden en Zuiden, Oosten en Westen, steeds vraag. De beste weg, dien zij kunnen inslaan, is, eerst bij eene Landverhuizing-Maatschappij of andere vertrouwde personen raad te vragen. — In de oude wereld gaat veel op

meer vasten voet, dan in Amerika. Wanneer daar een arbeider eene „dienst" vindt, dan behoudt hij die doorgaans. Doch in Amerika is alles aan verandering, en somwijlen aan zeer snelle verandering onderworpen. Een groot grondbezitter of planter heeft welligt heden eene menigte arbeiders in dienst, en morgen geen' enkel man. Zijn volk heeft hem verlaten, om ergens elders hooger loon te verkrijgen, of zij hebben zelven een stuk grond gehuurd of gekocht. Daarop moet de veld-arbeider bedacht zijn, en bestendig naar arbeid vragen. Een onzer bekenden bevond zich eens op eene de Hudson-rivier opvarende stoomboot, op welke zich eene menigte veld-arbeiders bevonden, die werk zochten. Men had hun te New-York gezegd, dat zij zich meer naar de binnenlanden moesten begeven en vlijtig naar werk zoeken, als wanneer zij het zeker bekomen zouden. Een hunner, een ondernemende Schot, begon reeds naar werk om te zien, toen de boot nog naauwelijks de haven verlaten had. Hij vroeg beleefd aan verscheiden zich op de boot bevindende heeren, die hem natuurlijk geheel vreemd waren, of zij soms eenen veld-arbeider konden gebruiken. Eindelijk kwam hij aan den regten man, en nog vóórdat de boot twintig mijlen had afgelegd, had hij reeds voor een jaar een contract gesloten, tegen zeer goed loon, en onder voorwaarde, dat, wanneer hij den heer of deze hem niet beviel, het contract met eene maand vooruit opzeggens verbroken kon worden.

Ambachtslieden

van alle ambachten, kunnen er zoo tamelijk op rekenen, dat zij in de Vereenigde Staten werk vinden, ofschoon het niet altoos even spoedig gaat. Over het algemeen zijn de grootere steden der Oostelijke Staten, en ook vele aan de kanaal- of spoorweg-liniën gelegene, zoowel van bazen als van knechts meer dan noodig voorzien. Dit is zeer natuurlijk, daar op deze plaatsen zoo ontzaggelijk vele Landverhuizers aankomen, dat er verre grooter voorraad dan behoefte of navraag is.

Scheepstimmerlieden

zullen wèl doen, dat zij zoo spoedig mogelijk aan de scheepswerven van de plaats hunner aankomst onderzoeken, waar voor hen de meeste kans bestaat, om werk te krijgen. Met enkele uitzonderingen, welke wij later zullen opgeven, moest deze klasse van ambachtslieden zich niet van de kust verwijderen. In alle groote zeehavens zijn zeer aanzienlijke scheepstimmerwerven, en een' goed werkman kan het bezwaarlijk aan werk ontbreken. In de stad New-York bedraagt het daggeld 1½ dollar, en het werk duurt bijkans het gansche jaar door. De Landverhuizer moet ook terstond met den scheepstimmermansbaas spreken. Wanneer hij alleen de daar werkende scheepstimmerlieden vraagt, kan hij op het hem gegeven antwoord geen' staat maken. De baas zelf zal den vrager zeker met de meeste beleefdheid alle inlichtingen geven, welke in zijn vermogen zijn. Deze bemerkingen gelden niet alleen van scheepstimmerlieden, maar ook van alle andere ambachten, die bij het bouwen van een schip vereischt worden, als: zeilenmakers, touwslagers, blokken- en pompenmakers, enz.

Er zijn ook plaatsen in het binnenland, waar scheepstimmerlieden en alle bovengenoemde ambachten nu en dan werk vinden, als bijv.: Albany, Buffalo, Oswego, Cleveland, Detroit, enz. Schuitenmakers worden dikwijls in alle grootere aan de onderscheidene kanalen gelegen steden gezocht, doch niet in grooten getale.

Timmerlieden en Witwerkers

zijn in de Vereenigde Staten minder benoodigd, dan bijna eenig ander werkman in hout, met uitzondering welligt van

Kastenmakers.

Al deze ambachten laten, wegens de meer dan toereikende menigte van arbeiders, weinig voor de naaste toekomst verwachten. Het loon, dat zij geven, is betrekkelijk zeer gering, en de betaling niet zeer geregeld.

Er is een middel, dat zulke lieden te baat kunnen

nemen, en dat in vele gevallen tot het gewenschte doel voert, waartoe echter beradenheid en moed behooren, en wel het volgende. Men ga naar het Westen en zoeke eene nieuwe, kleine, ontluikende buurt uit, koope eenige acres land, op eenen afstand van ongeveer een half uur of drie kwartier — op crediet, wanneer het niet anders gaan wil; hier bouwe men zich een gewoon en goedkoop blokhuis, en make een' aanvang met zijn' tuin en bouwland te bewerken. Dit is misschien in den beginne een moeijelijk werk voor den kolonist, ligt weet hij niet eens hoe het aan te vangen; wanneer hij evenwel slechts toeziet, hoe zijne buren het doen, dan zal hij spoedig de noodige kundigheid daartoe verkrijgen. Wanneer hij dan een huis heeft, en een paar varkens op stal, en eenige kippen, die zich hun onderhond zelf uit den grond krabben, dan moet hij bij zijne buren rondgaan, zich bekend maken, en hun zeggen, dat hij bereid is, in zijn vak, hetzij als knecht, hetzij in eene andere betrekking, te werken. Spoedig krijgt hij dan *iets* te doen. Tot betaling moet hij alles aannemen, wat hij maar op de eene of andere wijze in zijne kleine huishouding gebruiken kan, want dit is hem even dienstig als klinkende munt.

Van lieverlede wordt de toestand van den nieuwen kolonist al beter en beter. De kleine buurt of dorp wordt hoe langer hoe grooter, zijn grond stijgt in waarde, de navraag naar zijn werk neemt toe, en na verloop van weinige jaren is hij een vrij en welgesteld man.

Tot de volvoering hiervan behooren vlijt en een ondernemende geest; doch het is ook van den anderen kant eene onderneming, welke het best slaagt. Wij willen hier een voorbeeld geven, hetwelk tot staving van het bovengezegde strekken kan.

Een Landverhuizer, van beroep timmerman en witwerker, kwam in eene kleine stad aan; hij was geheel behoeftig, doch vast besloten zich er doorheen te slaan. Ziende, dat men in de nabijheid van de stad bezig was een woonhuis te bouwen, vroeg hij daar om werk, doch kreeg ten antwoord, dat men hem niet noodig had. Zonder zich daardoor te laten ontmoedigen, ging hij naar den aannemer zelven van het te bouwen huis, met aanvod van tot betaling alles te willen aannemen, wat die er boor geven wilde, en des noods voor een zeer gering loon

te willen werken. Zijn hoofddoel hierbij was, slechts *iets* te verdienen, want het eerste werk is altoos veel moeijelijker te krijgen, dan het tweede. Eindelijk liet zich de man bepraten, om hem in dienst te nemen. Aan het einde van elke week kreeg hij, tot betaling, eene aanwijzing op eenen winkelier in allerlei artikelen, die in de naburige stad woonde, hem geld schuldig was en hem niet anders dan met goederen uit zijnen winkel konde betalen. De timmerman nam nu alle weken tot betaling: tabak, pijpen, en andere kleinigheden, welke zijne kameraden noodig hadden, aan welke hij dezelve, gedurende de week, weder verkocht. Daar hij een goede kerel was, won hij spoedig de genegenheid van zijne makkers en hunne gezinnen; zij raadden hem in zijnen draagbaren winkel ook spelden en naalden na te houden, alsmede andere kleine artikelen, waarom hunne vrouwen dikwijls verlegen waren. Op deze wijze verwisselde hij zijn papieren geld in klinkende munt, en wel met tamelijke winst. Dit noopte hem zijne nering steeds uit te breiden, en eindelijk huurde hij eenen kleinen winkel, en liet het bestuur daarover aan zijne vrouw, terwijl hij aan het werk was. Door vlijt, overleg, volharding en eerlijkheid, kwam hij alweder verder, totdat hij rijk werd, en thans is hij een man, die meer dan 150,000 Dollars bezit.

In Amerika moet men bereid zijn, alles aan te vatten, wat eene eerlijke winst belooft.

Met opzigt tot de andere verschillende ambachten geldt hetzelfde. Overal, waar vele bewoners zijn, heeft men ambachtslieden noodig, en doorgaans is er ligt eene plaats aan te wijzen, waar een ambachtsman een rijkelijk bestaan kan vinden.

Wij voegen voor zulke lieden er alleen den raad bij, dat zij eerst naauwkeurig onderzoek doen naar zulke dlaatsen, waar voor hen het meeste uitzigt op werk voorhanden is, vóórdat zij de plaats hunner aankomst verlaten.

Het loon voor naaisters is in de zeesteden buitengewoon laag, bijkans zoo laag als in de groote steden van Europa. Zulke personen doen beter, zich terstond naar de grootere en kleinere steden van het binnenland te begeven, waar zij goedkooper leven kunnen en beter be-

taald worden. Modemaaksters en dames-kleedermaaksters komen doorgaans zeer goed voort, doch slechts niet in de groote zeesteden; daarentegen hebben goede huishoudsters en geschikte dienstmeisjes daar niet zelden een zeer goed onderkomen, tegen hoog loon, gevonden.

In plaats van eene, uit haren aard reeds noodwendig breedere, beschrijving te geven van het geheel der Vereenigde Staten (*), bepalen wij ons tot eene meer beknopte schets van die Staten der Unie, welke den verhuizers uit de oude wereld boven de andere zijn aan te bevelen. Die schets vindt de lezer in het volgende 4e. hoofdstuk. Het doel van dit boekje is niet, politieke, geographische of volkenkundige beschrijving van Noord-Amerika, maar eenvoudige handleiding, wegwijzer voor degenen, die derwaarts hunne woonplaats wenschen over te brengen. Wij kunnen alzoo gereedelijk achterwege laten, wat den bedoelden lezeren niet *dadelijk noodig* is te weten, en wat zij, des begeerende, elders kunnen vinden; wij gelooven ons zelfs daartoe verpligt, ten einde dit werkje niet noodeloos hooger in prijs te maken.

Landbouw is, en zal nog wel eeuwen blijven, de hoofdbron van rijkdom der Vereenigde Staten. Voor zulke Landverhuizers, die zich daaraan willen wijden, is dan altijd de grootste kans op welslagen.

Er is ook nog land genoeg. De geheele massa van het aan de Vereenigde Staten toebehoorend nog onverkocht land, (met insluiting van het Oregon-gebied), tusschen de 42° en 49° noorderbreedte, wordt geraamd op 1042,731,675 Engelsche acres; hetwelk tot den prijs van 1¼ dollar per acre te verkrijgen is. Natuurlijk is onder eene zoo groote massa ook veel onvruchtbaar en woest, geheel niet tot bebouwing geschikt; maar, ook dat van de rekening weggelaten zijnde, zoo blijven er nog altijd matelooze uitgestrektheden des schoonsten, vruchtbaarsten bodems beschikbaar, welke nog jaren lang de schatkist der natie zullen vullen; gelijk dan ook het Al-

(*) „Vereenigde Staten" (the United States), of eenvoudig de Unie (Union), is de algemeene naam van het geheel van dit grootsche Statenverbond.

gemeen Bestuur sinds het jaar 1801 tot heden reeds de aanzienlijke som van 115 millioen dollars uit den verkoop van landerijen getrokken heeft.

Dit verkoopbaar land wordt, eer het van hooger hand aan de markt gesteld wordt, op kosten van het Algemeen Bestuur, opgemeten. Van 6 tot 6 Engelsche mijlen (5 Engelsche mijlen = 1 Duitsche; 3 Engelsche mijlen circa een uur gaans) slaan de meters eenen paal in den grond, en de daaruit ontstaande regelmatige vierhoeken, die gevolgelijk elk 36 □ Engelsche mijlen vlakte inhouden, worden genommerd en heeten een *township* (plaats-gebied). Zulke *townships* worden weder regtlijnig afgedeeld in 36 vierhoeken, sectiën genoemd, van welke elk 640 Engelsche acres houdt. Nogmaals worden deze eveneens gedeeld in kwart- en achtste- sectiën — hoeven (*Farms*).

In elken der nieuwe Staten worden dooreen jaarlijks veertig *townships* opgemeten en publiek in veiling gebragt. De inzet is 1¼ dollar per acre. Het onverkochte (steeds verre het grooter deel) is te allen tijde in het Bestuursbureau van elk district à 1¼ dollar per acre verkrijgbaar. Daar nog altijd nieuwe Staten zich vormen, wordt ook voortdurend land in menigte op deze wijze ten verkoop aangeboden. In de localen van het districts-bestuur zijn naauwkeurige kaarten en kadastrale leggers voorhanden van alle opgemeten en ten verkoop staande gronden, van welke elken kooplustige bereidwillig inzage wordt verleend.

De 16e sectie van elke *township* blijft onverkocht voorbehouden als landfonds ten behoeve van op te rigten elementaire scholen. De opbrengst der landerijen is ter beschikking van het Algemeen Bestuur, edoch niet willekeurig voor alle Staatsdiensten zonder onderscheid: ⅖ daarvan wordt verantwoord aan het Bestuur van den bijzonderen Staat, waarin de verkochte landerijen gelegen zijn, ter vestiging van inrigtingen van algemeen nut; de overige ⅗ heeft het Algemeen Bestuur aan te wenden tot den aanleg van groote wegen, enz., in de te ontginnen districten.

De bewoners van een *township* maken te zamen eene gemeente uit, en deze gemeenten zijn in allen opzigt de grond-eenheden, waaruit het geheel der Staatsinrigting gevormd is.

Van alle Regeringen is zeker het Bestuur der Veree-

nigde Staten wel het vrijzinnigst geweest in zijne staatkunde ten opzigte van vreemdelingen, die zich op zijn grondgebied nederzetten. Het zoekt hun zulks zelfs zooveel mogelijk gemakkelijk te maken. Vriendelijk opgenomen, is de Landverhuizer, moge hij ook eerst zich nog weinig te huis gevoelen, toch dra met zijne nieuwe geburen bevriend; te meer daar dezen zich beijveren den nieuw aangekomene, waar hem het noodigste ontbreekt, de behulpzame hand te bieden en hem de grondslagen van zijnen toekomenden welstand te helpen leggen. Wel is waar, hij ontmoet hier en daar bij sommigen vooroordeelen tegen al wat vreemd is; doch de overgroote meerderheid des volks deelt die niet, en hij zelf van zijnen kant kan daarin tegemoet komen, door zich zooveel mogelijk aan zijne nieuwe landgenooten aan te sluiten.

Vooral zullen de Landverhuizers in het oog houden, dat zij de naturalisatie-verordeningen, ter plaatse bestaande, naauwkeurig naleven. Zoodra zij, na hunne aankomst op den Amerikaanschen bodem, besloten hebben, zich volkomen los te rekenen van den band, die hen aan hun vroeger Vaderland verbond, zullen zij hunne verklaring bij een of ander gerigtscollegie van den Staat doen inschrijven, dat zij het voornemen hebben Burgers te worden der Vereenigde Staten; en tot zoolang de gevorderde tusschentijd (vijf jaren) verstreken is en zij hunne acte van Burgerschap erlangd hebben, zullen zij zorgvuldig vermijden mede stem uit te brengen of aan eenige der politieke vragen van den dag werkdadig deel te nemen. Het mogt soms gebeuren, dat ze door een' of anderen leider des volks wierden aangezocht om mede te stemmen vóórdat ze wettelijk daartoe bevoegd zijn: zij mogen dan altijd voor oogen houden, dat het goed is, alle verzoekingen om de wettelijke verordeningen des lands, hetwelk zij zich ten Vaderland verkozen hebben, te krenken, uit welke bron zij ontspruiten, standvastig af te wijzen, wel bedenkende, dat hun geluk in de toekomst, hunne slaging, in zeer groote mate afhangt van hun voorzigtig gedrag te dezen opzigte. Zij moeten zich dadelijk ten onwrikbaren regel stellen, in elk geval zich naauwgezet te houden aan de bestaande wetten en verordeningen, en zich door geene voorbeelden van een tegengesteld gedrag, die zij welligt in de plaats

hunner woning waarnemen, zich van dien regel laten afbrengen.

Met opzigt tot de belastingen, groot of klein, zij den Landverhuizer allezins geraden, tot de geregelde betaling derzelve immer bereid te zijn. Men denke niet, dat in het land der vrijheid de tot inning der staatsinkomsten gestelde verordeningen in de praktijk krachteloos zouden zijn. Zoodra de kohieren over het dienstjaar aan den ontvanger der belastingen zijn ter hand gesteld, kan deze in vele, zoo niet in alle Staten, wanneer hij verkiest, dadelijk de betaling vorderen, en wanneer de verschuldigde som niet oogenblikkelijk wordt aangezuiverd, heeft hij de magt, om elke soort van eigendom daarvoor aan te spreken en te gelde te maken, zonder eenig door den verkoop te ontstaan verlies in aanmerking te nemen. De spaarzame, verstandige landbouwer zorge dus, het geld voor zijn' aanslag in de belastingen reeds bij den aanvang des jaars af te zonderen, ten einde het altijd gereed te hebben, zoodra het gevorderd wordt.

HOOFDSTUK IV.

KORTE BESCHRIJVING VAN DIE STATEN DER NOORD-AMERIKAANSCHE UNIE, WELKE VOORNAMELIJK VOOR DE LANDVERHUIZERS TE VERKIEZEN ZIJN.

(Grenzen, grootte, politieke en landhuishoudelijke bijzonderheden, de belangrijkste plaatsen en derzelver afstand van de hoofdsteden, de hoof wegen, kanalen, ijzeren spoorwegen, rivieren, enz.)

I. Ohio.

Deze Staat grenst ten Noorden aan den Staat Michiga en het meer Erie, ten Zuid-Oosten en Zuiden aan de rivi Ohio, die hem van Virginië en Kentucky scheidt, en te Westen aan Indiana. Hij heeft eene oppervlakte van onge veer 40,000 vierkante Eng. mijlen; het getal der bewoner is omstreeks 1,700,000, waaronder een derde Duitschers.

Deze Staat bevat 25 millioen acres land, dat bijna alles met geringe kosten bebouwbaar is te maken, e zóó vruchtbaar, dat het, wanneer alles met tarwe be zaaid was, 500 millioen *bushels* zou kunnen opleveren, — derhalve meer dan viermaal zooveel als tegenwoordig in de Vereenigde Staten groeit. De Staat is naar men meent, volkomen bij magte om tien millioe menschen — derhalve vijfmaal meer, dan hij nu telt — te voeden; en zelfs bij dat getal kwamen er nog ma 250 op de Engelsche □ mijl of één mensch op 2½ acres. Ten opzigte van de zachtheid en daarbij gelijkmatigheid van het klimaat, wordt Ohio door geen ander deel van Noord-Amerika overtroffen. Hij ligt in het midden tusschen het Noord-Oosten en het Noord-Westen, en heeft vele natuurlijke gemeenschapswegen naar de uiterste grenzen der Unie. Ten Zuiden biedt de Ohio-rivier eene

goedkoope gemeenschap met geheel de tot het Mississippidal behoorende streek, welke zich ten Westen tot aan den voet van het Rotsgebergte (Rocky Mountains), ten Zuiden tot aan de Golf van Mexico, en ten Noorden tot aan den St. Antony-waterval uitstrekt. Voor de Noordelijke graafschappen (*counties*, districten) van Ohio biedt het meer Erie een' weg in Noord-Oostelijke rigting naar den Atlantischen Oceaan, en door middel van het Erie-kanaal naar de Oostelijke Staten. Ohio bezit 920 strekkende Engelsche mijlen aangelegde kanalen of waterwegen, 80 mijlen ijzeren-spoorwegen en 800 mijlen gemacadamiseerde landwegen.

Van de gedurende de laatste twaalf jaren naar de Vereenigde Staten overgestoken Duitschers heeft Ohio een grooter deel dan elk andere Staat in zich opgenomen. In Cincinnati alleen schat men hun aantal op 12,000, die zich schier allen in vrij goede omstandigheden bevinden. Zelfs de meest gemeene werklieden, 't zij ze in dagloon arbeiden, of zich bij de maand of bij het jaar verbonden hebben, krijgen hunne diensten rijkelijk betaald. Menigen, die schier zonder een' enkelen penning in de beurs waren aangekomen, hebben zich na één of twee jaren eene toereikende som overgewonnen, om in de nabijheid eenige acres land te koopen, waarop zij dan groententeelt drijven; anderen beleggen hunne spaarpenningen in grondstukken binnen de stad; terwijl weder anderen naar Jowa of Wisconsin trekken en aldaar Gouvernementsland aankoopen. De heuvelen, waarvan Cincinnati omgeven is, zijn zeer wel geschikt tot den wijnbouw, welken tak van nijverheid bij uitsluiting door Duitschers, voornamelijk wijnbouwers uit de Rijnstreken afkomstig, gedreven wordt.

Het Oostelijk en het Zuid-Oostelijk deel van den Staat zijn heuvelig; hooge bergen echter worden er in het geheel niet gevonden; in het Noorden en in het midden is de bodem schier doorgaande effen en op eenige punten moerassig en nat. Oorspronkelijk was Ohio, met uitzondering van de in het midden gelegen *prairies*, geheel met wouden bedekt, aan welke de vruchtbaarheid van den grond eene verbazende ontwikkeling verleende. Langs de Ohio-rivier en deszelfs neven-stroomen is alluviaal grond, die wel is waar vruchtbaar, maar tevens

minder gezond is. De hoofdvoortbrengselen van den landbouw in dezen Staat, zijn: tarwe, rogge, maïs, haver, boekweit, gerst, aardappelen, hennep, en alle Europesche tuingewassen en vruchten. In den jongsten tijd is ook tabak op groote schaal aangebouwd, welke tot de beste en krachtigste soort mag gerekend worden, en een hoofdartikel voor den uitvoer oplevert. De fokkerij van paarden, runderen, schapen en zwijnen, ten behoeve van den uitvoer, is evenzeer vrij aanmerkelijk.

De Gouverneur wordt alle twee jaar door het volk gekozen, en kan in een tijdsverloop van acht jaren zes jaren dezen post bekleeden. Hij moet twaalf jaren burger der Vereenigde Staten zijn geweest, vier jaren vóór de verkiezing in den Staat hebben gewoond, en minstens dertig jaren oud zijn. Zijn jaarlijksch inkomen bedraagt 1200 dollars.

De wetgevende magt berust bij den Senaat en het Huis der Vertegenwoordigers, te zamen de Algemeene Landsvergadering uitmakende. De eerste bestaat uit zesendertig leden, voor twee jaren door het volk gekozen, en van welke jaarlijks de helft aftreden. De leden van den Senaat moeten den leeftijd van dertig jaren bereikt hebben, twee jaren vóór de verkiezing binnen het graafschap of district, waardoor ze gekozen worden, gewoond hebben, en burgers der Vereenigde Staten zijn. Het Huis der Vertegenwoordigers telt twee en zeventig leden, telken jare door het volk gekozen. Zij zijn verkiesbaar op den ouderdom van vijf en twintig jaren, en behoeven slechts één jaar te voren gewoond te hebben binnen het district, dat zij vertegenwoordigen. De Algemeene Vergadering komt telken jare bijeen op den eersten maandag van de maand December, in de hoofdstad Columbus, graafschap Franklin. De regters van het opperste geregtshof, zoowel als die der mindere regtbanken, worden gekozen door de Algemeene Vergadering, bij gemeenschappelijke stemming. Zij blijven zeven jaren in hunnen post. — De wettige interest is 6 percent per jaar. Woekerwinst maakt een contract nietig. Schadevergoeding op geprotesteerde wissels is 12 pct. wanneer zij buiten de Vereenigde Staten, en 6 pct. wanneer zij binnen de Vereenigde Staten, maar buiten Ohio, betaalbaar zijn.

LIJST

van de meest belangrijke Steden en Plaatsen van den Staat Ohio, met opgave van derzelver afstand, in Engelsche mijlen, van Columbus (de hoofdstad van den Staat) en van Washington (de hoofdstad der Unie).

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van COLUMBUS.
Batavia	Clermont	476	109
Bellefontaine	Logan	458	62
Bucyrus	Crawford	499	60
Burlington	Lawrence	405	135
Cadiz	Harrison	278	124
Cambridge	Guernsey	324	83
Canton	Stark	319	116
Carrollton	Carroll	380	20
Chardon	Geauga	332	157
Chester	Meigs	343	94
Chilicothe	Ross	404	45
Cincinnati, 60,000 Inw.	Hamilton	497	112
Circleville, 3000 Inw.	Pickaway	394	26
Cleveland.	Cuyahoga	354	138
COLUMBUS, 8000 Inw.	Franklin	396	. .
Coshocton	Coshocton	336	84
Dayton, 7000 Inw.	Montgomery	462	66
Defiance	Williams	511	175
Delaware	Delaware	419	22
Eaton	Preble	488	92
Elyria	Lorain	377	130
Findlay	Hancock	502	114
Gallipolis, 2000 Inw.	Gàllia	362	108
Georgetown	Brown	480	105
Greenville	Dark	501	103
Hamilton	Butler	488	101
Hillsborough	Highland	441	74
Jackson	Jackson	387	74
Jefferson	Ashtabula	325	191

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van COLUMBUS.
Kalida	Putnam	. .	120
Kenton	Hardin	. .	65
Lancaster	Fairfield	372	28
Lebanon	Warren	468	83
Lima	Allen	. .	100
Logan	Hocking	370	47
London	Madison	. .	27
Lower Sandusky	Sandusky	428	103
M'Connelsville	Morgan	340	70
Mansfield	Richland	380	71
Marietta, 2000 Inw.	Washington	304	106
Marion	Marion	416	47
Marysville	Union	433	37
Medina	Medina	357	111
Millersburg	Holmes	341	80
Mount Vernon	Knox	375	45
Napoleon	Henry	. .	. .
Newark	Licking	362	34
New-Lisbon	Columbiana	282	152
New-Philadelphia	Tuscarawas	314	107
Norwalk	Huron	399	113
Paulding	Paulding	. .	. .
Perrysburg	Wood	460	135
Piketon	Pike	409	65
Portsmouth, 4000 Inw.	Sciota	421	91
Ravenna	Portage	317	132
St. Clairsville	Belmont	275	124
Sandusky-City	Erie	415	115
Sidney	Shelby	482	86
Somerset	Perry	354	46
Springfield	Clark	439	43
Steubenville, 6000 Inw.	Jefferson	260	149
Tiffin	Seneca	431	85
Toledo	Lucas	. .	145
Troy	Miami	474	78
Urbana	Champaign	447	50

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van COLUMBUS.
Van Wert	Van Wert	. .	. . .
Warren	Trumbull	297	160
Washington	Fayette	422	45
West Union	Columbiana	269	166
Wilmington	Clinton	444	67
Woodsfield	Monroe	294	140
Wooster	Wayne	347	56
Xenia	Greene	453	57
Zanesville, 5000 Inw.	Muskingum	453	57
Zoar	Tuscarawas	317	114

De Staat is ingedeeld in 80 graafschappen, en telt bereids over de 1000 afzonderlijke steden en plaatsen, van welke de op vorenstaande lijst vermelde de belangrijkste zijn.

Hoofdwegen van Ohio.

				Mijlen.
Van	Columbus	naar	Pittsburg in Pennsylvanië . . .	184
„	„	„	Washington in het District Columbia (de zetel van het Algemeen Bestuur)	393
„	„	„	Pittsburg over Steubenville . .	176
„	„	„	Portsmouth.	90
„	„	„	Cincinnati	105
„	„	„	Indianapolis (hoofdstad van Indiana)	177
„	„	„	Greenville	120
„	„	„	Chicago	507
„	„	„	Sandusky.	108
„	„	„	Cleveland.	138
„	Cleveland	„	Buffalo in den Staat New-York.	192
„	„	„	Perrysburg	113
„	Cincinnati	„	Sandusky-City	200

Kanalen.

Het Ohio-Kanaal loopt van Cleveland naar Portsmouth, over eenen afstand van 309 mijlen.

Het Miami-Kanaal verbindt Cincinnati met den mond der Loramie Creak. Lengte 178 mijlen.

Het Wabash- en Erie-Kanaal loopt tot aan de grenzen van den Staat Indiana, en in denzelven verder. Lengte 87 mijl.

Het Walholding-Kanaal verbindt het Ohio-Kanaal met den Walholding-stroom. Lengte 23 mijlen.

Het Warren-County-Kanaal loopt van Middletown aan het Miami-Kanaal naar Lebanon in Warren-County.

Het Pennsylvania- en Ohio-Kanaal verbindt het Ohio-Kanaal bij Akron met het Pennsylvania-Kanaal. Lengte 88 mijlen

Het Sandy- en Beaver-Kanaal verbindt het Ohio-Kanaal met de Ohio-rivier aan de grenzen van Pennsylvanië.

IJzeren-Spoorwegen.

Van Dayton naar Sandusky-City, 153 mijlen. Van Sandusky-City naar Monroeville, 16 mijlen. Buiten deze echter zijn nog eene menigte andere of bereids in aanleg of in ontwerp.

Rivieren of Stroomen.

De belangrijkste zijn: de Ohio, van welken de Staat zijnen naam ontleent; de Mahoning, Beaver, Muskingum, Hockhocking, Sciota en de groote en kleine Miami, welke alle Zuidwaarts stroomen en zich in den Ohio uitstorten. Die, welke naar het Noorden vloeijen en zich uitstorten in het meer Erie, heeten: Maumee Portage, Sandusky, Huron, Cuyahoga, Grand en Ashtabula. Het meer Erie vormt over eene streek van 160 mijlen de Noordelijke grens van den Staat en is voor de grootste vaartuigen bevaarbaar.

II. Michigan.

De Staat Michigan grenst ten Noorden en Noord-Oosten aan het Wisconsin-gebied, ten Oosten en Zuid-Oosten aan Opper-Canada en het meer Erie, ten Zuiden aan Ohio en Indiana, ten Westen aan Illinois en Wisconsin. De oppervlakte bedraagt 65,000 □ Engelsche mijlen, waarop omstreeks 300,000 menschen wonen.

De openbare landerijen in Michigan beloopen ongeveer dertien millioen acres, waaronder zich vele streken bevinden van uitstekende hoedanigheid; er zijn er echter ook onder van minder goede gehalte. Detroit, de hoofdstad van den Staat, kan men van New-York in vier dagen bereiken. Daar echter gemeenlijk tusschen den 1 en den 15 November de scheepvaart op het Erie-Kanaal ophoudt, en het alsdan uiterst moeijelijk is naar eenig deel van Michigan te komen, zoo moeten Landverhuizers, welke daarheen bestemd zijn, niet na 1 September uit Europa afreizen; want alle andere reiswegen, dan die te water, zijn langdurig, moeijelijk en kostbaar.

Er hebben zich bereids een groot aantal Duitsche Landverhuizers in Michigan gevestigd, die schier allen den landbouw uitoefenen. Het hoofdvoortbrengsel is tarwe, waarvoor klimaat en grond allerbijzonderst geschikt zijn. Het beste land levert 35 *bushels* per acre; natuurlijk is de opbrengst dooreengenomen minder. Tarwe is bijna altijd goed af te zetten, daar dezelve voor Engeland wordt opgekocht, en over Canada derwaarts wordt verscheept. Ook haver, rogge, en eveneens meerdere grassoorten, gedijen welig. De fokkerij van paarden, runderen en schapen levert goed voordeel. Lieden, die hunne opmerkzaamheid aan de melkerij willen wijden, kunnen zich door de boter- en kaasbereiding goed generen. Door zijne aardrijkskundige ligging heeft Michigan een groot voordeel boven de overige nieuwe Staten, wijl de overtollige producten des lands met verre weg geringere vervoerkosten naar New-York of Quebeck kunnen gebragt worden, dan zulks uit Illinois of Indiana kan geschieden. De Staat is zoodanig door meren omgeven, dat hij eene soort van schier-eiland vormt, en deze meren worden gedurende zeven maanden van het jaar door stoombooten en kleine zeilschepen bevaren. Voortdurend varen meer dan zeventig stoomvaartuigen op het meer Erie en tusschen Buffalo en Chicago in Illinois heen en terug, welke op de uit- en t'huisreis bij Detroit aanleggen, en op deze wijze den bewoners van Michigan gelegenheid geven tot verreizing en tot verscheping van goederen, zoowel naar het Oosten als naar het Westen. Die meren, ten minste de grootere derzelve, kunnen inderdaad als binnenlandsche zeeën beschouwd worden.

Om eenig denkbeeld te geven van derzelver grootte, moge hier eene tabel plaats vinden van de afmetingen dier meren, van welke de Staat Michigan omgeven is.

MEREN.	Engelsche Mijlen lang.	Engelsche Mijlen breed.	□ Engelsche Mijlen oppervlakte.	Voeten diep.	Voet hoogte boven het oppervlak der zee.
Opper - meer (Lake Superior)	400	80	32000	900	596
Michigan-meer	220	90	22000	1000	578
Huron - meer	240	86	20000	1000	571
De groene baai (Green Bay)	100	20	2000		
Erie - meer	240	40	9000	840	565
Ontario - meer	180	35	6000	500	232
St. Clair - meer	20	14	300	20	570

De grond is grootendeels effen, slechts hier en daar afgebroken door weinig beduidende verhevenheden, die naauwelijks den naam van heuvels verdienen; van af de boorden der groote meren, verheft zich daarentegen de bodem trapsgewijze en golvend tot aan het middelpunt van het schier-eiland, alwaar hij eene soort van *plateau* vormt. Aan de oevers van het Huron- en het Michigan-meer is de grond zandig, en de streek langs de boorden van

de door het Huron-meer gevormde Saginaco-baai is moerassig. De Noordzijde van het Michigan-schier-eiland is bergachtig, en, hoewel schoon en romantisch, toch weinig geschikt tot den akkerbouw. Des te meer echter tot de mijn-ontginning (*Bergbau*). Er is van hier nog een groote buit te verwachten, want de geheele schat van delfstof des Staats ligt in dit, nog weinig bekende deel. Overigens kan de mijn-ontginning in de Vereenigde Staten door elk bijzonder persoon zonder onderscheid gedreven worden, en is, in zoo verre, volkomen vrijgegeven (*).

De Gouverneur wordt om de twee jaren nieuw gekozen. Hij moet vijf jaren burger der Vereenigde Staten zijn geweest, en twee jaren in den Staat gewoond hebben. De Vice-Gouverneur wordt verkozen op dezelfde wijze, voor gelijken tijd en onder dezelfde voorwaarden. Hij zit voor in den Senaat, en heeft de beslissende stem wanneer over eenig punt in beraadslaging de stemmen staken. Hij fungeert als Gouverneur, in gevalle deze ambtenaar gedurende zijn' diensttijd overlijdt, bedankt, afwezig is, of in staat van beschuldiging wordt gesteld. De wetgevende magt berust bij den Senaat en het Huis der Vertegenwoordigers, welke te zamen de Algemeene Landsvergadering uitmaken. De Senaat heeft achttien leden, voor den tijd van twee jaren door het volk gekozen, en jaarlijks voor de helft te vernieuwen. Het Huis der Vertegenwoordigers telt vier en vijftig leden, telken jare te kiezen. De wetgeving komt telken jare bijeen op den eersten maandag in de maand Januarij in de hoofdstad Detroit. Stembevoegd zijn alle blanke burgers, die boven de eenëntwintig jaren oud zijn en sinds zes maanden vóór de verkiezing in den Staat gewoond hebben. — De wettelijke intrest is zeven pct. Door woeker worden de interessen benevens een vierde der schuldvordering verbeurd. Wettelijke verordeningen nopens de schadevergoeding op geprotesteerde wissels bestaan er voor als nog niet. Eerst sinds 1836 is Michigan als Staat in de Unie opgenomen.

(*) Zie op dit onderwerp N°. VII van dit Hoofdstuk: Wisconsin-gebied. In Duitschland zal het te dezen opzigte anders gesteld zijn.

LIJST

van de meest belangrijke Steden en Plaatsen van den Staat Michigan, met opgave van derzelver afstand, in Engelsche mijlen, van Detroit (de hoofdstad van den Staat) en van Washington (de hoofdstad der Unie).

STAD of PLAATS.	Graafschap of District.	Afstand van Washington.	Afstand van Detroit.
Adrian	Lenawee	533	73
Allegan	Allegan	686	141
Ann Arbor	Washtenaw	535	42
Branch	Branch	579	130
Cassopolis	Cass	648	174
Centerville	St. Joseph.	604	140
Corunna	Shiawassee	. .	85
Davisonville	La Peer	. .	. .
Detroit, 10,000 Inw.	Wayne	526	. .
Flint	Gennesee	584	58
Grand Rapids	Kent	668	142
Howell	Livingston	576	50
Jania	Jania	676	150
Jackson	Jackson	572	80
Janesville	Hillsdale	552	103
Kalamazoo	Kalamazoo	666	143
La Peer	La Peer	583	70
Mackinak	Mackinak	847	321
Macomb	Macomb	. .	. .
Macon	Lenawee	. .	. .
Marshall	Calhoun	636	110
Monroe, 5000 Inw.	Monroe	490	36
Mount Clemens	Macomb	552	26
Palmer	St. Clair	576	50
Pontiac	Oakland	550	24
Saginaw	Saginaw	626	100
Sault de St. Marie	Chippewa	928	400
St. Joseph.	Berrien	706	108

De Staat is ingedeeld in 40 Graafschappen, en telt over de 250 afzonderlijke steden en plaatsen.

Hoofdwegen.

			Mijlen.
Van Detroit	naar	Chicago (in Illinois)	276
„ „	„	Lower Sandusky (in Ohio)	102
„ Monroe	„	Jackson	65

Kanalen.

Het Clinton- en Kalamazoo-Kanaal begint bij Mount Clemens en strekt zich uit tot aan de uitwatering van den Kalamazoo in het Michigan-meer. Het is 216 mijlen lang.

Het ter verbinding der stroomen Saginaw en Grand-River bestemde Noord-Kanaal, 18 mijlen lang.

Spoorwegen.

De *Zuid-baan* loopt over Monroe, Adrian-Hillsdale, Coldwater, Mason-Branch, Centerville, Constantine, Mottville, Adamsville en Edwardsburg, van het punt, waar de Raisin bevaarbaar wordt, tot aan New-Buffalo, en is 183 mijlen lang.

De *Midden-* of *Detroit-* en *St. Josephs-baan* van Detroit, door Ypsilanti, Ann Arbor, Michigan Center, Jackson, Marshall en Kalamazoo, naar St. Joseph aan het Michigan-meer. Lengte 194 mijlen.

De *Noord-baan* van Port Huron naar Grand-Haven aan het Michigan-meer. Lengte 211 mijlen.

De *Havre-Zijbaan* vangt aan bij Havre en snijdt de *Erie-* en *Kalamazoo-baan* aan de grenzen van Ohio. Lengte 13 mijlen.

De *Erie-* en *Kalamazoo-baan* verbindt den bevaarbaren Maumee met den Kalamazoo. De baan van Detroit naar Pontiac, van Detroit en Utica, enz.

Behalve deze, voor een deel nog niet in volledige werking zijnde spoorliniën, zijn nog over de twintig andere ontworpen en gedeeltelijk reeds in aanleg.

Rivieren.

De grootere rivieren zijn bijna alle tot aan haren oorsprong bevaarbaar. Daaronder behooren de Raisin, Huronstroom, de Rouge, Black-River, Saginaw-River, Thunder-Bay-River, Kalamazoo, Maskego, enz.

III. Indiana.

Deze Staat grenst ten Noorden aan den Staat Michigan en het meer van dien naam, ten Oosten aan Ohio, ten Westen aan Illinois, en ten Zuiden aan Kentucky, waarvan de Ohio het scheidt. De oppervlakte bedraagt ongeveer 38000 vierkante Eng. mijlen, met eene bevolking van ruim 700,000 inwoners.

In geenen anderen der Vereenigde Staten, zegt Dudley Mann, kan een ijverig Landverhuizer, die landbouw beoefenen en van zijnen handenarbeid leven wil, zekerder op een goed voortkomen rekenen. De landen van den Staat zijn nog niet allen verkocht, en men kan daarvan gedeelten, zelfs van slechts 160 acres, tot den Gouvernementsprijs van 1¼ dollar per acre koopen. Één knap werkman kan in een jaar een blokhuis bouwen, waarin zijne familie eene wijkplaats tegen koude en regen vindt, en nog één of twee acres land ontginnen. Zijne buren zullen hem bij het rigten van het huis en stammen-rollen (gelijk men het bouwen van een blokhuis en het vervoeren van het gevelde hout naar de plaats, waar het verbrand moet worden, noemt) helpen, waarvoor hij op zijne beurt dezelfde wederdienst moet doen. Hij kan thans brood en groenten, tot onderhoud van vrouw en kinderen, van zijn' eigen grond hebben, en hoenders en een of twee biggen groot fokken. In het volgende jaar kan hij reeds tien acres in bruikbaren staat hebben, dezelve, met behulp van een paard en ploeg, welke hem niet meer dan 50 dollars kosten, van April tot Augustus bebouwen, en daarvan in November, laag gerekend, 500 *bushels* maïs oogsten. Hij kan zich dan voor een gedeelte van zijn maïs, omstreeks een vijfde daarvan, een dozijn magere varkens en eene zeug met een zestal biggen koopen. De eersten mest hij vet, om ze later te verkoopen, door hun twee maanden lang zooveel maïs te geven als zij vreten willen, hetwelk ongeveer 120 *bushels* zal bedragen. Wanneer hij twee dezer varkens voor eigen gebruik behoudt, dan heeft hij er nog tien ten verkoop, waarvoor hij 80 dollars ontvangt. Voor dat geld kan hij zich 40 magere varkens aanschaffen, om eene kudde zwijnen voor het volgende jaar te hebben, die met 80 *bushels* maïs niet slechts den winter kunnen door-

komen, maar daarvan nog toenemen. Met Maart jaagt hij ze buiten, om zich het onderhoud zelven te zoeken, daar zij dan genoeg wortels, gras en dergelijken vinden. Tot November heet het nu bij hun, gelijk men in Indiana zegt: wroet, zwijn! of sterf. In dien tusschentijd heeft de nieuwe kolonist weder vijf andere acres grond ontgonnen, en zijnen oogst tot 750 *bushels* maïs gebragt. Van de 200 *bushels*, welke van den vorigen oogst waren overgebleven, heeft hij er nog 100 verkocht, en voor het daarvoor ontvangen geld zich eene koe en een half dozijn schapen aangeschaft, welker melk en wol thans aan zijne kinderen voedsel en kleeding leveren. Hij heeft thans maïs genoeg om zijne 40 varkens vet te mesten, waarvoor hij dan 320 dollars ontvangt.

Omstreeks dezen tijd is door zijne zeug het getal zijner varkens en biggen honderdvoudig toegenomen, en voeder heeft hij genoeg, om hen den winter door te brengen. Thans doet zich bij hem de vraag op, hoe hij op het voordeeligst zijne 320 dollars zal beleggen. Het antwoord is gemakkelijk. Wanneer hij zijn eigen voordeel wel verstaat, dan koopt hij nog eene sectie land, en besteedt de overige 120 dollars aan arbeidsloon, ten einde nieuwe en uitgestrekter velden te klaren. Na verloop van een of twee jaren ziet hij zijne kleine hoeve met de heerlijkste tarwe, rogge, haver en maïs prijken, en heeft daarbij de streelende zelfvoldoening, dat hij dit werk tot stand bragt, dat door zijne handen de wildernissen in bloeijende velden veranderd werden. Na eenigen tijd heeft hij een inkomen van 1000 dollars in het jaar, behalve wat zijn gezin verbruikt, en zijn land is tot eene waarde van 10 dollars per acre gestegen. Gevallen als dit komen in Indiana veelvuldig voor. Daaruit juist ontstond de welgesteldheid van den Staat. Men treft er slechts weinige bovenmatig rijke lieden, terwijl de meeste ingezetenen eenig vermogen bezitten. Eenige ontberingen en ongemakken moet men zich wel is waar getroosten in een eerst kort geleden bebouwd land; doch deze zijn in geen deel van Indiana van belang, in vergelijking van die, welke de kolonisten vroeger in de dertien oude Staten hadden te verduren. Geene op moord loerende Indianen liggen er meer in hinderlaag, of voeren eenen verdelgingsoorlog tegen elken ouderdom, geslacht

en stand. Levensmiddelen zijn op geringen afstand te verkrijgen, het noodige gereedschap gemakkelijk te bekomen. De geboren Amerikanen zijn gewoonlijk bereid, den nieuw aangekomene de behulpzame hand te bieden, zelfs met veronachtzaming van hunne eigen zaken, ten einde hem in staat te stellen zich daar met zijn gezin zoo goed mogelijk in te rigten. Scholen, in welke het gewone Engelsche onderwijs gegeven wordt, vindt men bijkans in alle deelen van Indiana; zij worden door weinige familiën onderhouden, die daartoe meer moeten bijdragen, dan bij eene digtere bevolking het geval zoude zijn. Kerken, om des zondags de Godsdienstoefening bij te wonen, zijn er in de afgelegenste districten niet; doch de Methodisten hebben geestelijken, die, onder den naam van *circuit-riders* bekend, jaar uit, jaar in, in zeker district rondrijden, zoodat zij omstreeks alle veertien dagen in dezelfde buurtschap prediken en het woord des Evangelies bijkans aan aller lieden deur brengen. In het midden van elken omkring (*circuit*), wordt in het jaargetijde, wanneer de landlieden het minst te doen hebben, eene Godsdienstige bijeenkomst in het open veld (*camp-meeting*) gehouden, waartoe de geestelijken van een half dozijn districten bijeenkomen. Deze bijeenkomsten duren vier tot acht dagen. Linnen tenten worden op eene plaats, welke door de lommer van de hooge boomen der oorspronkelijke wouden tegen de stralen der zon beschermd wordt, opgeslagen, en geen der medeleden verwijdert zich van daar om te eten of te slapen totdat er eindelijk eene verdaging heeft plaats gevonden. Gewoonlijk wordt er driemaal per dag gepredikt, en de overige tijd door de medeleden in Godsdienstige overdenkingen doorgebragt. Op deze wijze wordt eene gedachten-wisseling tusschen personen, die ver van elkander afwonen, tot stand gebragt, en de leer en grondstellingen der secte van den kansel duidelijker uiteengezet. Hierdoor werden de Methodisten in de Vereenigde Staten zoo talrijk. Door hunnen onvermoeiden ijver, door hunne veld-bijeenkomsten en rondreizende leeraren, hebben zij den Bijbel tot aan de uiterste grenzen der nieuwe Staten verspreid, en daarmede licht en vreugde aan menig donker en troosteloos hart geschonken. Het getal der tot deze secte behoorende geestelijken (die meestal genoodzaakt zijn in hunne om-

kringen rond te reizen, hoe guur, koud en nat het weder ook zijn moge) is, naar de laatste telling, even groot als de gansche armee der Vereenigde Staten.

Dat gedeelte van den Staat, hetwelk door den Ohio begrensd wordt, is oneffen en heuvelig; doch nergens vindt men eigenlijke gebergten. De dalen der Oostelijke en Westelijke armen der White-river zijn zacht golvend en boschrijk, en de oevers der rivieren bij uitstek vruchtbaar. Aan de oevers van het Michigan-meer is de grond zandig, en langs die van de Kankakee vindt men zeer groote moerassen.

Tarwe, rogge, Indiaansch koren, haver, boekweit, garst, aardappelen, zoo als mede alle soorten van tuinvruchten, groeijen hier allerweligst. In de bosschen treft men al de betere Europesche houtsoorten aan, en buitendien nog vele nieuwe soorten van eiken-, berken-, linde-, kersen-, notenboomen, sassefras, enz.

De Gouverneur wordt door het volk voor drie jaren gekozen. Hij kan in den tijd van negen jaren slechts zes jaren dezen post bekleeden. Hij moet dertig jaren oud en tien jaren burger der Vereenigde Staten zijn, en vijf jaren in den Staat gewoond hebben. De Vice-Gouverneur wordt te zelfden tijde, op dezelfde wijze en voor hetzelfde getal jaren gekozen, en moet dezelfde qualificatiën hebben als de Gouverneur. Hij bekleedt in den Senaat het voorzitterschap, en wordt Gouverneur wanneer deze sterft, bedankt, of in staat van beschuldiging gesteld wordt. De wetgevende magt is bij den Senaat en het Huis der Representanten, welke gezamenlijk de Algemeene Vergadering uitmaken. De eerste telt vijftig leden, het laatste honderd. De raadsleden worden voor drie jaren, de representanten jaarlijks gekozen. De Generale Vergadering komt steeds den eersten Maandag in December in de hoofdstad Indianapolis bijeen. De regters van het opperste geregtshof worden door den Gouverneur, met toestemming van den Senaat, benoemd en bekleeden zeven jaar deze bediening. Ieder blanke burger, die eenëntwintig jaar oud is en een jaar in den Staat heeft gewoond, is stemgeregtigd. — De wettige intrest is 6 pct.; bij schriftelijke overeenkomst kunnen 10 pct. gevorderd worden; hoogere percenten worden als woeker beschouwd, en als zoodanig met

verbeurdverklaring van de dubbele som van het de wettige intrest te bovengaande bedrag gestraft. Schadevergoeding op geprotesteerde wissels is 10 pct. wanneer zij buiten de Vereenigde Staten, en 5 pct. wanneer zij op eenige plaats van de Vereenigde Staten, buiten Indiana, betaalbaar zijn. Trekker en endossent zijn evenwel zonder verpligting, wanneer de wissel toch ten vervaldage met de kosten betaald wordt.

LIJST

der voornaamste Steden en Plaatsen van den Staat Indiana, met opgave van derzelver afstand, in Engelsche mijlen, van Indianapolis (de hoofdstad van den Staat) en van Washington (de hoofdstad der Unie).

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van INDIANA-POLIS.
Andersontown	Madison	561	41
Angola	Steuben	. .	148
Auburn	De Kalb	. .	129
Augusta	Marion	582	9
Bedford	Lawrence	633	73
Bloomfield	Greene	648	76
Bloomington	Monroe	627	51
Boonsville	Warrick	712	151
Bowling Green	Clay	641	60
Brookville	Franklin	524	70
Brownstown	Jackson	603	69
Centerville	Wayne	510	63
Charleston	Clarke	583	105
Columbus	Bartholomew	598	41
Connersville	Fayette	527	68
Corydon	Harrison	614	124
Crawfordsville	Montgomery	617	44
Danville	Hendricks	593	20
Delphi	Carroll	638	65
Evansville	Vanderburg	728	170

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van INDIANA-POLIS.
Fort Wayne	Allen	780	107
Frankfort	Clinton	615	42
Fredonia	Crawford	632	122
Goshen	Elkart	718	145
Green Castle	Putnam	614	42
Greenfield	Hancock	583	21
Greensburg	Decatur	559	55
Huntington	Huntington	617	97
INDIANAPOLIS, 4000 Inw.	Marion	573	. .
Jasper	Dubois	663	124
Lafayette	Tippecanoe	637	64
Laporte	Laporte	717	144
Lawrenceburg	Dearborn	524	98
Lebanon	Boone	601	28
Lexington	Scott	594	89
Liberty	Union	516	77
Lima	La Grange	742	169
Logansport	Coss	645	72
Madison, 4000 Inw.	Jefferson	576	92
Marion	Grant	. .	73
Martinsville	Morgan	603	20
Merom	Sullivan	688	99
Monticello	White	652	79
Montpellier	Blackford	573	86
Mount Pleasant	Martin	659	121
Mount Vernon	Posey	748	187
Muncietown	Delaware	546	59
Nashville	Brown	. .	38
New-Albany, 5000 Inw.	Floyd	594	121
Newport	Vermillion	658	86
Noblesville	Hamilton	580	22
Paoli	Orange	632	94
Peru	Miami	662	89
Petersburg	Pike	681	119
Plymouth	Marshall	. .	. .
Portland	Jay	541	115

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van INDIANA-POLIS.
Princeton	Gibson	702	141
Rochester	Fulton	668	95
Rockport	Spencer	692	167
Rockville	Parke	632	59
Rome	Perry	653	143
Rushville	Rush	553	40
Salem, 2000 Inw.	Washington	613	91
Shelbyville	Shelby	575	30
South Bend	St. Joseph	732	139
Spencer	Owen	624	52
Terre Haute	Vigo	646	73
Valparaiso	Porter	708	135
Vernon	Jennings	575	6
Versailles	Ripley	603	71
Vevay	Switserland	556	105
Vincennes, 3000 Inw.	Knox	693	126
Wabash	Wabash	676	100
Warsaw	Kosciusko	. .	120
Washington	Davies	673	106
Williamsport	Warren	645	72
Winchester	Randolph	. .	65

Het getal der Graafschappen bedraagt 87; dat der afzonderlijke plaatsen omstreeks 450.

Hoofdwegen.

Van Indianapolis naar Cincinnati (Ohio) 110
„ „ „ Madison 86
„ „ „ Fredonia 131
„ „ „ Terre Haute 71
„ „ „ Williamsport 74
„ „ „ Lafayette 74
„ „ „ South Bend 136
„ „ „ Greenville (Ohio) 105
„ Jeffersonville „ Columbus 84

Van New-Albany naar Vincennes 107
„ Evansville „ Logansport, over Vincennes, Terre Haute en Lafayette 294

Kanalen (ten deele nog onvoltooid).

Het Wabash- en Erie-kanaal, dat bij Evansville aan den Ohio begint, naar Terre Haute, en van daar door de dalen van den Wabash en den Maumee naar de grenzen van den Staat Ohio voert.

Het Centraal-Kanaal, hetwelk insgelijks bij Evansville begint, van daar door het dal van den Westelijken arm van de White-river naar Andersontown, en verder naar de Wabash voert, welke rivier het met het Erie-Kanaal verbindt.

Het White-Water-Kanaal begint bij Lawrenceburg, en voert door het dal der White-river naar Cambridge-City.

Het Noorder-Kanaal begint bij Fort Wayne, doorloopt den geheelen Staat tot aan Michigan-City, aan het meer van dien naam, en loopt van daar naar Juliet, in den Staat Illinois, om het Illinois-Kanaal met Fort Wayne te verbinden.

Spoorwegen.

Van Madison naar Indianapolis. De Buffalo- en Mississippi spoorweg. De Ohio- en Indianapolis-spoorweg, van Jefferson naar Indianapolis. Lengte 180 mijlen.

Verscheiden andere zijn ontworpen.

Rivieren

De Ohio vormt de Zuidelijke grens van den Staat. De Wabash kan tot Lafayette met stoombooten bevaren worden. De hoofdarm van de Wabash begint in Ohio, en wordt, na eenen kronkelenden loop van 200 mijlen, de grens tusschen Indiana en Illinois over eene lengte van 120 mijlen, waarna zij zich in den Ohio uitstort. De Oostelijke en Westelijke arm van de White-river en hare neven-stroomen besproeijen het binnenland over eene uitgestrektheid van 200 mijlen, en zijn in het voorjaar tot op 100 mijlen van derzelver monding met platboomde vaartuigen bevaarbaar.

IV. Illinois.

Deze Staat grenst ten Noorden aan het Wisconsin-gebied, ten Oosten aan het Michigan-meer en Indiana, ten Zuiden aan Kentucky, van hetwelk de Ohio het scheidt, en ten Westen aan den Staat Missouri en het Sioux- of Missouri-gebied, aan welke geheele zijde de Mississippi de grens vormt. De vlakte-inhoud bedraagt 52,000 vierkante Engelsche mijlen. De bevolking telt meer dan 500,000 zielen.

Van de Gouvernementslanden zijn nog slechts 1,400,000 acres over; al het andere is reeds verkocht. Groote landstreken bevinden zich nogtans in handen van speculanten, en worden niet zelden met eene kleine verhooging van den inkoopsprijs afgestaan. De grond is over het algemeen vruchtbaar, en voornamelijk tot den tarwe-bouw, welke men als het hoofdvoortbrengsel beschouwen kan, zeer geschikt. Maïs groeit in de Zuidelijke districten insgelijks zeer welig. De gezamenlijke oogst van alle graansoorten is ontzaggelijk: men rekent, dat thans jaarlijks 45 millioen *bushels* gebouwd worden. Arbeiders worden steeds gezocht en verdienen goed geld. Een Landverhuizer, die juist nog zooveel geld bezit om naar de Westelijke Staten te reizen, kan zich nergens beter heen begeven dan naar Illinois. Door geduld en vlijt kan hij zich binnen weinige jaren van zijne besparingen een stuk land koopen. Buiten kost en inwoning, verdient hij circa 10 doll. per maand. Heeft hij een gezin, dan zal hij, bij wien hij in dienst is, hem eene woning benevens vrij brand en een' moestuin geven, uit welken zijne vrouw en kinderen datgene, hetwelk zij tot hun onderhoud noodig hebben, trekken kunnen, zonder dat hij hunnentwege iets van zijn loon behoeft af te nemen. De helft van eene kwart-sectie land, 80 acres, laat zich soms, hoewel men van den Staat een zoo klein gedeelte niet bekomen kan, van lieden, die eene sectie of meer land bezitten, koopen, wanneer men circa een vierde van het bedrag daarop contant betaalt, en het overige in jaarlijksche termijnen, welke, wanneer geene onvoorziene rampen zich opdoen, reeds van de opbrengst van den grond voldaan kunnen worden. Het is zulken Landverhuizer nogtans aan te raden, zich met dit aankoopen van land niet

te overhaasten, doordien hij zich daardoor in ongelegenheden wikkelen kan, die zijn verder voortkomen zeer belemmeren zouden. Het is voor den werk- en voor den landman in de Vereenigde Staten van het uiterste belang, volstrekt geene schulden te maken, wanneer hij niet stellig weet, waarmede hij die voldoen zal. De proces-kosten voor advocaten, schrijvers en Sheriffs zijn zelfs wegens eene som van slechts 100 dollars zeer aanzienlijk, en wanneer eene schuld niet op den vervaltijd voldaan wordt, hebben deze kosten meermaals plaats. De Landverhuizer zal derhalve wijs handelen, wanneer hij wacht, totdat hij de helft van den koopprijs in eens kan voldoen, en het overige op drie termijnen bepaalt, dan dat hij aanneemt jaarlijks een vierde van den prijs te zullen voldoen. Het hoofdvoortbrengsel van Illinois is tarwe, doch er wordt ook veel maïs gebouwd, en waar deze goed slaagt, kan veeteelt van allerlei aard met voordeel gedreven worden. Dit artikel wordt als het dagelijksch voedsel van den armen man beschouwd; want maïs dient niet slechts tot spijs voor zijn gezin, maar onderhoudt ook al het vee in goeden staat, wanneer ze in behoorlijke hoeveelheid gegeven wordt.

Met uitzondering van het Zuiden en Noorden, welke eenigzins heuvelig zijn, is de grond over het algemeen vlak. Ten Zuiden van de monding der Wabash en Kaskaskia zijn bosschen, ten Noorden onoverzienbare *prairiën*. Eene soort van aardheuvels, welke men *Bluffs* noemt, strekt zich van den oever der Mississippi (eenige mijlen boven de monding van den Ohio) Noordwaarts tot naar *Des Moines Rapids* uit. De alluviaal grond tusschen den voet van deze heuvels en den oever der rivier is buitengewoon vruchtbaar; in het heete jaargetijde en in den herfst echter worden deze plaatsen gewoonlijk door koortsen bezocht, welke voornamelijk voor personen, die aan een Noordelijk klimaat gewoon zijn, gevaarlijk, dikwijls doodelijk zijn, waarom denzulken deze plaatsen niet zeer ter nederzetting zijn aan te bevelen. In andere streken van dezen Staat is het klimaat het gezondste van geheel het Westen, en daar de grond overal buitengewoon vruchtbaar is, behoeven de bewoners zich niet juist de plaatsen onmiddellijk aan de oevers van groote rivieren uit te zoeken, om hun voortkomen te vinden.

De Staat is zeer rijk aan mineralen en metalen, voornamelijk aan lood; ook ijzer- en kopermijnen zijn er voorhanden. De *Bluffs* bevatten voor een deel steenkoolbeddingen, en in het Zuiden vindt men belangrijke zoutbronnen. De hoofdvoortbrengselen van den landbouw, zijn: maïs, tarwe, rogge, haver, boekweit, aardappelen, hennep, vlas, en alle soorten van Europesche tuinvruchten; ook tabak en katoen worden er verbouwd.

De Gouverneur wordt om de vier jaren verkozen. Dezelfde persoon kan dezen post niet tweemaal achtereen bekleeden. Hij moet ten minste den leeftijd van dertig jaren bereikt, en de laatste twee jaren vóór de verkiezing in den Staat gewoond hebben. Betrekkelijk den Vice-Gouverneur wordt hetzelfde gevorderd als in de Staten Indiana en Michigan. De uit veertig Senatoren en een-en-negentig Vertegenwoordigers bestaande Algemeene Landsvergadering vergadert telke twee jaren, op den eersten maandag in December, in de hoofdstad Springfield. De Regters in de geregtshoven worden bij onderlinge stemming der Algemeene Landsvergadering benoemd, en blijven in hun ambt zoolang zij zich goed daarin gedragen. Elke blanke inwoner, die een-en-twintig jaren oud is, en gedurende de laatste zes maanden vóór de verkiezing in den Staat gewoond heeft, kan in het graafschap of district, waarin hij ten tijde der verkiezing met de daad gevestigd is, medestemmen. De algemeene verkiezingen hebben plaats, om de twee jaren, op den eersten maandag in Augustus. — De wettelijke interest is 6 pCt. per jaar. Waar hoogere interessen besproken worden, is het drievoudig bedrag aller interessen verbeurd. Schadevergoeding wegens geprotesteerde wissels is 10 pCt. wanneer zij op eenige plaats buiten de Vereenigde Staten, en 5 pCt. wanneer zij daar binnen, buiten Illinois, betaalbaar zijn.

LIJST

van de meest belangrijke Steden en Plaatsen van den Staat Illinois, met opgave van derzelver afstand, in Engelsche mijlen, van Springfield (de hoofdstad van den Staat) en van Washington (de hoofdstad der Unie).

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van SPRINGFIELD.
Albion	Edwards	733	92
Belleville, 2000 Inw.	St. Clair	843	71
Belvedere	Boone	. .	230
Bloomington	Maclean	749	120
Brownsville	Jackson	833	127
Carlinville	Macoupin	861	95
Carlyle	Clinton	802	30
Carmi	White	748	94
Carrolton, 2000 Inw.	Greene	884	106
Carthage	Hancock	944	222
Chicago, 9000 Inw.	Cook	763	230
Danville	Vermillion	683	150
Decatur	Macon	771	70
Dixon	Lee	. .	226
Edinburg	Dane	435	38
Edwardsville, 1000 Inw.	Madison	836	55
Ewington	Effingham	743	38
Fairfield	Wayne	756	69
Frankfort	Franklin	808	102
Galena	Jo Davies	990	326
Golconda	Pope	791	160
Grenville	Bond	801	20
Hennepin	Putnam	861	203
Hillsboro	Montgomery	80	28
Jacksonville	Morgan	837	115
Jonesboro	Union	830	154
Juliet	Will	. .	. .
Kaskaskia	Randolph	867	95
Knoxville	Knox	877	188

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van SPRINGFIELD.
Lacon	Marshall	. .	. .
Lawrenceville	Lawrence	702	84
Lewistown	Fulton	854	133
Mc. Leansboro	Hamilton	773	93
Marshall	Clark	703	134
Monmouth	Warren	. .	225
Mount Carmel	Wabash	716	109
Mount Vernon	Jefferson	801	65
Naperville	Du Page	. .	. .
Nashville	Washington	815	45
New-Boston	Mercer	1097	316
Newton	Jasper	. .	. .
Oregon-City	Ogle	. .	. .
Ottawa	La Salle.	878	224
Palestine, 1000 Inw.	Crawford	718	118
Paris	Edgar	675	106
Peoria	Peoria	808	143
Petersburg	Menard	823	101
Pinkneyville	Perry	842	129
Pittsfield	Pike	917	143
Princeton	Bureau	868	204
Quincy	Adams	974	193
Richmond	Henry	. .	. .
Rock Island	Rock Island	927	227
Rushville	Schuyler	894	126
Salem	Marion	777	
Savanna	Carroll	. .	. .
Shelbyville	Shelby	741	40
SPRINGFIELD, 3000 Inw.	Sangamon	801	79
Tremont	Tagewell	790	149
Unity	Alexander	848	67
Vandalia, 2000 Inw.	Fayette	781	. .
Vienna	Johnson	817	167
Waterloo	Monroe	888	99
Wyoming	Stark	. .	. .

Deze Staat is ingedeeld in 85 Graafschappen en telt bereids over de 400 afzonderlijke plaatsen.

Hoofdwegen.

			Mijlen.
Van Springfield	naar	St. Louis (Missouri)	99
„ „	„	Burlington (Jowa)	120
„ „	„	Vandalia	75
„ „	„	Chicago, over Peoria en Ottawa	218
„ „	„	Terre Haute (Indiana)	144
„ Vandalia	„	„	96
„ „	„	St. Louis	65
„ Vincennes (Indiana)	„	door den Staat Illinois naar St. Louis	151
„ „	„	Juliet	213
„ Shawneetown	„	St. Louis	144
„ Kaskaskia	„	„	53
„ „	„	Salem	70
„ Alton	„	Carlyle	53
„ Jacksonville	„	Palmyra (Missouri)	85
„ Quincy	„	Peoria	129
„ Peoria	„	Oquawka	80
„ „	„	Galena	150
„ Rushville	„	„	193
„ Chicago	„	„	150

Kanalen.

Het Illinois- en Missouri-Kanaal, reeds ten jare 1836 onder de autoriteit van het Bestuur ondernomen, zal, wanneer het voltooid is, zich uitstrekken van Chicago aan het Michigan-meer, tot op het hoogst bevaarbare punt van den Illinois, een' afstand van 105 mijlen. Het zal eene diepte hebben van 6 (?) voet, en op het watervlak 60 voet breed zijn. Naar de laatste ramingen bedragen de kosten omstreeks 9 millioen dollars. Ten gevolge van geldelijke verlegenheden en van het gezonken crediet van den Staat, heeft dit werk een' tijd lang stil gestaan; doch er zijn later met de aandeelhouders schikkingen getroffen tot het bijeenbrengen van toereikende

middelen om de spoedige voltooijing te verzekeren. Eenmaal gereed, zal het waarschijnlijk, hoe ontzettend ook de kosten van aanleg mogen wezen, groote uitkeeringen voor de deelhebbers afwerpen.

Spoorwegen (grootendeels nog onvoltooid.)

De Centraal-baan, van de zamenvloeijing der Ohio- en Mississippi-stroomen over Vandalia, Shelbyville, Decatur, Bloomington en Peru naar Galena.

De Zuider-Kruis-baan, van Alton naar Edwards-ville, Salem en Mount Carmel.

De Alton-, Wabash- en Erie-baan, van Alton naar Terre Haute (Indiana).

De Noorder-Kruis-baan, van Quincy aan den Mississippi over Marndosia, Springfield, Decatur en Danville naar Lafayette (in Indiana).

Van Alton naar Shawneetown.

Van Bloomington naar Peoria en van hier naar Des Moines Rapids aan den Mississippi.

Van Chicago naar Naperville en Peru, om daar aan te sluiten aan de Centraal-baan. enz. enz.

Rivieren.

Ongeveer twee derde van de geheele grensscheiding van dezen Staat wordt gevormd door den Mississippi, den Ohio en den Wabash. De eerstgenoemde ontvangt in zich de Big Muddy, Kaskaskia, Illinois en Rock met vele kleinere stroomen. De Chicago stort zich uit in het Michigan-meer. De Vermillion, Embarrass en Kleine (Little) Wabash vallen in den Wabash; Saline en Big Bay Creek in den Ohio.

V. Missouri.

Deze Staat grenst ten Noorden aan het gebied van Jowa, ten Oosten aan den Mississippi, die hem van Illinois, Kentucky en Tennessee scheidt, ten Zuiden aan Arkansas, ten Westen aan het gebied van Missouri of Sioux. Hij heeft eene oppervlakte van 64,100 □ mijlen, of ongeveer 41 millioen acres lands. De bevolking bedraagt circa 400,000 blanken en 60,000 negers.

Landlieden — zegt Dudley Mann — zij mogen veel of weinig vermogen bezitten, vinden, bij behoorlijken

ijver, zeker hunne opkomst en welvaren in Missouri. Er zijn hier nog ongeveer 10 millioen acres Regerings- (of gemeen-, Staats-)land tegen 1¼ dollar te koop, en veel daarvan is uitstekend goed land. — De Missouri, nog sneller stroom dan de Mississippi, kronkelt door het hart van den Staat. Deze en zijne neven-stroomen vormen eenen gereeden weg tot afzet der overvloedige voortbrengselen. In het Osage-dal, in de rigting van Arkansas, bevinden zich wijde streken van den voortreffelijksten bodem, waar nog geen boom door de bijl werd beroerd. Verre den stroom op varen tal van stoombooten. Uitgenomen in de zoogenaamde *prairies* (vlakke streken, in tegenoverstelling van de met eeuwenheugende bosschen bedekte), vindt men elders in de woudstreken overvloed der heerlijkste boomen. — Landverhuizers, welke het voornemen hebben zich in Missouri te vestigen, doen het best, zich in te schepen naar de haven van New-Orleans, en van daar per stoomboot zich te rigten op St. Louis. De stoombooten van den eersten rang doen die reis in vijf dagen. Voor de passagiers is een verschil van slechts één' dollar tusschen eene boot, die in vijf dagen den togt maakt, en eene, welke tot tien dagen daartoe besteedt. Daarbij zijn de snelvarende stoomschepen altijd beter bestuurd en in elk opzigt de veiligste. Hunne machines zijn in den regel nieuw, en daarom natuurlijk in beteren staat onderhouden; ook hebben zij eene goede bemanning. Wij (DUDLEY MANN) hebben ongeveer 50,000 Engelsche mijlen op den Mississippi en den Ohio afgelegd, en nimmer is ons ook het geringste ongeval ontmoet. Dat wij te dezen aanzien zoo gelukkig waren, is, des zijn wij overtuigd, toe te schrijven aan onze keus der stoombooten. Eene langzamer varende stoomboot (die soms ten onregte door met de zaak minder bekende reizigers, juist om de minder snelle vaart, voor veiliger kon gehouden worden), met oude machines, zoo ook niet wettelijk afgekeurd, is toch in der daad dikwerf onbruikbaar voor de dienst; en daar zij het vooroordeel tegen zich hebben, en mindere onkosten behoeven te maken, nemen zij de Landverhuizers wel voor drie dollars mede, terwijl de *Crack-boats*, zoo als de snelste genoemd worden, *vier* dollars vorderen, bij welken vrachtprijs de passagiers zelven voor levens-

middelen hebben te zorgen. Gesteld nu, dat eene *Crack-boat* de reis in vijf dagen maakt, terwijl de andere er acht onderweg is, zoo is het meerdere van één' dollar reeds uitgewonnen aan de minder benoodigde levensmiddelen, gezwegen nog van de tijdsbesparing en de meerdere veiligheid. Maar al te dikwijls is het gebeurd, dat arme Duitsche volkplantelingen, nadat zij de gevaren eener moeijelijke zeereize gelukkig doorworsteld hadden, op geringen afstand van de plek, die het lang gewenschte doeleinde hunner reis was, met een slecht stoomschip in de lucht sprongen of in den diepen stroom verzonken. Wij raden daarom dringendst allen toekomstige verhuizers herwaarts, dat zij bij hunne aanlanding in New-Orleans, door hunne scheepskapiteins, onderzoek laten doen naar de best ter faam staande booten, en in geen geval met andere den togt ondernemen. De scheepvaart op den Mississippi, voornamelijk tusschen St. Louis en den mond van den Ohio, wordt meest na het midden van December gestremd: Landverhuizers hebben daarom te zorgen, dat zij in dien tijd, tot aan 1° Maart, niet te New-Orleans aanlanden, wijl zij alsdan gedurende de wintermaanden gevaar loopen van langen tijd opgehouden te worden, en aan strenge koude en menigerlei ontbering te zijn blootgesteld. Het is eveneens voor hen van het grootste belang, *niet* te New-Orleans te vertoeven in het ongezonde saizoen, hetwelk voor den vreemdeling duurt van het begin van Julij tot November. New-York, Baltimore, Philadelphia en Richmond zijn doorgaande vrij van aanstekende ziekten; in het Zuiden is het anders, en lieden, die zoo pas van eene zeereis komen, overleven zelden eenen aanval der gele koorts. — Is de Landverhuizer in St. Louis aangekomen, zoo vindt hij daar stoombooten en andere vervoermiddelen, om verder naar het binnenste van Missouri te geraken.

Geen Staat der Unie biedt zulk eene verscheidenheid van natuurtooneelen als Missouri. Terwijl het Zuid-Oostelijke deel van den Staat uit alluviaalbodem bestaat, loopt eene heuvelketen van het Graafschap St. Francis voort in Zuidelijke en Zuid-Westelijke rigting. Eene andere heuvelreeks begint in de nabijheid van den Missouri en tusschen de stroomen der Gasconade en Osage, loopt door den geheelen Staat, en steeds hooger wordende tot

diep in den naburigen Staat Arkansas. Deze heuvelen loopen dikwerf nabij de oevers der rivieren loodregt af. In het Graafschap St. Francis is de beroemde uit ijzererts gevormde berg, die zich 350 voet boven de omliggende vlakte verheft, en welks voet 1½ mijl in den omtrek heeft. Het erts bevat 80 pct. zuiver metaal. Vijf mijlen Zuidelijker is een andere, pyramidaal gevormde heuvel, uit hetzelfde erts bestaande, de *Pilot Knob* genoemd, 300 voet hoog, met een grondvlak, dat eveneens 1½ mijl in omtrek heeft. Deze pyramide bestaat niet uit lagen, maar uit monster-ertsklompen van 20, 40 en 60 centenaars, eveneens 80 pct. zuiver metaal opleverende. — Salpetergroeven en zoutbronnen vindt men schier in alle districten. — Het hoofdkarakter van den Staat Missouri is *prairie*, hier en daar door hoog geboomte afgewisseld; in eenige districten aan den Noordelijken oever van den Missouri is het meerendeel woudstreek; de kern des lands echter is uitgestrekte, meest vruchtbare *prairie*.

De hoogten aan den rotsigen oever van den boven-Mississippi, en de grofzandige heuvels van het mijndistrict zijn met roode ceders bedekt; in de *prairiën* vindt men eene en andere soort van eiken, waaronder de zwarte *Jacks*, walnoten en den Shellbark-hickory het meest. Op het laag land langs de stroomen is de plantengroei weliger en zijn de boomsoorten meer verscheiden. De voornaamsten zijn: katoenboomen, sycomoren, eiken, netelboomen, locust, bonduk, enz. enz., de meeste der boomgewassen en heesters, welke Oostwaarts van de Alleghanys gevonden worden. In het Zuidelijke deel van den Staat komt de cypres meer voor, en aan de Gasconade, in het Westen, zijn groote wouden van witte en gele pijnen en dennen. De wilde wijngaard groeit er in menigte, en eetbare beziën in alle deelen des lands. In het Graafschap St. Genevieve zijn de voortreffelijkste marmer- en zandgroeven, welke laatste het schoonste blanke zand leveren tot de bereiding van glas (kristal). In alle mineraal-districten van den Staat vindt men bij het graven naar erts, een' onmetelijken schat van roode vette mergelaarde, die men tot bemesting gebruikt, en welke de eigenschap bezit van ook minder vruchtbaar land binnen weinige jaren vet en groeirijk te maken. De groote *prairiën* en het welige lage vette land begunstigen

zeer de veefokkerij, en menig landbouwer (*farmer*, hoevenaar, huisman) heeft 100 à 200 stuks runderen in de weide. De zwijnen telen ongemeen sterk voort, en kudden van 500 tot 1000 stuks zoeken haar voedsel in de wouden, zonder dat men er naar behoeft om te zien. Pluimgedierte vindt men in menigte, en aan wild gevogelte, trekduiven, kalkoenen, wilde eenden, ganzen en zwanen, is overvloed. Zoo ook is er rijkelijk wild. Een stam der Shawannen-Indianen, welke omstreeks 70 mijlen Westelijk van de stad zich ophoudt, voorziet St. Louis van beeren- en ree-vleesch.

Beeren, reeën, Virginische herten, hazen, raccoons, opossums en verschillende soorten van eekhorentjes vindt men in alle deelen van den Staat; eveneens bisons en elanden, welke anders in geen' Staat der Unie meer gevonden worden.

Missouri is nog een slavenstaat; doch het aantal der zwarten is, in betrekking tot het klimmend getal der blanken, afnemende. Overal, waar Duitschers zich vestigden, hebben zij den slavenarbeid uitgesloten, en welligt zal dezelve met den tijd geheel uit den Staat verdwijnen.

De Gouverneur wordt gekozen voor vier jaren. Hij moet 35 jaren bereikt hebben en geboren burger der Vereenigde Staten wezen, zoo ook vier jaren vóór zijne verkiezing in den Staat gewoond hebben. Opzigtens den Vice-President geldt hetzelfde als in de andere Staten. De Senatoren worden voor vier, de Vertegenwoordigers voor twee jaren verkozen. De Algemeene Landsvergadering komt alle twee jaren bijeen in Jefferson-City, op den eersten maandag in December. De Regters worden benoemd door den Gouverneur in overleg met den Senaat; zij blijven in hun ambt zoolang zij zich daarin goed gedragen, of tot op den leeftijd van 65 jaren. — Elk blanke burger, die de 21 jaren heeft bereikt, een jaar vóór de verkiezing in den Staat, en de laatste drie maanden in het district, waar hij stemmen wil, heeft gewoond, is stembevoegd. — De wettige interest is 6 pct. per jaar, bij onderlinge overeenkomst kan ze tot 10 pct. worden opgevoerd; wat echter daar boven gaat, is woeker, en doet èn den woeker èn de wettige interest tevens verbeuren. Schadevergoe-

ding wegens geprotesteerde wissels is 4 pct. wanneer zij in den Staat zelven, 10 pct. wanneer zij ergens elders binnen de Vereenigde Staten, en 20 pct. zoo zij in het buitenland betaalbaar zijn.

LIJST

van de meest belangrijke Steden en Plaatsen van den Staat Missouri, met opgave van derzelver afstand, in Engelsche mijlen, van Jefferson-City (de hoofdstad van den Staat) en van Washington (de hoofdstad der Unie).

STAD OF PLAATS.	GRAAFSCHAP OF DISTRICT.	AFSTAND van WASHINGTON.	AFSTAND van JEFFERSON-CITY.
Benton	Benton	. .	75
Bloomfield	Stoddart	906	244
Bolivar	Polk	. .	125
Boonville	Cooper	1023	51
Bowling Green	Pike	948	132
Clinton	Rives	. .	97
Danville	Montgomery	945	80
Far West	Caldwell	. .	175
Fayette	Howard	1017	65
Fredericktown, 1000 Inw.	Madison	894	170
Gallatin	Davies	. .	. .
Georgetown	Pettis	1055	75
Greenville, 600 Inw.	Wayne	908	210
Harrisonville	Van Buren	. .	145
Huntsville	Randolph	1042	96
Independence	Jackson	1129	177
Jackson	Cape Girardeau	856	208
JEFFERSON-CITY, 2400 I.	Cole	980	. .
Jonesboro	Saline	1048	76
Keytesville	Charlton	1046	94
Lexington	La Fayette	1090	138
Liberty	Clay	1142	190
Monticello	Lewis	. .	225
Mount Sterling	Gasconade	937	47

STAD of PLAATS.	Graafschap of District.	Afstamd van Washington.	Afstand van Jefferson-City.
New-London.	Ralls	961	167
New-Madrid, 1000 Inw.	New-Madrid	892	278
Palmyra	Marion	984	190
Paris	Monroe	998	129
Plattsburg	Clinton	. .	215
Potosi, 2000 Inw.	Washington	915	127
Richmond	Ray	1101	149
St. Charles, 3000 Inw.	St. Charles	876	123
St. Francisville	Lewis	. .	245
St. Genevieve	St. Genevieve	. .	. .
St. Louis, 26000 Inw.	St. Louis	856	134
Shelbyville	Shelby	575	30
Springfield	Greene	. .	154
Steelville	Crawford	964	94
Troy	Lincoln	913	97
Union	Franklin	901	79
Van Buren	Ripley	. .	202
Versailles	Morgan	1020	40
Warrensburg	Johnson	1084	104
Warrenton	Warren	914	77
Waynesville	Pulaski	1006	52

De Staat telt 62 Graafschappen met over de 200 steden en plaatsen.

Hoofdwegen.

				Mijlen.
Van St.	Louis	naar	St. Francisville	180
„	„	„	Fort Leavenworth	310
„	„	„	Independence	266
„	„	„	New-Madrid	215
„	„	„	Jefferson-City	128

Kanalen

zijn er *niet*, alzoo schier alle binnenwateren van dezen Staat bevaarbaar zijn.

Rivieren.

Aan Rivieren is Missouri zeer rijk. De Mississippi vormt de Oostelijke grensscheiding, en ontvangt, van het Noorden afgeteld, de Des Moines, Salt, Missouri, Marrimack, Apple en White-Water. De Missouri zelve is de slagader van den Staat; zij doorloopt denzelven over eenen afstand van 384 mijlen, en is 4 à 5 maanden van het jaar bevaarbaar tot verre weg naar het Oregon-gebied. De Lamine, Osage en Gasconade ter regterzijde, en de Grand en Chariton ter linker, storten zich in de Missouri uit, en zijn alle bevaarbaar.

VI. Jowa.

Deze als door eenen tooverslag in het aanwezen geroepen Staat omvat de landstreek boven de grenzen van Missouri, welke tusschen de rivieren Mississippi, Missouri en White-Earth-river zich uitstrekt tot aan de Noordelijke grens der Vereenigde Staten. Ten jare 1830 vond men aldaar nog geene tellenswaarde bevolking; reeds ten jare 1838 werd door het Congres eene Territoriaal-Regering (*) ingesteld, in 1840 telde het gebied 41000 inwoners, en op het laatste Congres werd het als Souvereine Staat in de Unie opgenomen. — Het regt van bezit der Indianen op het binnen de omschreven begrenzing liggende land is slechts voor 16 millioen acres vernietigd; van welke nog schier 11 millioen onverkocht en tot den door het Bestuur bepaalden prijs van 1¼ dollar te verkrijgen zijn.

Het grondgebied van dezen Staat wordt doorsneden door de rivieren Des Moines, Skunk, Jowa, Wapsipineken, Makoqueta, Turkey, Yellow-river, St. Peters-river, benevens tal van mindere vloeden. *Prairiën* wisselen af met woudstreken, en ten opzigte van het klimaat, de vruchtbaarheid en de voortbrengselen, geldt hetzelfde, wat wij reeds omtrent Missouri gezegd hebben. De reisgelegenheden van de zeekust der Vereenigde Staten naar Jowa zijn talrijk en gemakkelijk. De goedkoopste en spoedigste reisweg is die per stoomboot van New-Orleans naar St. Louis. Langs dezen weg is

(*) Zie de noot bij het volgende: Wisconsin-gebied.

de afstand tot de hoofdstad Burlington ongeveer 1500 Engelsche mijlen, en tot de stad Dubuque 1800 mijlen. De vrachtprijs naar de laatstgenoemde plaats, wanneer het water niet zeer buitengemeen laag is, is op de beste stoombooten niet boven de acht dollars, en de togt kan in 7 à 9 dagen worden afgelegd. Te New-Orleans moet men zich genoegzamen voorraad van levensmiddelen aanschaffen, om tot aan St. Louis toe te komen, en zich op laatstgenoemde plaats weder voor het overige der reis voorzien. Landverhuizers naar Jowa bestemd kunnen zich ook naar New-York, Baltimore of Philadelphia inschepen, en de verdere reis maken langs het Erie-kanaal over Cleveland, Portsmouth en Cincinnati; of over den spoorweg en het kanaal door Pennsylvanië naar Pittsburg gaan, alwaar zij eene stoomboot vinden, die regtstreeks op Dubuque vaart; of over de spoorbanen van Baltimore en Ohio zich begeven naar Wheeling, 100 Engelsche mijlen beneden Pittsburg aan den Ohio. Er moet echter opgemerkt worden, dat zij op dezen reisweg 120 Engelsche mijlen ver over eenen landweg moeten reizen, en het daarom veelligt meer geraden zullen oordeelen, te Baltimore op de kanaalboot naar Pittsburg plaats te nemen.

De meest belangrijke plaatsen zijn: Burlington (hoofdstad), Jowa-City, Bloomington, Davenport, Fort Madison, Farmersburg, Dubuque, Bellevue, Lyons, Wapello, Richland, Beatonsport, enz.

VII. Het Wisconsin-gebied.

Dit Gebied bevatte reeds ten jare 1843 een toereikend getal bewoners, waardoor het geregtigd zou zijn, om als Souvereine Staat in de Unie te worden opgenomen; het heeft echter tot dusverre, uit overwegingen van zuinigheid, geweigerd eene afzonderlijke Staatsregering in te stellen. En het schijnt nog bij dit besluit te volharden, daar de onlangs te dezen opzigte het volk weder voorgestelde vraag bij stemming ontkennend werd beantwoord. Zoolang het namelijk een „gebied" (*Territory*) (*) blijft,

(*) Zie bij Jowa. Het verschil tusschen „Souvereine Staat, lid der Unie," en „Gebied," dit, als ware het, een voorbereidende vorm, wordt hier genoegzaam opgehelderd. — Bij deze gelegenheid bemerken wij nog, dat, schoon wij de gangbare benaming „Graafschappen," voor de onderverdeelingen der Staten, behouden hebben, men daaraan niet moet hech-

heeft het geene uitgaven te doen voor de verschillende takken van een Bestuur, maar alle onkosten worden gedragen door de „Vereenigde Staten." De „nationale schatkist" bestrijdt de uitgaven voor het verbeteren der havens, het aanleggen van wegen, het leggen van bruggen, enz., en het volk is alzoo ontheven van *directe* belastingen. Waarschijnlijk nogtans zal Wisconsin wel binnen kort als lid van het verbond optreden; want het is reeds te zeer krachtig en bloeijend, om niet te wenschen, zich door zijne Senatoren en Afgevaardigden in de Nationale Vergadering vertegenwoordigd te zien.

Wisconsin omvat dàt deel van het groote Westelijk gebied der Unie, hetwelk begrensd is als volgt: ten Noorden door den Staat Illinois, ten Oosten door den Mississippi, en eene lijn regt toe getrokken van deszelfs oorsprong aan Noordwaarts tot aan de grenzen van Canada, ten Westen door de stroomen Montreal en Menomonee en het Michigan-meer. Het heeft eene oppervlakte van 186,000 □ mijlen, en wordt bespoeld door den Mississippi en diens neven-vloeden, Fox, Wisconsin, Milwaukee en andere.

De bodem is zeer rijk en vruchtbaar; hij bevat een rijkdom van mineraliën, nevens de schatten van het dieren- en plantenrijk. Door zoo kostelijken bodem, door het klimaat en de zoo gunstige ligging uitgelokt, vermeerdert de bevolking uitermate; elke week schier voert nieuwe bewoners uit andere wereldstreken herwaarts over.

Het Wisconsin-gebied is schier geheel door bevaarbare wateren omgeven, en door de verbetering der verscheidene stroomen, welke uit het binnenste des Gebieds, deels naar het Noorden, deels naar het Zuiden vloeijen, kan het zijne overvloedige producten, hetzij te New-Orleans, hetzij te New-York (1428 E. m. van elkander)

---

ten het *Europesche* denkbeeld aan dat woord eigen, van eene bepaalde streek, of in eigendom behoorende of onder het erfelijk bestuur van eenen *Graaf*, of wel waarvan zulk een persoon nog slechts den titel voert. Zoo iets is in Amerika natuurlijk onbekend. Het zijn eenvoudig districten, of departementen, zelven gedeeld in gemeenten (*townships*), en deelen van het geheel, den Staat, welke, op zich zelven Souverein, wederom een deel maakt, *niet* van ééne groote *monarchie*, maar van het grootsche vrijwillige Staten-verbond, de *Unie* of de „Vereenigde Staten van Noord-Amerika" De benaming *counties* is eenmaal uit Engeland, (het voormalig moederland van vele der Staten, toen koloniën) overgebragt, en ondanks de veranderde omstandigheden in zwang gebleven.

ter markt brengen. De aan het Bestuur ter beschikking staande landerijen in dit Gebied zijn omstreeks 37 millioen acres. Volgens geloofwaardige berigten, vindt men nergens een' voor den aanbouw van tarwe meer geschikten grond, dan in de *Clearings* (*) der eikenwouden van Wisconsin. Zelfs geeft men aan zulk land de voorkeur boven het beste *Prairie*-land, wijl op het laatste de halm zoo snel opschiet, dat er *brand* in komt vóórdat het graan rijp is. Rogge, haver, maïs, gerst, boekweit, aardappelen, wortelen, kool, enz., groeijen welig, wanneer de grond naar behooren wordt bearbeid. De schapenfokkerij begint ook de aandacht te wekken. Millioenen dezer dieren, zegt men, kunnen gedurende acht maanden van het jaar op de *prairiën* weide vinden, en dezelfde grassoort, die ze daar vet maakt, zal ze ook des winters als hooi voeden. Het is proefondervindelijk gebleken, dat de jaarlijksche natuurlijke vermeerdering der kudden volkomen de moeite loont. De wol vindt steeds goeden aftrek voor de fabrieken van Nieuw-Engeland. Varkens- en rundvleesch wordt ook nu reeds, schoon nog in slechts geringe hoeveelheid, verzonden, en zal naar allen schijn een belangrijk artikel van uitvoer worden. De fokkerij van paarden en muilezels is in elk opzigt welgeslaagd, en kan zeer voordeelig worden gemaakt.

Doch de rijkdom van dit Gebied bepaalt zich niet alleen tot den landbouw en wat onmiddellijk daarmede in verband staat, maar heeft zijne hoofdbronnen in de mijnen, die eenen onuitputtelijken, onberekenbaren schat bevatten. De Loodmijnen hier en in den Staat Illinois behooren aan de „Vereenigde Staten," alzoo dezelve het land, waar de mijnen gevonden worden, zich voorbehielden; zij worden aan Vereenigingen of bijzondere personen in pacht gegeven. In de laatste zitting van het Congres werd de voorslag gedaan, om deze mijnen te verkoopen; daar echter toen dat voorstel niet doorging, zoo is het niet waarschijnlijk, dat hetzelve, zoolang de schatkist der natie zóó gevuld is, vernieuwd zal worden. De mijnen stijgen van jaar tot jaar in waarde, en

---

(*) *Clearings*, die plekken in de wouden, welke men van boomen ontdaan en tot den akkerbouw toebereid heeft: *to clear*, Eng. o. a. *opruimen.*

daarom is men van gevoelen, dat het eene slechte Staatkunde van het Bestuur zoude zijn, zoo het dezelve vervreemdde. Uit wel te vertrouwen opgaven blijkt, dat het in 1843 gesmolten en over Galena in Illinois verscheepte lood twintig millioen pond beliep. De loodgroeven liggen in den Zuid-Westelijken hoek van het Gebied, in de nabuurschap der zoo even genoemde plaats, welke slechts vijf Engelsche mijlen van de grenzen verwijderd is. Kopererts van zeer rijke gehalte vindt men in de nabijheid van het Opper-meer (*Lake Superior*) en op andere plaatsen. Te Mineral Point (de zetel der autoriteit in het Graafschap Jowa) werd in het laatste jaar voor 11,000 dollars zuiver koper gewonnen. Men heeft allen grond om het er voor te houden, dat het koper na eenige jaren nog meer zal opbrengen dan het lood. In eenige deelen des Gebieds heeft men mede ijzererts ontdekt, en wel in zoo onmetelijke massa's, dat de behoeften van eeuwen daaruit bevredigd zouden kunnen worden.

Het luchtgestel, hoewel in den winter tamelijk koud, is over het geheel niet bovenmatig streng. Men kan gemeenlijk in het veld arbeiden, en de lucht wordt gehouden voor niet minder gezond, ja zelfs voor gezonder, dan in eenig ander deel des lands, hetwelk oorspronkelijk het Noord-West-gebied heette. De herfstziekten, welke jaarlijks gewoon zijn in schrikbarende gestalte eenige deelen der Vereenigde Staten te bezoeken, zijn hier geheel onbekend. De hier gevestigde vreemdelingen hebben in dit land des overvloeds slechts weinig door ziekte geleden; ook is hier niets te vreezen van de uit de rotting der plantaardige stoffen opstijgende giftige dampen, waardoor de gal- en andere koortsen in nieuw bewoonde landstreken voornamelijk ontstaan. Waar lucht en water zuiver zijn, is de Landverhuizer voor zulke ziekten volkomen beveiligd, zoo hij slechts zorgvuldig vermijde zich aan het slechte weder bloot te stellen.

Landverhuizers, die voornemens zijn naar Wisconsin te trekken, kunnen zich of naar New-Orleans of naar New-York inschepen. Hebben zij plan zich te vestigen in het Zuidelijk deel, dan zij hun geraden, de eerstgenoemde haven te kiezen; hebben zij echter voor hunne toekomstige verblijfplaats het oog gevestigd op het Noor-

den of het midden, dan verdient New-York de voorkeur. Van New-Orleans kan men, alle oponthoud medegerekend, in acht dagen Galena bereiken; van New-York naar Wilwaukee (de grootste stad des Gebieds, met 8000 inwoners) is men ongeveer even lang onderweg. Het verschil in de reiskosten op beide wegen zal niet boven de vijf dollars per persoon bedragen. Men kan ook te Baltimore of Philadelphia landen, en dan den weg nemen over Pittsburg naar St. Louis.

De hoofdstad Madison ligt genoegzaam in het midden tusschen Wilwaukee en Prairie du Chien, aan de uitwatering van den Wisconsin-stroom.

HOOFDSTUK V.

De vestiging van den Landbouwer (*).

Wanneer de Landverhuizer het hoogst belangrijk punt van de in de gevolgen zoo gewigtige keus zijner woonstreek heeft beslist, en op de gekozen plaats is aangekomen, dan is zijne eerste zorg, zich zijn eigendomsregt te verzekeren. Koopt hij den grond van het Bestuur, dan geeft hij aan den Register-houder van de Staats-Landverkooping het nummer op van het gekozen, naar het kompas geometrisch opgemeten stuk grond, hetwelk in woudstreken op de grensboomen wordt ingekerfd, benevens den naam van het district, en betaalt het, geheel in eens of bij termijnen. De Register-houder teekent het aan en geeft hem eene quitantie. Na verloop van eenigen tijd wordt hem een door den President onderteekende grondbrief of eigendoms-acte toegezonden, en hij is dan evenzoo volkomen en onbetwiste eigenaar van zijn grondstuk als de beste baron ter wereld. Koopt hij daarentegen het land van een' particulier persoon, dan zij hij met geene acte van koop- en verkoop (*deed*) tevreden, dien de verkooper hem, zonder medewerking der geregtelijke autoriteit (onderhands) mag op-

(*) Het zal wel niemand bevreemden, dat wij aan dit onderwerp een afzonderlijk en vrij uitgebreid hoofdstuk van ons werkje toewijden. Landbouw moet toch wel het *voorname* doel zijn der verhuizing naar Amerika. Ook bij het vorige hoofdstuk hadden wij dit meerendeels op het oog.

maken, en overtuige zich naauwkeurig, dat alles in den wettigen vorm geschiede. Niet zelden toch gebeurde het, dat bedriegers gebruik maakten van de onkunde en het goed vertrouwen der Landverhuizers, en hun land verkochten, dat zij niet in eigendom bezaten. De arme misleiden moesten dan later het betaalde nog eens voldoen, of den grond verlaten, wanneer zij juist begonnen zich in de vruchten van hunnen arbeid te verblijden. Ook moet men weten, of men met wezenlijke of met voorgewende ambtenaren te doen hebbe. In een land, waar de misdadiger zoovele uitwegen heeft, drijft hij gaarne zijn spel in het groot. De grond, waarop de stad Chilicote in Ohio staat, was drie malen door lieden verkocht geworden, die niet het minste regt tot den verkoop hadden. De onvoorzigtige betalers waren bedrogen. Wantrouwen is in het burgerlijk verkeer, aan de wereldmarkt, boven het vertrouwen te verkiezen, en zeker voornamelijk in Amerika, hoezeer een groot deel der Amerikanen, bijzonderlijk der landbewoners, een zeer opregt en achtenswaardig karakter bezitten. Zij, die het Engelsch, over het algemeen de landtaal, nog niet verstaan, moeten dubbel op hunne hoede zijn.

Heeft nu de kolonist zijn land in eigendom overgenomen, dan is zijn eerste werk, zich, met medehulp zijner buren, een woonhuis te bouwen. Op deze hulp kan ieder rekenen, daar een ieder zelf in het geval komt dezelve te moeten inroepen. Hij *klaart* eene geschikte plek in het woud, voor huis en omgevend erf, en legt de behouwen boomstammen, waarvan het huis gebouwd wordt, gereed. Dit is voor een ijverig en beraden persoon het werk van ééne week. Het oprigten van het huis vordert slechts éénen dag, en geeft aan het tot hulp daartoe bijeengekomen gezelschap doorgaans eene *whiskey*-partij (*), voor rekening van den bouwheer.

De stammen of blokken worden aan de einden zooda-

(*) *Whiskey*, eene in Amerika veel, ja veel te veel gebruikelijke soort sterken drank, ook daarin overeenkomende met onzen jenever, welks plaats hij meest kan geacht worden te vervangen. Het *gebruik*, een geweldig tyran, niet alleen in de talen, maar in alles, ook onder de meest vrije volken, wil zulk een Whiskey-onthaal bij meer gelegenheden, ook bij het oprigten eener woud-woning, als ter inwijding. *Zulke* inwijding echter is zeker niet de *regte* bij eene zoo gewigtige onderneming Ook zijn er uitzonderingen. Meest echter zal de kolonist moeten buigen

nig behakt (afwisselend groef of kerf en insluitend zwik), dat ze stevig zamenverbonden kunnen worden, en zoo dat de minst mogelijke tusschenruimten overblijven, waarom de oneffenheden aan de stammen moeten weggenomen worden (*). In Polen, Lithauen en Rusland worden dergelijke huizen veelvuldig gevonden. Zij worden dikwijls opgerigt zonder eenig ander werktuig dan de bijl. Het dak bestaat insgelijks uit zulke blokken, die over elkander op de gevelwanden rusten, en met uit glad stamhout gespleten schrooten gedekt zijn. Deuren en vensters worden er in gehakt, en aan den oostelijken wand de schoorsteen geplaatst, op welks met steenen bevloerden grond het vuur brandt. De schoorsteen is uit rijswerk, dat met leem besmeerd wordt, zamengesteld. De tusschenruimten en holligheden aan de wanden worden met kalk of leem digtgestreken of met mos digtgebreeuwd, of door sommige minder naauwziende lieden ook wel geheel opengelaten.

Is op deze wijze het huis, dat zelden meer dan 16 à 18 voet breed, en 18 à 21 voet lang is, gereed, het eenvoudig woonvertrek met dikke gehakte deelen bevloerd, de zoldering met gespleten planken gelegd, en met eene deur van gelijke planken voorzien (slot en hengsels zijn van hickory-hout (†) vervaardigd), dan wordt het door het gezin betrokken. In dergelijk huis kent men bij dag of bij nacht, voor oud of jong, voor de familie of de gasten, voor keuken of pronkkamer geen

---

voor het bevel des *gebruiks*, en zou hij niet verstandig handelen met zich te verzetten. Hij zij slechts nu en later voorzigtig, en hoede zich, althans voor het onmatig gebruik van den Whiskey. Men kan er zich even ligt aan verslaven als aan den jenever, en zijne werking is even heilloos. Niet alleen bederft zij den zedelijken mensch, maar ook het ligchaam De jammerlijkste voorbeelden zijn niet zelden. Eveneens, meer Zuidelijk, de rum.

(*) De D. Schr. zegt: zóó, dat zij in de manier eener meesknip of meesval, *in Gestalt eines Meisekastens*, zamengevoegd kunnen worden. Er blijft misschien eenige onduidelijkheid over. Men wete slechts, dat de stammen niet alleen „eindelings," maar ook *op* elkander zullen verbonden worden. Overigens behoeft de toekomstige Landverhuizer slechts een algemeen denkbeeld van de zaak. Op de plaats zullen zijn eigen oordeel en de raad en teregtwijzing der helpende geburen hem in de bijzonderheden wel verder onderrigten. Zie de afbeelding van zulk een blokhuis vóór den Titel.

(†) Dit hout van *Juglans squamosa* is ongeloofelijk taai en volgt voor het gebruik van den landbouw in Amerika onmiddellijk op het ijzer; voor wielvelgen, bijlstelen, enz., is het onovertrefbaar en uiterst duurzaam.

ander vertrek. Men moet het ter eere der meeste Amerikanen zeggen, dat zij hunne ruwe houtpaleizen zeer net weten in te rigten. Zij verstaan de kunst, zich met weinig te behelpen, en daarmede zich rijk te gevoelen. Eene reine legerstede met veelkleurigen, gestikten deken, eene goede tafel en gemakkelijke stevige houten stoelen, daaronder een ruime armstoel, voor het gemak der woud-koningin, eene hoekkast met weinig, maar geschikt aardewerk voor de behoeften van het gezin, dit alles zal zelden ontbreken. Minder net is het bij vele armere Ieren, bij welke de zorgeloosheid en morsigheid zóó zijn ingekankerd, dat zij schier met hunne varkens in het slijk omwroeten. De Duitschers van de armere klasse, zelfs de onreinsten, veredelen zich in dit opzigt zeer spoedig, bijzonderlijk omdat de vrouwen dezer klasse, van welke men in het vaderland ook dikwijls te veel vergde, voornamelijk wanneer zij voor vele kinderen te zorgen hebben, nu plotseling eene mindere bekrompenheid, en meer gemak en vrijen tijd verkrijgen, dan zij vroeger ooit kenden. Dit draagt er zeer veel toe bij, om haar spoedig met Amerika, het paradijs der vrouwen, te verzoenen. Overigens ontmoet men in zulk eene woning nog een paar spinnewielen, het eene voor wol, het andere voor vlas, eene buks en het noodige jagtgereedschap, mans- en vrouwenkleederen, enz., aan houten pennen opgehangen. Nog eene boterkarn en eenige potten en pannen, en men heeft zoo tamelijk al het huisraad bij elkander. Om het overtollige, veelsoortige huisraad, waarom men zich in Europa afslooft, en welks ingebeelde noodwendigheid zooveel jammer en zorgen baart, bekommert men zich over het algemeen in Amerika niet. De rijkste Amerikaan houdt b. v. omtrent schier geene kleeding meer na, dan die hij dagelijks draagt, met het noodige linnengoed, tot verschooning, bij gestadig wasschen; terwijl in Europa de geringste arbeider zelfs zich een verschot van kleedingstukken zoekt te verkrijgen; in Amerika houdt men zulks voor lastig en dwaas.

Nabij de stookplaats is gewoonlijk een groote koffijmolen aan den wand bevestigd, welke zóó gemakkelijker te gebruiken is. Brood bakt men meestal in kleine ijzeren potten of pannen, die heet gemaakt, dan op gloeijende kolen geplaatst en ook van boven daarmede bedekt

worden. Dikwijls vergenoegt men zich met kleine tarwe- of maïs-brooden (liever koeken) te bakken, waartoe men het deeg in de met vet bestreken pan legt. Deze broodkoeken gebruikt men doorgaans warm, hetgeen evenwel der gezondheid niets minder dan voordeelig is. Een van leem vervaardigde bakoven is in de Westelijke Staten zeldzamer, uitgezonderd bij de Duitschers. Gebraden spek is gedurende een groot gedeelte van het jaar het hoofd- en lievelingsgeregt, wanneer geen wild of gevogelte daarin eene afwisseling brengt; en hieraan zoude het minder ontbreken, zoo de Amerikanen niet met zoo ongehoorde halsstarrigheid aan hun geliefkoosd spek gehecht waren. Soep wordt er niet opgedischt. Even zoo worden er in die Staten weinig groenten geteeld en gegeten. Van salade weet men ter naauwernood af. Nergens vonden FRANKLIN's leeringen, die, gelijk bekend is, plantaardige spijs zeer aanbeval, minder ingang, dan in zijn vaderland. Behalve een weinig aardappelen, gele knollen, komkommers en sellerij, komt er weinig uit den moestuin op tafel. Op vele plaatsen heeft men eene in warme streken tierende en aan Amerika eigendommelijke soort zoete aardappelen, van langwerpigen vorm, welke voor velen eene lievelingsspijs zijn. Ook wordt de maïs, wanneer zij half rijp is, ongebroken gekookt en met zout en peper genuttigd. De rijpe maïskorrels worden op dezelfde wijze toebereid als in Europa de gort of gepelde garst, en van meel (voornamelijk maïsmeel) bereidt men in de Zuidelijke Staten eene spijs, welke de *polenta* der Italianen herinnert. Voor het overige groeijen er saprijke meloenen in menigte, aan welker verfrisschend genot de Amerikanen gedurende de heete maanden zich het geenszins laten ontbreken. De vijgen, oranjeappelen, ananas, enz., behooren aan het Zuiden. — Zooveel echter is zeker, dat nieuwe kolonisten, zoo zij verkiezen, groenten en vruchten van de verschillendste soorten, heerlijk en in overvloed, kweeken en daarmede hunne tafel rijkelijk voorzien kunnen. Het scheelt niet aan den grond. Het ontbreekt ook niet aan inlandsche peulvruchten (boonen, enz.), witte peen (pastenakels), gele peen (wortels), uijen, enz. — Zelden slagt men koeijen, nog zeldzamer kalveren. Schapenvleesch gebruikt men daar doorgaans in het geheel niet. Veel, dat wij in Eu-

ropa zeer smakelijk vinden, weet men daar volstrekt niet te waarderen. Zelfs op de wilde ganzen en eenden, waarvan er in sommige streken overvloed is, schijnen de inboorlingen weinig jagt te maken.

Daar men zich juist niet om eenen grooten voorraad bekommert, is het zolderruim boven het woonvertrek een toereikend magazijn. In den grond uitgegraven keldergaten loopen vol water, en zelden gaat men over tot de kosten van een' gemetselden kelder. Voor stallen, schuren en andere bergplaatsen voor den oogst, enz., bouwt men andere kleine blokhuizen. Het dak van het woonhuis springt dikwerf een eind vooruit, en wordt door ligte pilaren geschraagd. Daaronder houden de hoenders gaarne hun nachtverblijf; hier kan ook het paardentuig, zadel, enz. worden opgehangen. Bovendien dient dit afdak tot gezellig zamenzijn van het huisgezin en den voorbijgaanden bezoeker. Digt bij het huis moet een waterput gemaakt worden. Hoewel regt goed en welsmakend water in een groot gedeelte van het Mississippi-dal niet veelvuldig voorkomt, kan men nogtans met veel tevreden zijn, al is het dan ook, dat het door kalkdeelen eenigzins hard mogt wezen. Onaangenamer worden inderdaad deszelfs eigenschappen door de gedurige aanraking met de bruinkool-beddingen, en door het toevloeijen van regenwater, nadat dit den met rottende stoffen bedekten boschgrond is doorgesijpeld. De meer of minder goede hoedanigheid van het water wordt bij den aankoop van een grondeigendom in Amerika veel meer in aanmerking genomen dan elders. Het voor'shandsche gemis van bier en het veelvuldig gebruik van gezouten vleeschspijzen draagt bij, om dit te verklaren. Zelden zal men verpligt zijn den put dieper te graven dan 30 tot 40 voet. Tot het stellen eener pomp komt het gewoonlijk niet. Men vergenoegt zich met eenen schepemmer aan eene wip, of aan een katrol.

Heeft men geene koeijen en varkens medegebragt, dan koopt men die in de buurt. Schapen kan men zich ook gemakkelijk aanschaffen, daar de meeste kolonisten daarvan ten minste een klein getal houden tot het winnen van wol voor de behoeften van hun gezin. Bruikbare paarden zijn op de plaats zelve dikwijls in het geheel niet te krijgen. Hoenders en ander mak pluimgedierte

kan men ter aanfokking, uit buurschappelijk belang, tegen toekomstige wederdienst ten geschenke bekomen. Al dit vee onderhoudt zich en teelt voort gedurende de zomermaanden in de wouden (zoolang aan deze nog overvloed zal zijn), en wordt slechts door eene handvol maïs, enz., aan het huis gewend. Alle koeijen en varkens worden gemerkt, meestal aan de ooren, om het eigendomsregt te verzekeren. Enkele dieren voorziet men van bellen aan den hals, die in de wouden niet onaangenaam klinken. Zij wijzen bij de verwijdering der dieren de rigting aan, waarin men de kudde te zoeken heeft. Men gewent hen ook op zekeren roep te komen, als wanneer men tevens de voedering doet plaats hebben. Desniettemin is men niet zelden genoodzaakt eenen omtrek van 10 à 20 Engelsche mijlen rond te sporen, om afgedwaalde dieren op te zoeken, en niet altijd slaagt men daarin.

Slechts bij uitzondering gebeurt het, dat de nieuwere kolonisten er op bedacht zijn, hun vee tegen onweer en regen en des winters tegen de koude te beveiligen. Meestal ziet men hetzelve ook bij het ruwste weder dag en nacht in de open lucht ronddwalen, of ja in blokhuizen staan, maar waarin het, daar men verzuimde de reten der wanden behoorlijk te stoppen, er eigenlijk nog erger aan toe is, dan wanneer het zich buiten vrij bewegen kon. Vele landbouwers geven hetzelve dan slechts een karig toevoegsel van hooi, stroo en kaf, en dwingen het zich kommerlijk in de bosschen te behelpen. Ten gevolge hiervan zien dan ook vooral de koeijen er bij wijlen zeer erbarmelijk uit, en ofschoon zij bij zachter weder door ruimer voedsel het ook weder ophalen, bereiken zij nimmer die grootte en welgesteldheid, noch komen in staat om zooveel melk op te leveren, als wanneer zij geregeld goed verzorgd worden. Dit zoo afwisselend gebrek en veronachtzaming doet zich zeer nadeelig gevoelen aan de vorming en opbrengst der melkorganen. Daarom vindt men in Amerika dikwijls koeijen, die wel geneigd zijn om vleesch en vet aan te zetten, doch slechts weinig melk afscheiden. Als naweeën van eene slechte verzorging in den winter en voortdurende blootstelling aan alle weder, lijdt het rundvee daar veelvuldig aan ziekten, welke in Europa òf in het geheel niet òf slechts zelden voorkomen. De veepest

tast de dieren gewoonlijk zoo hevig en snel aan, dat zij reeds dood zijn eer men wist, dat zij ziek waren. Er zijn twee soorten van veepest: de bloedige en de drooge, en zij schijnen uit eene aandoening der lever te ontstaan. Het bloed van het hart en der overige bloedvaten hoopt zich op in de lever, en wordt, zoolang het dier leeft, door de blaas geloosd. Bij de drooge pest verdroogt en verdwijnt het bloed schier geheel. Bij het ontstaan der ziekte zien de dieren er slaperig uit, beven sterk wanneer zij zich bewegen, en geven alle kenteekenen van hevige pijnen. Als tegenmiddel zegt men, dat wel eens geholpen heeft, een gat, op circa drie duim van den kop, in den horen te boren, waaruit dan gewoonlijk eenige wind en menigmaal bloed zich loost. Eene andere, in Europa niet bekende ziekte, is de *holle hoorn*, een bederf of versterf in den hoorn, waaraan een daardoor aangetast dier sterven moet, wanneer men niet spoedigst de daartegen dienstige middelen aanwendt. Het zekerste hulpmiddel, zegt men, is, dat men den hoorn aan twee zijden opent, sterken azijn, kamferspiritus, met peper gemengd, daarin giet en de opening onverbonden laat, waardoor de versterving wordt gestuit. Bij den *hollen hoorn* vloeit er geen bloed in denzelven; de dieren zijn bewegingloos en zonder eetlust.

Varkens lijden minder door de gestrengheid van den winter, en ook weten zij zich onder de omgevallen boomtronken en door weêrkeerige verwarming veel meer daartegen te beschutten. Zelden kan de eigenaar naauwkeurig het getal zijner varkens opgeven, omdat de zeugen met hare biggen dikwijls gedurende langen tijd, tot dat de biggen den weg kunnen afleggen, afwezig blijven, en dan plotseling de kudde komen vergrooten. Vele zoeken zich ook een ander verblijf, van hetwelk zij niet altijd naar het vorige worden teruggezonden. Het is niets vreemds, dat de kudde varkens van een' landbouwer binnen eenige jaren tot honderden aangroeit; en daar er voor den afzet van levende varkens of van hammen en ingezouten spek, enz., bijkans overal goede gelegenheid is, zoo is dit eene der eerste, zekerste en meest winstgevende bronnen van bestaan. Te Cincinnati aan den Ohio is wel de grootste varkensmarkt van de wereld, door geene Hongaarsche zelfs geëvenaard. Van daar wor-

den hammen, vet, enz., in ontzaggelijke hoeveelheden naar de zeehavens verzonden. De slagtplaatsen aldaar zijn op eenen voorbeeldeloos grooten voet en zeer eigendommelijk doeltreffend ingerigt. Zij leveren een gewigtig bewijs voor de bewonderenswaardige uitkomsten der arbeidsverdeeling.

Het is opmerkenswaardig, dat de tamme varkens — inlandsche wilde zwijnen vindt men in geheel Amerika niet — zeer ijverige verdelgers der slangen zijn, en dezen opvreten zonder aan vergiftiging te lijden en te sterven. Er bestaat derhalve daar niet slechts eene eikelmesting, enz., maar ook *slangen*mesting. Terwijl er in onbewoonde oorden eene groote menigte en verscheidenheid van slangen gevonden wordt — waaronder nogtans geene ossen verworgende *Boa Constrictor*, en over het algemeen geene soorten, welke voor den wakenden mensch gevaarlijk zouden wezen — verdwijnen zij zeer spoedig uit de nabijheid der kolonisten, zoodat er nog slechts nu en dan eene enkele wordt gezien.

In de reeds iets langer bebouwde streken worden ook runderen voor den handel in het groot aangefokt, en daar voor derzelver behoorlijk onderhoud met hooi en maïs gedurende den winter gezorgd. Veehandelaren halen dezelve bij duizenden naar de zeehavens, grootendeels half vet gemest. Boter wordt er tot eigen gebruik en in de nabijheid der groote steden ook tot geregelden verkoop gemaakt. In de nieuwere koloniën evenwel, van volkrijke steden verwijderd, bedient men zich zeer algemeen van de voor eigen verbruik overtollige boter, eijeren, spek, graan, enz., tot ruilmiddel voor koopmanschappen van verschillenden aard: kleedingstoffen, zout, koffij, gereedschap, enz.; welke met bijpassing eener hooge provisie of met hooge procenten, zoo al niet in geld, betaald moeten worden. *Geld* is daar gewoonlijk zeer schaarsch; dien ten gevolge veel ruilhandel. — Kaas wordt in de jongste koloniën zelden gevonden; doch in de oudere daarentegen in het groot aangemaakt. De Amerikaansche kaas gelijkt op de Hollandsche, is echter minder vet, en heeft een' sterk wrangen smaak.

Nadat in het voorjaar of vroegen zomer huis en waterput gereed zijn gekomen, wordt een stuk grond tot bouwland voor de behoeften des gezins toebereid.

Men noemt de toebereiding van den akker (het van hout ontblooten en ontginnen) *klaren van het land*, (*clearing*). Te dien einde worden de boomen, vier voet boven den grond, over eene uitgestrektheid van verscheiden acres, omgehouwen, de stammen in 12 à 14 voet lange stukken gedeeld, 6 à 8 bij elkander gerold, de takken bij hoopen opeengetast en alsdan het geheel in brand gestoken. Het is dan een verrassend schoon schouwspel, uit den nacht des wouds de reusachtige vlammen knetterend ten hemel te zien stijgen.

Wanneer er in de nabijheid potasch bereid wordt, verzamelen op alles wel toeziende landbouwers de asch, en houden dezelve in kleine blokhuizen droog voor den winter, als wanneer men dezelve kan verkoopen, of zij gieten er zelven water op en koken de loog, totdat deze, tot een zwart zout verdampt, eene grove potasch vormt. Doch dergelijke zaken worden nog door de meeste landbouwers veronachtzaamd. Echter heeft de asch, opden grond blijvende, ook hare nuttigheid voor den akker zelven.

Bij het omhakken der boomen moet men zorg dragen, dat zij in ééne en dezelfde rigting komen te vallen, en met de kroonen naar dien kant, waar de takken, enz., gestapeld zijn. Eensdeels wordt het werk daardoor aanzienlijk verligt, anderdeels ook het gevaar vermeden, dat men bij het vallen der boomen loopt, wanneer deze met andere nog staanden in aanraking komen.

Is een stuk land op deze wijze geklaard (*cleared*), dan wordt er dikwijls in het geheel niet geploegd, het land voor 's hands slechts oppervlakkig gelijk gemaakt, met eenen ploeg, zoo goed het tusschen de vele wortelstukken en in een' geheel met wortels als doorzaaiden grond gaan wil, ondiepe voren getrokken, ongeveer 3 voet van elkander, en daarin grootendeels maïs-zaad en voor het overige aardappelen geworpen. Het eerste 4 à 6 voet van elkander, telkens 3 à 4 korrels, de laatsten op een' voet tusschenruimte, en de grootsten in stukken gesneden. Tevens wordt er een weinig meloenen- en komkommerzaad onder gestrooid. Is dit bezorgd, dan wordt op dezelfde wijze een ander stuk land voor de in den herfst te zaaijen tarwe in orde gebragt, en later voor den uitzaai van haver in het aanstaande voorjaar. Tarwe wordt in den beginne zonder dat men daartoe

ploegt, alleenlijk met de egge onder gewerkt; de grond is nog los. Gewoonlijk zaait men wat *Timothy* onder de tarwe en haver, hoewel roode klaver eerder is aan te raden. Na twee jaren bebouwing van den grond, komt de witte klaver op kleiachtigen bodem van zelf voort; nogtans zoude het doelmatiger zijn dezelve insgelijks in te zaaijen.

Een goede houtveller komt in ééne week met eenen, niet te digt begroeiden akker klaar; in één' dag kan het gevelde hout tot het verbranden bijeengerold en op een gehoopt worden, wanneer de eigenaar voor zijne buren een onthaal over heeft en dapper whisky schenkt. Het verbranden wordt somwijlen door invallend regenweder zeer bemoeijelijkt en vertraagd.

De geboren Amerikanen bezitten doorgaans eene buitengewone behendigheid en vaardigheid in al het werktuigelijke, waarbij de doelmatigheid hunner gereedschappen, en in vele opzigten de verdeeling van het werk, hun bij uitnemendheid van dienst is. Zoo doeltreffend is b. v. de bij hen zoo veel in gebruik zijnde bijl, waardoor zij de zaag in vele gevallen ontbeerlijk maken. De steel van de bijl, van ijzersterk hickory-hout, is meer dan 2 voet lang, in de voordeeligste rigting gebogen, en met een gemakkelijk gekromd handvatsel. Daarmede weten zij de bijl, welke een naauwkeurig bepaald gewigt heeft, met groote behendigheid voor en over zich heen te zwaaijen, terwijl zij den steel met de regter hand eerst nabij het staal vatten, de linker aan het handvatsel vasthoudende hand in den zwaai over het hoofd natrekken en dan de bijl op de bedoelde plaats, dadelijk doen nederkomen, met eene juistheid, gemakkelijkheid en kracht, die den onbedrevene met verbazing vervult. De bijl is van het fijnste staal, breed, met eene regelmatige ronding der snede, en naar den rug, met de meeste zorgvuldigheid, in eene zachte rijzing welfvormig geslepen. Zij hakken de zwaarste boomen daarmede zoo glad af, dat men ter naauwernood den aanzet van de bijl kan bemerken. Wanneer zij liggende boomstammen in stukken deelen, gaan zij er wijdbeens op staan en hakken den boom onder zich, van beide zijden naar het midden toe, in korteren tijd door, dan men met de zaag noodig zou hebben. Natuurlijk

gaat er op deze wijze veel goed hout aan spaanders verloren, en dit zou elders eene allezins aanmerkelijke schade wezen. Het is niettemin allezins aan te bevelen, de vaardigheid der Amerikanen in het werktuigelijke over het algemeen ten voorbeeld te nemen. Een vijftienjarige Amerikaansche knaap doet met half zooveel inspanning dubbel zooveel bij de houtvelling, enz., als de sterkste Europesche arbeider, die, met stijve armen en minder volmaakte bijl, te veel op de enkele, onbestuurde ligchaamskracht steunt. Aandrift tot steeds voortgaande volmaking, nadenken, oefening, kunnen den mensch veel inspanning en moeite doen besparen; dit bewijzen de Engelschman en de Amerikaan, die geen werktuig ter hand neemt, waarbij hij zich niet de vraag deed, hoe hetzelve te verbeteren, doelmatiger vorm te geven, of het gebruik daarvan ligter te maken zij. Daardoor volbrengt de Amerikaan datgene ligtelijk en vaardig binnen weinige uren, waaronder een Europeesch werkman dagen lang zweet en zwoegt.

Terwijl in Europa schier elke streek haren eigenen ploeg uitvond en bezigt, zoodat, bij volslagen gelijkheid van grond en doeleinden van den landbouw, niet zelden eene in het oog loopende verscheidenheid plaats heeft; terwijl het dan enkel van de bekwaamheid van enkele wagenmakers afhangt of een ploeg in zijnen aard goed of slecht zal zijn, is in Amerika de ploeg, even als elk ander werktuig, een voortbrengsel der fabrieken en voorwerp van handel; en deze verspreidt de beste, naar de uitkomsten van de Engelsche en Amerikaansche ervaring voor den akkerbouw onder elken vorm doelmatig verbeterde ploegen, gelijk van vorm en van deugd. De voor de fabrieken geleverde, voor een deel (met uitzondering van kauter en handvatsels) geheel gegoten ploegen zijn slechts verscheiden naar kracht en bijzonder doel, overigens volkomen onderling gelijk. Slechte gewone ploegen zijn er niet, en alle door Europesche kolonisten naar Amerika medegebragte wagenmakers-ploegen zijn lang in onbruik. Zij, die gereedschappen voor den landbouw uit Europa naar Amerika medenemen, doen geheel verkeerd, alzoo men dezelve aldaar veel doelmatiger, bruikbaarder, en ook goedkooper vindt, wanneer men nog de kosten van vervoer daarbij in rekening neemt. De onderlinge me-

dedinging der fabrieken bevordert de goedkoopheid, en alle bedenkbare verbetering.

De eggen, van welke men zich bedient, zijn gedeeltelijk driehoekig, met zware ijzeren pennen, en zwemen dikwijls iets naar den *Scarificator;* deels ook uit vier balken zamengesteld, waarbij de buitenste, regts, dikwijls beweegbaar is, en in het midden met de overige niet verbonden, opdat zich het vele wortel-onkruid door eene grootere opening ligter uit den weg laat nemen. In andere nederzettingen bedient men zich ook somwijlen van den *Uitroeijer (exstirpator)* en vele andere Engelsche bouwgereedschappen; rolhouten ziet men zelden gebruiken. Dorschmachines zijn veelvuldig in gebruik. Zij worden door 3 à 4 paarden in beweging gebragt, door 4 à 5 menschen bediend, en leveren gemiddeld op éénen dag van 100 tot 120 *bushels* gezuiverd graan (tarwe, enz.) Over het geheel genomen hebben de meeste bij den landbouw gebruikte gereedschappen groote gelijkenis aan de Engelsche, en de verbeteringen bestaan niet zelden in de meer algemeenmaking van het uitgelezenste, dat Engeland in dit opzigt bezit. De prijs van een' goeden duurzamen ploeg is van 9 tot 12 dollars; van eene goede bijl 2 dollars.

Een complete wagen met alle toebehooren komt op 70 à 80 doll. te staan. Een goed zadel kost 10 doll.

Het spreekt van zelf, dat nieuwe kolonisten, die weinig geld hebben, van geene dorschmachine gebruik maken en zelven dorschen, hun graan door beesten doen uittreden, of hetzelve, gelijk b. v. maïs, op andere wijzen afscheiden, (b. v. door middel van een vat, in hetwelk de korrels van de daarin geworpen maïs-aren door daarin aangebragte draaihouten, eenigzins naar een karnvat gelijkende, uitgeklopt worden; of ook door eenvoudige pelling met de hand); dat zij geenen duren wagen nemen, en zich, wanneer zij iets te vervoeren hebben, van deze of gene kar bedienen, of ook, in plaats van deze, den rug van hun paard gebruiken, en over het algemeen hunne huishouding in elk opzigt zoo min kostbaar mogelijk maken.

Niets is bij den Amerikaanschen landbouw duurder en geeft meer verlegenheid, dan de instandhouding der gebruikelijke, zoogenaamde Virginische houtheggen, die uit

tien dubbel, met scherpe hoeken, aan de einden over elkander gelegde, balkdikke gespleten houten rigchels van 12 voet lengte bestaan, en niet alleen het bouwland van elk landgoed in het geheel en aan de wegen afsluiten, maar ook om elk grondstuk worden opgerigt, hetwelk niet aan de beschadiging van het dikwijls hongerige vee mag worden blootgesteld.

De aanblik van een Amerikaansch landschap heeft, door deze algemeene omheiningen, iets bijzonders. Niets verontrust den overigens meest zorgeloozen landbouwer meer, dan de zorg voor de stevigheid en heelheid zijner afsluiting, daar zonder deze de te velde staande vruchten spoedig de deerlijkste verwoestingen zouden vertoonen.

Wij willen nu kort en eenvoudig de wijze opgeven, op welke de Amerikaansche kolonist betrekkelijk de hervorming van het boschland in eene doelmatige bouwerij het best te werk gaat, en voor zich en zijne kinderen het voordeeligst zorgt.

Nadat eenige ruimte in de onmiddellijke nabijheid van het huis en in het rond, opdat geen staande gebleven boom op hetzelve kunne nedervallen, bebouwbaar gemaakt is, en eene kleine bedekte ruimte voor het vee, waarin het bij nacht en stormachtig weder liggen kan, omheind is geworden, kan men over tien à vijftien acres het onderhout en doode boomen omhakken en verbranden. Aan de overige boomen wordt 3 voet boven den grond de bast rondom diep ingehakt. Een vijfde of zesde gedeelte laat men ongeschonden en afzonderlijk op de akkervlakte staan, en bestemme daartoe zulke boomen, die tot velerlei gebruik dienstig zijn. Zwarte galnoten en andere voor timmerwerk; hickory voor wielvelgen, bijlstelen, dorschvlegels en voor alles, wat buitengewone buigzaamheid en stevigheid van hout vordert; suikerahornboomen, om van hun sap voor eigen gebruik, of om te verkoopen, suiker uit te dampen, deels ook eenen goeden, zachten azijn daarvan te bereiden; verder goede eiken, enz. Al deze boomen winnen door eenen vrijen stand, geven lommer aan het vee, dienen ter verfraaijing, beperken den graanbouw extensief niet om het vijftigste deel van datgene, dat door intensieve bevordering langzamerhand te winnen is, en stijgen des te sneller in waarde, naarmate de houtver-

nieling algemeener wordt. Ook voor het behoud van dusdanige boomen, die het tot omheining benoodigde rigchel-hout leveren, b. v. eene en andere eiksoort, kastanjeboomen, enz., moet worden gelet, hoewel het aanleggen van levende hagen, hoe zelden deze thans ook nog voorkomen, zeer aan te raden zoude zijn.

Wanneer op deze wijze tien à vijftien acres land den eersten graad van bebouwbaarheid bereikt hebben, zaaije men daarop ten deele vroeg in den herfst tarwe, ten deele in het voorjaar haver en daar onder klaver- en graszaad. Klaver en gras worden in het eerste jaar, of ook nog in het tweede, gemaaid, tot hooi gemaakt, en naderhand beweid. Op dezelfde wijze worden in het naaste bouwjaar insgelijks tien à vijftien acres in orde gebragt, en zoo 5, 6, 7 jaren achtereen voortgegaan, al naarmate de uitgestrektheid van de bouwhoeve is. Een klein stuk grond vóór het huis en nabij den grooten of buurtweg moet men reeds dadelijk van boomen en van alle overblijfselen daarvan zuiveren, om daarop voor het dagelijksch gebruik aardappelen, kool, enz., te teelen, en een' tuin aan te leggen.

In den tuin tieren appelboomen, peerenboomen, witte pruimen, kweeën, perzikken, kersen, enz., allerheerlijkst. Gewoonlijk vindt men nogtans bij voorkeur slechts appelen en perzikken geplant, de laatsten insgelijks op stam (geene *leiboomen*). Deze vruchtboomen ontwikkelen zich binnen weinige jaren tot den schoonsten wasdom en tot de overvloedigste vruchtbaarheid. Driejarige perzikboomen met de heerlijkste vruchten te zien prijken, is iets zeer gewoons. De schoonste appels worden getrokken van stammen, die noch geënt, noch door een oculeermes zijn aangeraakt geworden. In vele jaren groeijen deze vruchten in zulk eene menigte, dat zij, rijp geworden, afvallende, den grond bij hoopen bedekkende, grootendeels verrotten, hetzij dan dat de varkens ze gulzig verslinden. Veel van dit ooft wordt ook tot het maken van vruchtwijn (*cyder*, *appeldrank*) gebezigd, of gedroogd en zelf gebruikt en in den handel gebragt; doch is men bij rijken ooft-oogst niet in staat alles ten goede te gebruiken; het ontbreekt daartoe aan handen en aan tijd. Onze gewone pruimen (*kwetsen*), en dit mag bevreemden, willen in Amerika niet goed

voort. De daar te huis behoorende kersen zijn zeer klein. In de oudere Staten heeft men er, die, door kunst veredeld geworden, bijzonder groot en zeer welsmakend zijn. Daar teelt men ook peeren, welke men over het algemeen weinig vindt. Heerlijke aardbeziën en andere besvruchten kunnen in menigte gewonnen worden.

Na zes jaren zullen de wortels van de gedoode boomen verrot en menige boom omgevallen zijn. Dan beginne men, op de eerste tien of vijftien acres de doode boomen in een' droogen tijd om te hakken, zoodanig, dat zij over elkander vallen en in stukken breken. Hierop wordt op verscheidene plaatsen vuur aangelegd, en het weinige, dat daarbij onverteerd blijft, moet op hoopen worden gelegd en nog afzonderlijk verbrand. (Hierbij heeft men te zorgen, dat de omheiningen niet insgelijks eene prooi der vlammen worden). — Is dit geschied, dan wordt de asch gestrooid en de grond, in eenen rijken, zachten en volkomen beploegbaren toestand, kan vervolgens met alle gewassen, die voor het klimaat geschikt zijn, met het beste gevolg bebouwd worden.

Een deel van het woud laat men ongeschonden tot voortdurenden houtvoorraad.

Deze wijze van inrigting der landhoeve brengt, behalve het landhuishoudelijk nut, op den duur ook nog het voordeel aan van eene verdeeling en vermindering van den arbeid gedurende de eerste jaren van de ontginning, waarin er zooveel te doen valt. Wordt deze regel gevolgd, dan is er in de eerste jaren niet veel te ploegen, en voor eene hoeve van 120 acres een paar ossen te dien einde voldoende. Om te voorkomen, dat het vee door omvallende boomen verpletterd, en de omheiningen verbroken worden, behoeft men slechts van tijd tot tijd de in de nabijheid der laatste staanden en de meest verganen weg te ruimen, en ook het vee op stormige dagen te huis te houden.

Met opzigt tot de rekening van uitgaaf en ontvangst gedurende het eerste tiental jaren der vestiging, is het volgende te bemerken:

Een dollar is in de Westelijke Staten het gewone dagloon. Neemt men een' arbeider in dienst tot de ontginning en het landbouw-bedrijf, dan zal deze voor niet

minder dan 12 à 16 dollar per maand, benevens vrije kost en inwoning en bewassching, enz., te krijgen zijn. Het spreekt van zelf, dat men dáár niet veel dagloonen of gehuurden arbeid aan eene acre lands besteden kan, waar de prijs van het dagloon bijkans even hoog is als die van eene acre gronds; wanneer men niet de overtuiging heeft, dat grondwaarde en opbrengst van het land binnen weinige jaren aanmerkelijk klimmen moeten, en wanneer men geen geld genoeg bezit, om het, in die overtuiging, in de bouwerij te steken. Bij gebreke van dit geld, moet men zich op eigen werkkracht verlaten, en hoe beperkter deze is, des te meer moet de tijd tot het doel medewerken. Met den tijd vindt men gelegenheid, de naburige steden, kanalen, molens, enz., die in evenredigheid tot de toenemende bevolking worden aangelegd, tot den afzet der meer en meer stijgende hoeveelheid producten te benuttigen.

Daar nogtans deze afzet steeds geschiedt aan lieden, die als opkoopers het gekochte, tot eigen groote winst, naar de groote handelsteden vervoeren, kan men van hen slechts de laagste prijzen bedingen, terwijl men hun die voorwerpen, welke zij ter dienste der kolonisten van die handelplaatsen terugbrengen, integendeel ten duurste moet betalen. Zeer veel graan wordt door de eigenaren der talrijk ontstane en jaarlijks nog meer ontstaande stoomkorenmolens in het land opgekocht en tot meel gemalen, waarin met groote winsten in en buiten Amerika de grootste handel gedreven worden.

Heeft de kolonist zooveel werkkrachten en vermogen om eene eenigzins grootere hoeve te bebouwen; kan hij zijne voortbrengselen uit het dieren- en uit het plantenrijk wat snel vermeeren, en blijft er hem eenig geld over, om eenige uitschotten te doen, dan kan hij de opbrengsten van zijne bouwerij aanzienlijk verhoogen. Dan schaft hij zich op de naaste bevaarbare rivier een ruw ineengeslagen vaartuig aan, bevracht hetzelve met zijne producten, en drijft daarmede den Mississippi (*) af, met welken alle bevaarbare wateren der Vereenigde Staten verbonden zijn, naar New-Orleans, waar hij eerst de

(*) Dit doen heeft niet zelden plaats. De zoo snelle Mississippi-stroom maakt de afvaart ligt, schoon er gevaren te vermijden zijn. De opvaart gaat natuurlijk zonder stoomkracht niet ligt.

producten, en dan het vaartuig zelf naar zijne houtwaarde, die daar veel hooger is, tegen dubbelen of driedubbelen prijs verkoopt. Wil hij nog gemakkelijker en sneller, ook wel voordeeliger afzetten, dan maakt hij gebruik van ééne van de vijfhonderd stoombooten, welke den Mississippi en de daarop uitwaterende rivieren pijlsnel op en af spoeden. Dan legt hij meer dan 1000 Engelsche mijlen in ééne week af, waarbij hij nog de voldoening heeft, zijn eentoonig landleven met het grootsche gedruisch van een onmetelijk handelverkeer te kunnen afwisselen. Hoe meer hij van zijn aandeel aan dezen handel partij weet te trekken, des te meer geld kan hij besteden aan loon tot het bespoedigen zijner ontginning. Armere kolonisten echter moeten dikwijls langen tijd naar zulk eene uitkomst wachten.

De voorwerpen, welke op deze wijs in den handel gebragt worden, zijn: maïs (*), tarwe, haver, garst, hennep, runderen, varkens, gerookt of gezouten vleesch, spek, talk, stroo, hooi, versch en gedroogd ooft, was, honig, brandewijn en vruchtenwijn, en uit de Zuidelijke Staten, van welke wij, omdat zich daar weinig Europesche kolonisten vestigen, niet verder gewagen willen, katoen, rijst, enz.

Het bevestigt zich derhalve volstrekt niet voor alle omstandigheden der kolonisten in het Westelijk Amerika, dat daar, gelijk men gezegd heeft, geene hoeve, hoewel reeds meer in bebouwing gebragt, met voordeel bewerkt kan worden, wanneer men daaraan betaalden arbeid te koste legt, of denzelven tegen de geldende prijzen berekent. Deze onderstelling is even verkeerd als de meening, dat men door het ontginnen van boschgrond snellijk rijk kan worden, zonder niet eerst velerlei voorwaarden te stellen. Dat de meeste perceelen (ook onder vrij gunstige omstandigheden), zoo als die meestal bebouwd en bestuurd worden, niet bijzonder veel winst mogen afwerpen, is zeker niet tegen te spreken. Dat echter bij een wel overlegd beheer, waarvan men enkele voorbeelden aantreft, zeer spoedig een geldelijk in-

(*) Er is geene vrucht, welke, al naar het weer is en de grond, zoo verschillend in opbrengst is als de maïs: er zijn voorbeelden, dat men van één en hetzelfde grondstuk nu eens *vijf* en dan weder ***honderd en tien bushels*** heeft geoogst.

komen gevestigd wordt, wanneer ten minste de prijsstand der voortbrengselen eenen Noord-Amerikaanschen middelprijs bereikt, dit laat zich bewijzen. Om dit aanschouwelijk te maken, willen wij de uitgaven, en de opbrengst der producten van een perceel van 200 acres, waarvan slechts 70 tot bouwland zijn hervormd, tegen elkander overstellen. Daaruit zal blijken, dat, wanneer, bij betaalden arbeid, door de bebouwing van 70 acres een batig saldo overblijft, zij dit ook gering, een grooter ontstaan moet, wanneer een wakker landbouwer, met twee of drie zonen, den arbeid zelf verrigt.

Eene hoeve met goeden grond kan in de Westelijke Staten, naarmate van de ligging, voor 3 à 6 doll. pr. acre gekocht worden; waarbij de arbeid der eerste ontginning van een geëvenredigd deel, benevens de ruwe blokhuizen tevens aan den eersten kolonist betaald is. In het hieronder volgende wordt zulk een perceel bedoeld, en de verschillende opgaven vermelden tevens een en ander, wat tot den bouw-inventaris behoort, in prijzen, bedrag, enz., naar de werkelijkheid.

Eene hoeve van 200 acres, 70 onder den ploeg, met een blokwoonhuis, eene blok-schuur, eenen jongen vruchtentuin, de acre dooreen à 4 doll., 100 doll. bij den aankoop contant betaald, en 100 doll. jaarlijks benevens den intrest van het onbetaalde kapitaal tot de algeheele aflossing toe — zoude een persoon met 1000 doll. ligtelijk kunnen aanvaarden en alle voorkomende uitgaven dekken. De volgende artikelen kunnen in aanmerking komen.

Twee jok ossen, het eerste gedresseerd, 45 doll., het andere nog jong en ongedresseerd 35 doll.	80 Doll.
Drie ossentuigen 12 doll., twee jukken 3 doll., sleden 5 doll.	20 „
Een paard, het best eene fokmerrie, tot rijden, om het meel uit den molen te halen, en andere voorkomende diensten	50 „
Een ligte halfsleten wagen, met zitting op veren, tot nut en genoegen, 50 doll. (een nieuwe kost 65), tuig 10 doll., zadel 15 doll.	75 „
Transport.	225 Doll.

Transport	225	Doll.
Twee ploegen 18 doll., egge 6 doll., twee bijlen 5 doll., houweelen, enz., 3 doll. .	32	"
Zes koeijen à 15 doll., zes kalveren en vaarsen à 5 doll.	120	"
Twintig schapen à 1¼ dol.	25	"
Twee zeugen 6 doll, dertig andere varkens, à 1 doll.	36	"
Ganzen, hoenders	5	"
Huisraad: bedden 50 doll., tafels 10 doll., potten en pannen 10 doll.; eene klok 15 doll. stoelen 10 doll., voor andere kleinigheden 12 doll.	117	"
Contante betaling van een gedeelte van den koopprijs	100	"
Totaal	660	Doll.

UITGAVE VAN EEN JAAR.

Tien acres boomen te hakken en het onderhout te ruimen, enz., a 6 doll. per acre	50	Doll.
Zaaitarwe voor deze vlakte 1¼ *Bushel* per acre a ¾ doll. per *Bushel*	9	"
Zaaijen en eggen	5	"
Tien acres tarwe, na eene peulvrucht, boekweit, enz., te ploegen 2 doll. per acre .	20	"
Zaad als boven 9, zaaijen en eggen 5 doll .	14	"
Maaijen en opbinden van het graan van 20 acres a 1½ doll.	30	"
Binnenbrengen en afladen enz.	23	"
360 *bushels* te dorschen, 10 *bushels* voor 1 doll.	36	"
Gesteld 10 acres met klaver onder haver gezaaid 7 pond per acre	8	"
Eerste snede van de klaver tot hooi gemaaid, ¾ doll. per acre (de klaver wordt niet bewerkt), het hooi bijeen te brengen, enz. 1 doll.	17½	"
De tweede snede, tot het winnen van zaad dito	17½	"
Zaaijen en eggen 5 doll., dorschen voor 50 *bushel* 3 doll. (*)	8	"
Transport	238	Doll.

(*) De overige graanvrucht van deze soort, ongeveer 50 *bushels*, geve

	Transport	238 Doll.
Vier acres haver voor jong vee, schapen, melkkoeijen en paarden, 3 *bushels* zaad per acre a ¼ doll. = 3 doll., ploegen 10 doll.	13	„
Zes acres maïs tweemaal te ploegen 18 doll. zaaijen en eggen 4 doll., tweemaal wieden 9 doll., in de rijen ploegen 2 doll. bijeenbrengen, dorschen, enz., 22 doll. . .	55	„
Acht acres *Timothy* te maaijen en binnen te brengen	24	„
Twee acres aardappelen (*), moesgroenten, rapen en andere benoodigdheden, voor het huis, de schapen, enz., een jongen tot hulp bij het rundvee en anderen arbeid op de hoeve, maandelijks 5 doll.	100	„
Bij deze uitgaven rekenen wij nog 6 pCt. renten op de nog onbetaalde 700 doll. van den koopprijs	42	„
Totaal	472	Doll.

Opbrengst van de 70 acres.

20	acres tarwe à 18 *Bushel* per acre (dikwerf 30) à 3/4 dollar.	270	Doll.
10	acres klaver à 2 *Bushel* zaad en de Bushel 7 dollar.	140	„
6	acres maïs, 25 *Bushel* per acre 130 Bushels à 1/2 dollar.	75	„
30	jonge varkens tot vetmesting bestemd (†).	30	„
30	vette varkens, elk ten minste 200 pond wegende of een vat spek opleverende, het vat à 12 dollar.	360	„
	Transport	875	Doll.

---

men in het stroo, aan de varkens ongedorscht, wanneer het stroo niet volkomen goed is binnen gebragt; is het echter goed, dan kan men het luchtig gedorscht aan de schapen geven.

(*) Men bouwt in Amerika over het algemeen de aardappelen niet in het groot, omdat maïs dezelve beter vervangt, en omdat zij door hunnen meer waterachtigen aard minder goed bewaard kunnen worden, dan onze meelrijke.

(†) Vijf *bushel* maïs of peulvrucht mesten een goed, mager varken, of voeden het gedurende den winter. De varkens generen zich den zomer door meest goed in de wouden en op de weide, en zelfs in den winter, wanneer er veel noten zijn, hetgeen gewoonlijk in 5 jaren 3 maal voorkomt.

	Transport	875	Doll.
6	koeijen, boter en kaas in den zomer . .	60	„
1	paar vette ossen 60 dollar (1 of 2 koeijen voor het gezin geslagt)	60	„
20	lammeren 20 doll. en 20 vachten 20 doll.	40	„
	Ganzen, veeren, eijeren, hoenders, enz. . .	10	„
	Opbrengst van het jaar	1045	
	af uitgaven	472	
	Blijft	573	Doll.

Bovenstaande cijfers zijn niet uit de lucht gegrepen. Rekent men de waarde van datgene, wat aan vleesch en levensmiddelen uit het plantenrijk voor de jaarlijksche behoeften van een gezin rijkelijk te rekenen ware, tot hoogen prijs af, zoo blijft er toch, onaangezien de verbetering en waarde-verhooging van het eigendom, een netto bedrag van ten minste 200 dollars, welke den bezitter van het vooronderstelde kleine vermogen in staat stellen, zijn eigendom, ook bij betaalden arbeid, niet alleen te handhaven, maar zelfs van jaar tot jaar zijne bezitting een weinig aangegroeid te zien. De opgave van zoovele vette varkens is geene denkbeeldige overdrijving; zij berust op feiten. Worden deze ook niet dikwijls alzoo aangetroffen, zoo hapert het toch geenszins aan de gelegenheid, om het eveneens tot gelijke hoogte op te voeren.

Ten opzigte der fokkerij van rundvee stippen wij aan, dat de runderbeesten in de Noordelijke Staten wel schier geheel van Engelschen stam zijn; daar, waar derzelver verpleging niet al te zeer wordt veronachtzaamd, herinneren zij ook dadelijk op het eerste gezigt het langhoornde rund van Engeland. Zij zijn evenredig gebouwd, met welgevormden kop, van middelbare grootte, van donkere kleur, phlegmatisch temperament, en meest tamelijk langgehoornd. Men kan van dezelve eene goede teelt verwachten. In de oudere Staten en in den bedrijvigen Staat Ohio, alwaar de meeste landbouwers ook reeds boven de eerste ruwheid der cultuur gevorderd zijn, heeft men door vernieuwden invoer van uitgelezen Engelsche fokbeesten (dekstieren en kalfkoeijen), voornamelijk van het kortgehoornde Teeswater-ras, door meer zorgvuldige veehoeding, door den ontwaakten naijver — die zijn' spoor-

slag ontvangt door hier en daar ingestelde tentoonstellingen van beesten, door den invloed van ten deze opgerigte Vereenigingen, en door den goeden afzet van het slagtvee en eveneens van uitstekend tot de fokkerij geschikte dieren — zeer lofwaardige uitkomsten erlangd. Eveneens is het met de fokkerij van paarden, zwijnen en schapen. — Het langgehoornde ras heeft dikkere huid, die beter leder afgeeft; het is ook hariger, en zijn vleesch heeft meer vastheid en is fijner van spiervezels (*); het is dan ook in verhouding tot de grootte der beesten zwaarder op het gewigt, en levert eene vette melk; het is meer geschikt om wind en weder te verduren. Het korthoornige ras wordt geacht melkrijker, over het geheel zwaarder, meer vet (*talk*) opleverende, en sneller vet te mesten. — In de Zuid-Westelijke Staten, naar Louisiana, stamt het rundvee naast uit de Spaansche koloniën af. Het is van een' fijnen, schoonen bouw, en verre weg wilder en levendiger van natuur dan het gewone tamme rund. Bij duizenden vindt men ze weidende op de welig begroeide *Prairies* van Opelousas en Attacapas. Het geeft weinig melk, want de kalveren voeden zich dra van de rijk voorziene weide, en van de zijde des menschen wordt het minst om zijne melk gehouden. Daarom blijven zijne melk-organen minder ontwikkeld, en het heeft nooit die slaphangende uijers onzer kunstvervormde koeijen.

Voor de schapenteelt zijn de Vereenigde Staten zeer gunstig. De schapen zijn aldaar in de geschikte localiteiten minder aan ziekten onderworpen, dan bij ons; zij zijn in bouw grootendeels eenigzins gelijkende naar het Engelsch langwollig schaap, doch gedrongener (*compacter gegliedert*), hunne wol is lang, weinig krullend (*gewellt*), vrij grof, doch minder hard, dan de gelijk grove wol der Duitsche schapen, eene goede kamwol. In den jongsten tijd zijn Merino's ingevoerd geworden, en deze zelven en hunne (in Amerika geteelde) nakomelingen met de gemeene inlandsche schapen gekruist en weer gekruist, (†) en over alle deelen der

---

(*) *Besser durchwassenes, feiner gefügtes Fleisch.*

(†) De geheele hier gebezigde Duitsche uitdrukking is zeker wel te vertalen voor den wetenschappelijk gevormde, maar even zeker niet zoo ligt juist en duidelijk verstaanbaar over te brengen voor het gros der ge-

Unie verspreid. Men vindt daar nu wol, welker menigvuldige eigenschappen de kenner ligtelijk onderscheidt. Gemeene wol geldt gewoonlijk ⅓ dollar, en goede, veredelde ½ dollar het pond.

Met het begin van Maart heeft men de inzameling van Ahorn-suiker. Het suikersap stijgt in zulke hoeveelheid in de ahornboomen op, dat, bij gunstige weersgesteldheid (nachtvorsten en warme dagen), elke boom, dooreengeslagen, een' halven emmer sap levert, waarvan door verdikking, bij middel van uitdamping, 3 pond suiker wordt verkregen. Er zijn gezinnen, die, bepaald ijverig zich aan de suikerzieding wijdende, in de drie à vier weken, gedurende welke het suikersap vloeit, van 1000 tot 3000 pond winnen, het pond te verkoopen van 6 tot 12½ cent (15 en 31½ cent Holl). Dit voordeel echter vermindert natuurlijk gaande weg, hoe meer de wouden afnemen. De ahornsuiker is gezond, en, wanneer dezelve geheel van melasse bevrijd is, in kracht en smaak vrij gelijk aan de West-Indische Muscovados. — De sapzameling en suikerbereiding gaat zeer eenvoudig in haar werk. Men begeeft zich met zijne ketels en andere benoodigdheden naar het suikerwoud (die deelen der wouden, waar de suikerahorns meest in aantal gevonden worden); in elken boom wordt een gat geboord, daarin eene kleine houten pijp gestoken, door welke nu het sap afvloeit in de daaronder geplaatste vaten, welke men vol zijnde op eene slede legt en door trekdieren doet vervoeren naar eene bepaalde plek, alwaar de zieding geschiedt. Het [eerst] in meerdere [kleinere] ketels grootendeels uitgedampte en verdikte sap giet men [daarna] bijeen over in andere [grootere], tot het den vereischten graad van dikte heeft verkregen. Dan laat men het loopen in onderscheidene vormen, of wel roert het onder de verkoeling gestadig om, totdat het korrelig of poeder wordt.

---

wone lezers, voor welke toch dit boekje bestemd is. Er staat: *in den verschiedensten Graden der Mestizirung oder Blutverhältnisse durchkreuzt.* We willen beproeven er een denkbeeld van te geven Er is gemeend, dwalen wij niet, 1o. kruisen van ingevoerde merinos of hunne in Amerika geboren zuivere afstammelingen met gewone inlandsche schapen; 2o. weder met de uit die kruising voortgekomene in het eerste en volgende geslachten; 3o. dezen weer met inlandsche gewone schapen. enz enz. — We hebben meermalen in dit hoofdstuk, ten behoeve misschien van het juister verstand der zaak, het Duitsche woord tusschen () bijgevoegd.

AANHANGSEL.

Munten, Gewigten, Maten. Afstand der meest belangrijke plaatsen der Unie van New-York.

I. MUNTWEZEN.

In de Vereenigde Staten rekent men bij *Dollars*. De Dollar (*f* 2.50 Holl.) heeft 100 Cents à 10 Mills.

De in den omloop gebruikelijke gestempelde Landsmunten zijn:

In Goud:

Eagles (Arenden)	à	10	Dollars.
Halve dito . .	„	5	„
Kwart „ . .	„	2½	„

In Zilver:

Dollars, halve en kwartdollars, en Dimes of 1/10 Dollar.

In Koper:

Cents à 10 Mills, halve Cents à 5 Mills.

Schier veelvuldiger echter dan de landsmuntstukken zelven, vindt men Spaansch zilvergeld, zoo mede de gouden munt en de grovere meest verspreide zilverstukken van meest alle Europesche natiën.

Volgt derhalve eene TABEL

van den wettelijken koers der meest voorkomende buitenlandsche goud- en zilvermunten.

a. *Goudmunten.*	Doll.	Cents.
Engelsche Guinje	5	7
„ Sovereign	4	84
„ Zevenshillingstukken.	1	69
Fransche dubbele Louisd'or (oude stempel van vóór 1776)	9	69
„ enkele Louisd'or.	4	84
„ dubbele Louisd'or (nieuwe stempel ná 1776).	9	15
„ enkele Louisd'or.	4	57
„ dubbele Napoleond'or, of 40 francstuk	7	70
„ enkele Napoleond'or, of 20 francstuk	3	85
Frankfort a/M Duitsche Ducaat	2	27
Hamburg Idem	2	27
Malta dubbele Louisd'or	9	27
„ enkele „	4	85
„ halve „	2	33
Mexicaansche Dubloens	15	53
Hollandsche Ducaat	2	27
„ Tienguldenstuk	4	—

b. *Zilvermunten.*	Doll.	Cents.
Fransche of Belgische Franc	—	18¾
Hamburger Mark banco	—	33⅓
Deensche Thaler „	1	—
Conventionsgulden „	—	48
Rijnsche Gulden	—	40
Pruisische Thaler	—	68⅓
Saksische „	—	69
Bremer „	—	78½
Zweedsche „	1	5

Kleinere vreemde zilvermunten zijn *niet* gangbaar.

In meerdere Staten wordt ook nog dikwerf in het gemeenschappelijk verkeer de waardeberekening gemaakt, niet in Dollars en Cents, maar in Engelsche ponden en shillings of in Fransche francs. Wij geven daarom hier nog een paar Tabellen tot herleiding dezer munten in Dollars en Cents, met vermijding echter van gebrokens.

A						B.					
SHILL.	Ds.	Cts.	£.	Ds.	Cts.	Fcs.	Ds.	Cts.	Fcs.	Ds.	Cts.
1	—	24	1	4	80	1	—	19	30	5	63
2	—	48	2	9	60	2	—	38	40	7	50
3	—	72	3	14	40	3	—	56	50	9	38
4	—	96	4	19	20	4	—	75	60	11	25
5	1	20	5	24	—	5	—	94	70	13	13
6	1	44	6	28	80	6	1	13	80	15	—
7	1	68	7	33	60	7	1	31	90	16	88
8	1	92	8	38	40	8	1	50	100	18	75
9	2	16	9	43	20	9	1	69	200	37	50
10	2	40	10	48	—	10	1	88	300	56	25
11	2	64	11	52	80	11	2	06	400	75	—
12	2	88	12	57	60	12	2	25	500	93	75
13	3	12	13	62	40	13	2	44	600	112	50
14	3	36	14	67	20	14	2	63	700	131	25
15	3	60	15	72	—	15	2	81	800	150	—
16	3	84	16	76	80	16	3	—	900	168	75
17	4	08	17	81	60	17	3	19	1000	187	50
18	4	32	18	86	40	18	3	38	1100	206	25
19	4	56	19	91	20	19	3	56	1200	225	—
20 Sh.			20	96	—	20	3	75	1300	243	75
= 1 £.			enz.	enz.					enz.	enz.	

II. Gewigten.

De gewigten zijn als de in Engeland gebruikelijke. Men onderscheidt drieërlei: Troys-, Handel- en Medicinaal- of apothekersgewigt.

a. Troys-gewigt.

1 pound (pond) = 12 ounces (oncen).
1 ounce = 20 drachmen.
1 drachme (of penny) = 24 gran.

b. Handelgewigt.

1 hundredweight (centenaar) = 100 pounds.
1 pound = 19 ounces.
1 ounce = 16 drachmen.
28 pounds = 1 quartrel.

c. Medicinaal gewigt.

1 pound = 12 ounces.
1 ounce = 8 drams of drachmen.
1 dram = 3 scruples.
1 scruple = 20 grein.

III. Maten. (Eveneens de Engelsche).

1. Lengtemaat.

1 Eng. mijl. (circa 3 in het uur gaans) = 8 furlongs.
1 furlong = 40 pole (roeden).
1 pole = 5½ yards (ellen).
1 yard = 3 feet (voeten).
1 foot = 12 inches (duimen).

2. Vlaktemaat.

1 □ mijl = 640 acres.
1 acre = 4 roods.
1 rood = 40 □ pole.
1 □ pole = 30¼ □ yards.
1 □ yard = 9 □ feet.
1 □ foot = 144 □ inches.

3. Inhoudsmaat.

a. drooge maat.

1 last = 20 cooms.
1 coom = 4 bushels.
1 bushel = 4 packs.
1 pack = 2 gallons.
1 gallon = 8 pints.

b. Wijnmaat.

1 pune = 1⅓ hogshead.
1 hogshead 1½ = tierce.
1 tierce = 1¾ barrel.
1 barrel = 31½ gallon.
1 gallon = 4 quart.
1 quart = 2 pint.

c. Biermaat.

1 butt = 2 hogshead.
1 hogshead = 1½ barrel.
1 barrel = 4 firkins.
1 firkin = 9 gallons.
1 gallon = 4 quarts.
1 quart = 2 pints.

IV. Afstand van de meest belangrijke plaatsen der Unie, tot New-York.

Albany	145	Mijlen.
Alton (Illinois)	1073	„
Augusta (Maine)	370	„
Augusta (Georgia)	805	„
Annapolis (Maryland) . . .	207	„
Baltimore	182	„
Boston	216	„
Buffalo, over Albany	466	„
Burlington (Vermont) . . .	290	„
Charleston (Zuid-Carolina) . .	769	„
Columbia (Idem)	725	„
Columbus (Ohio)	621	„
Cincinnati (Idem)	725	„
Detroït (Michigan)	675	„
Harrisburg (Pennsylvanië) . . .	182	„
Hartford (Connecticut). . . .	116	„
Indianapolis (Indiana)	752	„
Jackson (Mississippi)	1260	„
Jefferson-City (Missouri) . . .	1180	„
Little Rock (Arkansas) . . .	1293	„
Louisville (Kentucky) . . .	815	„
Milledgeville (Georgia) . . .	867	„
Mobile (Alabama)	1258	„
Nashville (Tennessee) . . .	939	„
Natchez (Mississippi)	1371	„
New-Orleans (Louisiana) . . .	1428	„
New-Havre (Connecticut) . . .	80	„
New-London (Idem)	120	„
Norfolk (Virginië)	442	„
Pensacola (Florida)	1305	„
Pittsburg (Pennsylvanië) . . .	387	„
Philadelphia	86	„
Portsmouth (New-Hamsphire) .	263	„
Portland (Maine)	317	„
Providence (Rhode-Island) . .	182	„
Richmond (Virginië)	347	„
St. Louis (Missouri)	1080	„
Savannah (Georgië)	887	„
Tallnhassel (Florida)	1121	„
Trenton (New-Jersey)	58	„
Washington	220	„

NASCHRIFT.

Met het nevensgaande boekje wordt in eene algemeen gevoelde behoefte voorzien. De overzetter heeft zijne taak goed volbragt, en wij kunnen dit werkje gerustelijk aanprijzen. Het voornaamste hetgeen de Landverhuizer behoort te weten, is hier kort te zamen gevat, en komt overeen met hetgeen men in grootere werken uitvoerig en verspreid aantreft. Daar er waarschijnlijk binnen kort een Tijdschrift zal uitkomen, bepaaldelijk in het belang der volksverhuizing, zoo zal iedereen daarin alle kleinere bijzonderheden kunnen vernemen. Zoo ver de ondergeteekende door eene bestudering van verschillende werken over de Vereenigde Staten met de onderscheidene streken bekend is geworden, dan is voor Nederlanders de verkieselijkste streek het noorden van Illinois, het zuiden van Wisconsin en het opgemeten gedeelte van den Staat Jowa. Aan eene bewoning van Texas is in de eerste jaren voor rustige Nederlanders niet te denken. Hoe heerlijk dat land ook wezen moge, de maatschappelijke toestand is er al te onzeker, dan dat wij onze landgenooten derwaarts zouden durven wijzen. Daarom is ook in nevensgaande boekje niets over Texas gezegd.

Jowa is even als het naburige Wisconsin op het laatste Congres als Staat ingelijfd in de Vereeniging, en

heeft dus eene eigene, onafhankelijke regering. In Wisconsin zijn reeds verscheidene onzer landgenooten bepaaldelijk uit boven-Gelderland. Derwaarts is ook de vermoedelijke bestemming van den onlangs vertrokken leeraar D[s]. A. C. van Raalte. De Vereeniging van Christenen, waarbij zich de ondergeteekende, benevens D A. J. Betten, gevoegd heeft, heeft bepaaldelijk de aandacht op den Staat Jowa gevestigd. De snelle toeneming der bevolking geeft getuigenis van de geschiktheid der landstreek. In 1838 werd het Landambt ten verkoop van Staatslanderijen te Burlington geopend, en nu telt die Staat reeds 120,000 blanke inwoners. Prof. D[r]. J. G. Buttner, die niet onder de bewonderaars van Noord-Amerika kan geteld worden, is ook getroffen over de snelle toeneming der bevolking van Jowa. Hij zegt o. a. in zijn werk, getiteld: *Briefe aus und uber Nordamerika*, 1[e] B. bl. 112, „De oorzaken dezer snelle toeneming zijn drie: 1. dewijl in het uitgebreide Mississippidal geen gezonder klimaat wordt gevonden dan hier; 2. dewijl dit gebied geen militairland heeft, alles is voor werkelijke aanbouwing open; en ten 3. dewijl het met hout en waterkracht rijkelijker voorzien is en deszelfs Prairiën (graslanden) kleiner zijn, dan aan de overzijde van den Missisippi, in Illinois, en in eenig met Prairiën voorzien land.” Onderscheidene kleinere steden zijn in de laatste acht jaren in de verschillende districten te voorschijn gekomen. De nieuwe aankomelingen vinden dus ook daar den weg reeds bereid. Binnen kort hopen wij van derwaarts vertrokken Landgenooten personele berigten uit die streken te ontvangen. Wij zijn overtuigd, dat voor eene eenigzins talrijke vereeniging van Nederlanders eene vestiging in het Westen verkieselijk is. Daar is alles nog in ontwikkeling, en Jowa is genoegzaam het middenpunt der Vereenigde Staten. Met het oog op eene niet ver meer verwijderde toekomst wordt die streek in alle opzigten belangrijk. Voor kleinere gemeenschappen is er in andere Staten, zoo als Indiana, Ohio en Pennsylvanië nog genoegzaam land te verkrijgen. Alles te zamen genomen moeten wij echter den Staat Jowa als de verkieselijkste plaats ter vestiging van Nederlanders aanzien.

In den Staat Jowa zijn reeds 22 districten of counties

opgemeten; deze allen zijn doorsneden met meerdere rivieren. Er is overvloed van eetbaar wild, en allerlei mineraliën. Vochtige laagten en moerassen worden er bijna niet gevonden. De bodem, hoewel grootendeels eene zacht heuvelige oppervlakte, ligt doorgaans hoog; goed bronwater is overal voorhanden en de dampkring is in alle deelen des lands rein en gezond. Alle vruchten van het noordelijke van Missouri en Illinois groeijen hier weelderig; koorn en aardappelen, hennep, vlas en hop kunnen spoedig stapelartikelen van het land worden, en voor veeteelt en melkerij zijn weinige Staten zoo geschikt als deze. De voornaamste steden zijn Jowa-City, aan de oostzijde van de Jowa-rivier, in het kanton Johnson, de hoofstad van den Staat en de zetelplaats der regering, met ongeveer 1200 inwoners. Het Kapitool, 120 voet lang en 60 voet breed, is in den Griekschen stijl gebouwd. In 1840 was er reeds een ruim hotel, tien goederenwinkels, een droogist, een zadelmaker, twee grofsmeden, een geweermaker, drie koffijhuizen, drie doctoren, eene kerk en eene lagere school, benevens andere inrigtingen. Verder heeft men Dubuque, met 200 huizen, 2 kerken en 1600 inwoners; hier wordt de loodhandel in het groot gedreven. Burlington, vroeger de zetelplaats van den gouverneur, eene snel opkomende stad met handel en nijverheid, 1600 inwoners. Davenport, tegenover den mond van de Rock-river, in eene heerlijke streek gelegen, en met smaak aangelegd en gebouwd, 500 inwoners. Bloomington, de landingplaats voor de kapitalen en voor het geheele binnenland. Behalve nog meerdere steden aan de rivier *Mississippi*, zijner ook reeds meerdere in het binnenland, zoo als Farmington, aan de Monniken-rivier, 40 mijlen te water en 30 mijlen te land van de Mississippi verwijderd, met eenen stoomzaagmolen, meerdere andere koorn- en zaagmolens. Kresangua, de hoofdstad van het district *van Buuren*, 18 mijlen van Farmington. Dit district heeft 600 inwoners. Fairfield, de hoofdplaats van het met hout en water rijkelijk voorziene district *Jefferson*. Brighton, in het district *Washington*, hetwelk den vruchtbaarsten bodem heeft. In dit district wonen reeds vele Duitsche familiën, en er worden Bijbel- en bedestonden gehouden; ook is er reeds eene zondags-

school opgerigt. Er is in die streken een ruim veld voor de prediking des Evangelies, en voor het hooger onderwijs is er nog alles te doen.

Wij moeten ten slotte onze naar Amerika vertrekkende landgenooten, die gaan met het voornemen om er hun geslacht te vestigen, ernstig aanraden, om zoodra zij zich eenigzins hebben nedergezet, ter plaatse, waar zulks behoort, de schriftelijke verklaring af te leggen van hun voornemen om zich in de Vereenigde Staten te vestigen. Vijf jaren na deze verklaring is men, volgens de nu bestaande wetgeving, burger van de republiek, en heeft men genot van alle burgerregten.

Eindelijk herinneren wij een iegelijk, die over eene verhuizing naar Noord-Amerika denkt, de Goddelijke vermaning met de belofte: *Kent den* HEERE *in alle uwe wegen, en Hij zal uwe paden regt maken.* Naar onze innige overtuiging gaat Nederland en Europa eene donkere toekomst te gemoet. In alle landen wordt de toestand van Christenen, die waarlijk Gods Woord in al hun doen en laten willen volgen, zeer benaauwd. Er is eene beweging in de gemoederen, en waar men het ook aan wil toeschrijven, het is opmerkelijk, dat in verschillende landen het oog der geloovigen gerigt wordt naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Wij zien daarin Gods vinger en erkennen met dankbaarheid de goedertierenheid des Heeren, om zijn volk eene plaats te bereiden in de Nieuwe Wereld, waar zij in afhankelijkheid van hunnen hemelschen Vader, arbeidende in het dagelijksch beroep of bedrijf, hunne kinderen kunnen zien vermenigvuldigen en opgroeijen, zonder die bekommernissen, waardoor in alle landen van Europa het hart van Christen-ouders bekneld worden.

Kent den Heere in alle uwe wegen. Die dezen raad opvolgt, zal niet ligtvaardig vertrekken, maar ook niet halsstarrig blijven. Hij zal zijnen tegenwoordigen toestand bedaard en eenvoudig ter toetse brengen aan het Woord van God; hij zal bij het spreken over Noord-Amerika, niet in het blinde toeloopen, niet ongeloovig haasten, maar redelijk onderzoeken. Hij zal bovenal alle zijne overdenkingen en onderzoekingen heiligen door het gebed, en van den Heere geloovig begeeren, dat Hij Zijne belofte vervulle: *Hij zal uwe paden regt maken.* Zij,

wier pad door God regt gemaakt wordt, zullen voortgaan, wat ook de menschen, wat ook andere Christenen mogen zeggen, en wat hen dan ook overkomt, zij zullen in het vertrouwen op Gods vaderzorg in waarheid zeggen: *Uw wil geschiede.*

Moge nu door nevensgaand werkje het redelijk onderzoek bij velen bevorderd en duidelijkheid geboren worden, daar, waar nu nog duisternis, onwetendheid en onzekerheid aanwezig is. Dat de Christenen vooral bedenken, dat, al zijn alle omstandigheden en uitzigten gunstig, wij dan nog volstrekte behoefte hebben, en in den overtogt, en in de vestiging, en in de ontwikkeling, aan de krachtige leiding en bewaring des Heeren, maar ook dat wij geloovende ons veilig aan die leiding en bewaring kunnen toevertrouwen.

Utrecht,
October, 1846.

H. P. SCHOLTE, *V. D. M.*

BRIEF

UIT

NOORD-AMERICA

VAN

HENDRIK BARENDRECHT,

AAN ZIJNE FAMILIE IN

NEDERLAND.

Door aanzoek van vrienden en bekenden, gevoelen wij ons gedrongen den brief van onzen broeder HENDRIK BARENDRECHT, *door den druk bekend te maken.*

's Gravendeel,
April 1847.

De familie
BARENDRECHT.

St. LOUIS, 16 Januarij 1847.

ZEER GELIEFDE VADER, BROEDERS EN ZUSTERS!

In hoop dat gijl. deze in goede welstand mag ontvangen is de wensch van mijn hart. Menigmaal denk ik aan ul., boven dat ik of in mijn huis iemand van u spreekt. Ja mijn hart krimpt wel eens in elkander, als ik denk, ik zie hen nooit weer. Och! kon ik er zoo van af. Dan denk ik aan mijn kindsche jaren. Alles, zelfs dan komt mijn dierbare moeder mij nog voor den geest. En nu zit ik in America. Och! kon ik hen alles wat in mijn hart is nu eens mondeling openbaren; doch niets van dat alles. Uit dien drom belieft mij de Heere dan op te leiden, en bied mij dan Zijn volheid aan, om mij er in te verlustigen, en daarin is het mij zoo zalig en goed, dat ik nimmer wensch iets te verkiezen boven Hem die in Zijn woord getuigt: mij lief gehad te hebben met een eeuwige liefde van voor de grondlegging der wereld, en nu mijn leven in Zijn hand gesteld heeft, en bewaard tot den dag Zijner toekomst, want zoo luid des Heeren woord (COLL. III: 3, 4). Ook is het voor mij zeer verkwikkend dat ik van aller wegen de overtuiging heb dat de Heere mij geleid heeft, en met mijn gezin in dit

groote werelddeel gebragt heeft. Veel bijzondere wenke heb ik daarvan tot op heden mogen genieten; de overtuiging is dus levendig bij mij, dat ik door den Heer in mijn weg ben geleid, tot welke eindens weet ik nog niet. Genoeg is het, dat de Heere mij hier heeft gebragt. Ik heb ook het voorregt reeds genoten, dewijl ik van veele daartoe werdt aangezocht, om in 't openbaar Zijn Naam te belijden en te verkondigen in deze groote wereldstad; en wel voor het eerst dat de Naam des Heeren in de Hollandsche taal verkondigd is. Dit heeft veele tot groote blijdschap gedient. Verder is het geheele land van Noord-America vrij en open voor de verkondiging des Evangeliums. Ik hoop de Heere geve ook de opening des monds, en Hij omgorde Zijn volk met wijsheid en verstand; Hij bekleede hen met ootmoet en geve gepaste vrijmoedigheid, opdat Zijn Naam verheerlijkt mag worden. Dewijl mijn hart bloed als ik aan den toestand van ul. denk aangaande de eeuwigheid, dan komt mij wel eens voor waarom ik daar niet meer aan gearbeid heb, als ik nog in Holland was? En dat is ook zoo gel., ik heb beschuldiging dat ik ul. te veel op u zelven heb laten staan. Ik had u meer moeten aantasten niet tegenstaande gijl. het slegt kon verdragen, gelijk wel eens gebleken is; het ontsloeg mijn niet van mijn pligt. O! ik wil daarvan voor den Heere en voor ieder belijdenis doen, en vraage ootmoedig om vergeving. Zie ik echter op de vrugt die het voor den Heiland opleverde in Zijn land, stad of maagschap, dan behoefde ik mij ook niet veel goeds voor te

stellen; doch gijl. ja hartelijk geliefde bloedverwanten, Vader: etc. overweeg met ernst wat den Heiland LUK. IV: 23, 28, leerdt; op een andere plaats roept Hij zelfs een wee over hen uit. Spreken kan ik niet meer, de Heere heeft ons gescheiden, och dat mijn schrift nog dien zegen mogt doen, dat ul. ziel gemeenschap met den Heere JEZUS kreeg, in plaats van kinderen des toorns kinderen der barmhartigheid. De tekst waarover ik in de Methodiste Kerk geleerd heb vind gij in EPHE. V: 8: EERTIJDS WAARD GIJ DUISTERNIS, MAAR NU ZIJT GIJ LICHT IN DEN HEERE, WANDELT ALS KINDEREN DES LICHTS. — Och mogt dat eertijds bij ul. ook een zalig *nu* worden, voorzeker uwen schat zou grooter zijn, dan dat gij de geheele wereld tot uwe bezitting kreegt. Dien schat wil de Heere geven, doch wij moeten Hem aannemen en bij Hem om vragen, doch weet: eer dat gijl. vraagt de Heere hen al aanbied: komt tot Mij die vermoeid en belast zijt, Ik zal u ruste geven, dit is immers Zijn eigen woord, laat Hem dan niet staan en te vergeefs roepen, want dit dient ter uwer veroordeeling. Zegt niet bij u zelf: ik kan niet, maar zegt het tegen den Heere, dat gij onmagtig zijt en niet kunt van u zelfs, voorzeker de Heere zal u niet afwijzen, maar u integendeel alles geven wat gij begeert. Gevoelt gij behoefte aan Hem als borg om uwe zondenschuld te voldoen, Hij is gereed; alleenlijk gij moet dezelve belijden, bijgevolg ook kennen. Dit geve de Heere uit genade om Zijn's Zoons JEZUS CHRISTUS wil: Amen! —

Volgens onze afspraak dan had ik al veel eerder aan ul. moeten schrijven; vele redenen zijn daarvoor, dat ik zulks niet heb gedaan. Uit dit inliggend briefje van Pieter ziet gij, dat ik op dien tijd niet goed in gelegenheid was, dit was dan ook de reden dat Pieter de pen opvatte om te schrijven, doch dewijl ik zag dat dit niet aan het oogmerk voldeed, hield ik dit opstel terug. Bij later tijd vatte ik het zelf aan, maar dewijl ik geen plaats van bestemming kon melden en aanhoudend vermeende die te zullen kunnen opgeven, stelde ik het schrijven van tijd tot tijd al uit; ook nu ben ik nog niet in staad met vastigheid dit te kunnen doen. Ik durf echter nu niet langer wachten, daar ik begrijp dat gijl. zeer verlangende zijt zelf een brief van mij te ontvangen. Aangaande de reis die wij gemaakt hebben zal ik niet veel behoeven te melden in het opstel van Pieter vind gij het hoofzakelijk.

De zeereis heeft veel in, nimmer had ik kunnen denken, dat zoo een groot schip zoo verschrikkelijk door de golven kon geslingerd worden. Menigmaal is het gebeurd, dat ik met beide mijn handen mij zelfs stond vast te houden, zoo dat ik geen kans zach om zonder te vallen van de een plaats tot de ander over te steken op een afstand van 4 a 5 voet. Buitengewoon heeft de Heer mijn gesterkt, van 180 pasasiers zijn er mogelijk 10 die niet zeeziek geweest hebben, waarvan ik nog het beste present ben gebleven. Op eens gebeurde het dat er een golf door het groot luik sloeg, ik door nat en mijn vrouw die reeds op bed lag storte ook tegelijk onder. Hoe wel

ik in alles zeer bestendig bleef, dacht ik toen onder het water te moeten bezwijken, doch de Heere schikte alles na dien ten besten. Op de zee hebben wij niets bijzonders vernomen, 3 vrouwen hebben onder de weg gebaard, zonder de hulp van eenig vroeddoctor of vrouw. 2 Kinderen daarvan zijn overleden, met nog 2 andere kinderen en een oude vrouw, dus 5 overledene. Toen wij te New-Orleans kwamen zijn wij al spoedig per stoomboot verder de Missisippi opgevaren tot aan St. Louis, al waar wij thans wonen. Verbeeld u van New-Orleans tot aan St. Louis is een afstand van 500 uren, welke reis wij in 9 dagen hebben afgelegd, en altijd tusschen het hout of boomen doorgevaren. Dit water is doorgaans zoo wijd als bij ul. de Kil. Zeilschepen kunnen hier niet gebruikt worden, om reden de rivier is altijd afloopend, en door de kromte kan men niet naar boven komen, want trekken of paarden langs de kant in de rakken die in de wind zijn kan niet geschieden door het houtgewas. Bovendien zijn de 20 uren afstand alhier zoo algemeen als 1 uur in Holland. Men ziet zoo hier en daar eenige grondslagen van een stad, alwaar men dan ten hoogsten kleine roeischoutjes vind. Alles geschied door de stoom, waar een overvaart is daar vind men een stoomboot. Alhier te St. Louis wordt ontzettend gebouwd, honderden huizen zijn onderhanden, waar het naar toe moet weet ik niet. Alle dag wanneer de booten varen komen er nog Duitschers aan, soms 300 op een boot. Het gewoel is bij uitstek groot, doch nu met de winter legt alles zeer stil dewijl het

alles digt is van 't ijs; evenwel is de woeling nog groot, terwijl het alle daag markt is, en de boeren verscheiden uren wijd met hun karren naar de markt komen, waarvoor dan 4 paarden of soms 6 ossen staan, ook meer en minder. Het vleesch komt met voeten gelijk ter markt, de varkens of het spek geheel, en dan is de gemiddelde markt: het beste vleesch 2 centen per ℔ dat is zoo veel als 5 cent Hollans, het spek $2^1/_2$ cent dus ruim 6 cent Hollans, den blom, die altijd beter is dan het boekwijtmeel in Holland 1 cent dus $2^1/_2$ Hol.; koekenbakken is dus zeer goedkoop eten. Wat de eetbaar spijs aangaat, die is goedkoop genoeg, er wordt hier genoeg voor de honden gesmeeten, daar men in Holland naar verlangen zoude. Buiten die opgenoemde artikelen is alles meer duur of gelijk in Holland. De boter is ordinair in prijs maar slegt van smaak, de melk is duur, de aardappelen komen tegen ƒ3,— per Hollands mud, de koeijen en de paarden zijn niet duur tegen Holland berekend, want een koe met kalf koopt men voor 15 gl. De kleederen zijn duur, althans het laken en de beste vries; ook is alles duurder dan in Holland. Het gereedschap is ook erg duur: een bijtel daar ik in Holland 8 st. voor geef kost hier 18 st. Centen ziet men hier niet: het kleinste geld alhier bestaad in 5 cent zilver geld. Koper is er gans niet. Bedelaars zie ik niet, maar zoo er een kwam, men kan hem niet minder aan geld geven dan *vijf groot*, dat is een 5 cent. De huishuur is ook erg duur; wij verwonen in een huis van twee vertrekken, waar van ik in een timmer, met een zolder voor 20 gl.

in de maand. Dan ook is het brandhout kort onder de stad alzoo weg en op, dat het alles van verre moet komen, dus huishuur en brandhoud is de reden waar ons geld aan weg gaat. Verdienste zijn er nog niet; alles roept van de zomer of over 2 maanden, dan vol op van alles; het daggeld is gemiddeld 1 doller of $2^1/_2$ gl. Hollands geld. Den ambachtsman zegt men $1^1/_2$ doller. Wanneer ik de Engelsche taal kon, dan zou ik zeer goed naar het schijnt wegkomen; nu is het mij gelijk met alle de Hollanders zeer sober. Ons voornemen is nu om zoodra het open water is van hier weg te trekken, indien het aan geen geld mankeerd, en dan naar de staat Michigan te trekken, daar wordt het ons van alle zijde aangeraden, om reden Michigan zeer geschikt legt voor den handel en tevens rondom in bevaarbare meeren. Ook is het aldaar een gezond luchtgestel voor ons. Hoewel daar alles bosschen zijn wordt ons toch geraden naar toe te trekken, dewijl de bosgrond 3 jaar na de omkapping der boomen zonder het land te bebouwen vrucht geeft. Men werpt er het zaad zoo maar over, dan ook geven de bosschen alles voor koeijen, varkens enz., alsmede timmerhout, brandhout; en voor alles wat men in groote fabrieken begint is overvloed van hout een zeer goede zaak. Deze reis zal nog ongeveer 4 a 500 uren afstand zijn. Het reizen zal dus nog niet gedaan zijn, nu zijn wij altijd nog door water vervoerdt, maar dan zal het over land moeten voor een gedeelte.

Het is nog al vertroostend dat men hier omtrent niemand vindt of hij is arm hier gekomen en na

verloop van 5 a 6 jaar in een goede stand gekomen, zelfs zoo, dat de zulke in Holland rijk zouden zijn. Algemeen maakt men dus hier opgang. Nu zou het eenigzins bezwaar kunne zijn wat deze stad aangaat, die wegwoeld van de Duitschers, maar in andere staten is dit het geval niet, en over te veel menschen behoeft men in America nog niet te denken, dewijl overal nog maar een stipje bevolkt is, er is dus nog voorland genoeg. Zeer aangenaam is het hier van wegen de vrijheid, men koopt en verkoopt wat men wil, nergens wordt van betaald en voor dieverij, dronkenschap, bedriegerijen en andere slegtigheden is een behoorlijk goed regt. Ook hoor ik hier niet van bankrotiers, dat mij eigenlijk verwondert, als ik in aanmerking neem de menigvuldige groote winkels die van allerlei soort hier in stad zijn. Ook zijn er veele stoomfabrieken: bijv. grutterijen, korenmolens, bierbrouwerij, zaagmolens, draaijerij en zelfs de zolderdeelen worden door mecienes geschaafd, geploegt, ja wat meer is, alhier worden de glasramen gemaakt door stoom; met verwondering ziet men alles aan. Tot dekking op de huizen worden alle houte leijen gebruikt, hetwelk bij uitstek goed dicht is. De prijs van het gezaagd hout komt al overeen met Holland. De Hollanders zijn bij de Americane nog al gezien, althans de dienstmeiden winne zeer ligtelijk 4 a 5 dollers in een maand en dat klimt op tot 8 dollers toe.

Geliefde! tot hiertoe schreef ik den 16 Januarij, ook toen is er van het wegzenden niet gekomen; nu, den 18 Februarij vul ik dit onderstaande verder aan:

Gisteren is alhier aangekomen A. Visser, zoon van Jan Visser, broodbakker van den Hiszert, dit heeft ons eenigsins verkwikt, dewijl hij 2 maanden later van den Hiszert is gegaan als wij. Ook heb ik van deze week een brief gehad van domine A. C. van Raalten, die met ons gelijk is uitgezeild, doch hij op New-Jork en wij op New-Orleans. Deze schrijft mij in de staat Michigan een geschikte streek land gekozen te hebben, alwaar het goed is voor alle Hollanders om naar toe te komen; niet ver van een vermaarde stad genaamd *Allegan*; aldaar zijn het alle bosgronden. Ook schrijft hij dat aldaar zeer goed zeilschepen te pas komen, dewijl het water daar zeer geschikt toe is, om dan bij alle gelegenheden de goederen af en aan te voeren. Er komen dus, schrijf hij, zeer goed scheeptimmerlieden te pas en eikenhout staat er bij uitstek genoeg. Er zijn vele Hollanders van tijd tot tijd, sedert dat wij hier in St. Louis zijn, aangekomen; alle zijn van plan er naar toe te trekken, zoodra de stoomboten geregeld varen en het reizen over land doenbaar is. Vroeger schreef ik de afstand 4 a 500 uren te zijn dit is zoo niet, ik had toen alles nog zeer in 't onzeker, doch nu de zaak meer beslist is, om naar Michigan te trekken, heb ik ook meer echtheid van de afstand van hier, en dat komt op omtrent 200 uren. Alle

die nog in Holland zijn en ook derwaarts verkiezen te trekken, moeten niet over New-Orleans maar over New-Jork komen, dewijl die reis veel korter en ook veel goedkoper is. Wij hadden gedacht in *Jowa* ons te vestigen maar nu dit verandert is zijn wij veel kosten kwijt, die wij, indien wij zulks eerder geweten hadden zeer goed kunnen voorkomen. Wat er nu in de gevolgen nog kan opdoen weet ik niet. Zoodra ik op de plaats mijner bestemming kom ben ik voornemens ul. het een en ander te melden, ook wat de schipperderij betreft. Hoe wel er voor ons nog weinig gunstigs gebleken is kan ik echter met vrijheid melden aan alle menschen, van welke stand ook: komt naar America; het gunstige, dat hier in 't vooruitzigt is kan ik niet genoeg melden. Wij hebben het ongeluk te onbestemd naar dezeweg te zijn gemoeten, maar zoodra er maar een vaste plaats is waar naar toe, en men zorgt om niet in 't midde van de winter hier te komen, dan is het zeer goed. Ik hoop de Heere bane de weg, dat er nog veele van mijn familie herwaarts komen, dit kan ik van nu aan er goed in zien, dat wij niet met zoo veel bezwaren vervuld zouden zijn als wij elkander eens ontmoetende; dit is toch in Holland het voornaamste artikel, ik bedoel om geregeld aan de kost te komen. Ik beloof u als de Heere mij in staat stelt in een volgende brief ul. meer als nog nu de omstandigheid van een en ander op te geven. Zoo ik hoor van VISSER, dan was men aan den Hiszert nog in de waan dat van hier niet anders als goede tijding mogt geschreven worden; dit is een spreukje; is er een land

vrij om alles te melden hoe de zaken alhier staan, dan is het America. Ik kan u althans melden, dat waar ik nog gezien heb, waren overal tijrannen wegens paarden, ossen enz. Dan ook maken veelen van de vrijheid die hier hoog geacht wordt een groote misbruik, en onder alle nasiën zijn goeden en kwaden. Het past een ieder die als vreemdeling hier komt om op zijn zaak te passen.

Met verwondering moest ik gepasseerde Maandag aanzien de viering van het aanleggen of begin dezer stad. Het was zoo ik hoor 40 jaar geleden dat het eerste blokhuis gebouwd is. Althans de ouden man wierd in een koets door de stad gereden die zulks gedaan heeft. Alles was op de been. Duizenden van menschen alle in hun soort: bijv. ambachtslieden, brouwers, kuipers, drukkers; zelfs een geheele stoomboot wierd op wielen door de stad getrokken, en de trein die van 4 menschen breed was, en de voorste met de achterste zeker een *uur* uit elkander waren, trok den geheele voormiddag door de stad. Ik kan alles niet melden wat daarbij heeft plaats gehad, doch genoeg om de grootheid der stad aan te duiden, die in den tijd van 40 jaar gebouwd is, en aanhoudend nog veel vergroot. Zulks gebeurd in America en dat is niets vreemds; een stad bouwen is hier een algemeene zaak. Nu geliefde vrienden ik weet niet wat ik ul. meer zal melden. Zegt aan Rokus Overweel als hij veel varkens wil zien slagten dat hij dan naar dezeweg moet komen. In de voorleden week werden er in een *Porkhous* 300 geslagt op een dag, alwaar 14 man in werkt, en alle

behoorlijk gebroeid, doch niet met kannetjes of dergelijke, zij steken de varkens geheel in water, en veel van het ingewand wordt weggesmeten. Alhier zijn even zulke zwijnhoeders als de schaapherders in Holland. De koeijen loopen ook de gansche winter buiten; sneeuw en vorst, dat alles doet niets uit; zij blijven maar buiten. —

De Heere schenke ul. Zijne vreede, Hij zegene u uit- en inwendig is de wensch van mijn hart.

Overig zijt alle hartelijk van ons gegroet; vooral Groet ik mijnen dierbaren *Vader*, dit doet ook mijn vrouw.
Ik wensch mijn vader zal nog leven.
Groet HEILTJE, ja ik zonder niemand uit.
Groet ook MELUS VISSER, JAN enz.

Wat de Vlasserij betreft kan ik nog niets schrijven, ik hoop in een volgende daar iets van te kunne melden; wat het groeijen betreft twijfel ik niet, maar ik weet nog niets van de bewerking.

Hk. BARENDRECHT.

Gedrukt te *Dordrecht*, bij H. LAGERWEIJ.

Het Boek

DER

LANDVERHUIZERS,

OF

GIDS EN RAADSMAN BIJ DE VERHUIZING

NAAR

NOORD-AMERIKA,

TEN OPZIGTE VAN

DEN OVERTOGT, DE AANKOMST EN DE VESTIGING ALDAAR;

EN

NAAUWKEURIGE UITEENZETTING VAN AL HETGEEN BIJ DE VERHUIZING DERWAARTS IS IN AANMERKING TE NEMEN.

Meestendeels naar eigene opmerking gedurende een tweejarig verblijf in Amerika.

UITGEGEVEN DOOR

Moritz Beyer,

voormalig Oek. Insp. en Prof. der Landhuishoudkunde.

Met eene Houtsnede.

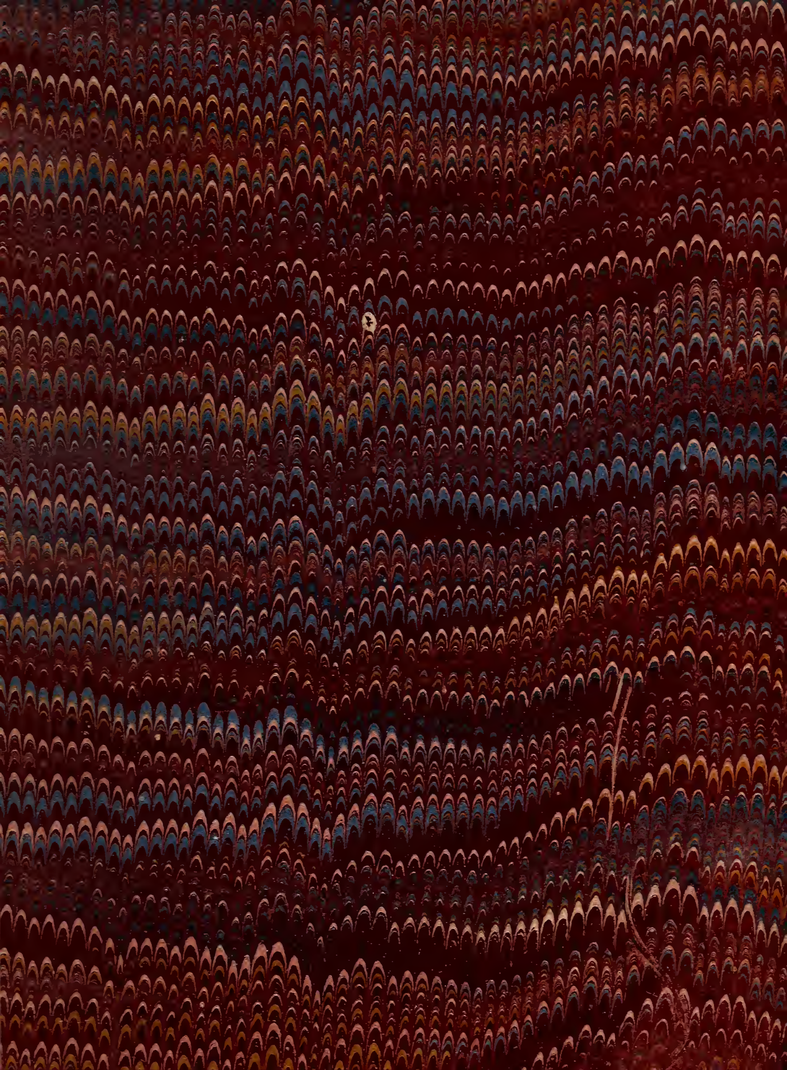
Uit het Hoogduitsch naar de tweede onveranderde oplage, vrij bewerkt, naar de behoefte der Nederlanders.

(LEIPZIG 1846.)

TE AMSTERDAM, BIJ
HOOGKAMER & COMP^E.
1846.

PRIJS 60 CENTS.

LIBRARY OF CONGRESS
0 014 571 600 7